

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2

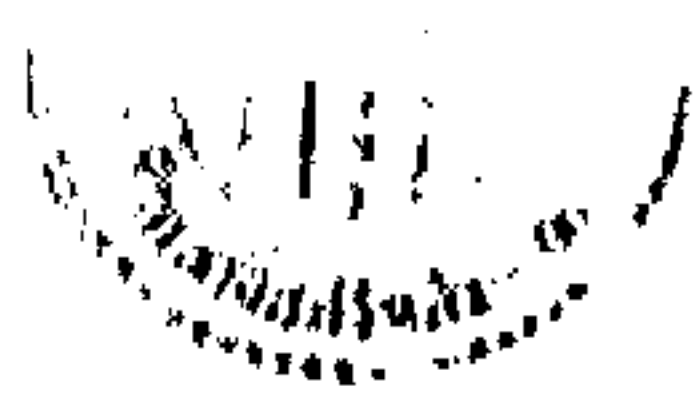
สารนิพนธ์
ของ
นางสาวสุนิสา คำบึงกลาง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ตุลาคม 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

366.735
24634
2.3

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2

บทคัดย่อ
ของ
นางสาวสุนิสา คำบึงกลาง

S 231609

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ตุลาคม 2548

h 282352

115 ก.พ. 2549

✓ สุณิสา คำบึงกลาง. (2548). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2.

สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร มณีศรีชา

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทาง

เพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2

ปัจจัยที่ศึกษา แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ ความเชื่อมั่นในตนเอง

ลักษณะมุงอนาคต และการควบคุมตนเอง ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ระดับการศึกษาของ

ผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพ

ระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 จำนวน 325 คน เครื่องมือที่ใช้

ในการศึกษาค้างนี้ ค้างนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค้างนี้ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

และการวิเคราะห์การถดถอย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 9 ปัจจัย ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว : ระดับปานกลาง (X_4) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับมัธยมศึกษา (X_7) ความเชื่อมั่นในตนเอง (X_9) ลักษณะมุงอนาคต (X_{10}) การควบคุมตนเอง (X_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{12}) ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน (X_{13}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{14}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15})

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว : ระดับต่ำ (X_3) และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ประถมศึกษา (X_6)

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน มี 4 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) รายได้ของผู้ปกครอง 5,001 บาท / เดือนขึ้นไป (X_5) และ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ปริญญาตรีหรือสูงกว่า (X_8)

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัยโดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะมุงอนาคต (X_{10}) ความเชื่อมั่นในตนเอง (X_9) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{14}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15}) และปัจจัยทั้งสี่ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ทัศนคติ

เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ได้ร้อยละ 55.80

5. สมการพยากรณ์ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 2 ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 2.961 + .775 X_{10} + .656 X_9 - .227 X_{14} - .171 X_{15}$$

5.2 สมการพยากรณ์ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 2 ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .605 X_{10} + .474 X_9 - .164 X_{14} - .103 X_{15}$$

FACTORS AFFECTING ATTITUDES TOWARDS SEXUAL BEHAVIOR OF
MATHAYOM SUKSA III STUDENTS OF SCHOOL UNDER THE OFFICE OF THE
BASIC EDUCATION COMMISSION LOEI AREA 2

AN ABSTRACT
BY
MISS SUNISA KHAMBUNGKLANG

Presented in partial fulfillment of requirements
For the Master of Education degree in Education Psychology
At Srinakarinwirot University
October 2005

Sunisa Khambungklang. (2005). *Factors Affecting Attitudes Towards Sexual Behavior of Mathayom Suksa III Students of School under the Office of the basic Education commission Loei Area 2*. Master Project, M.Ed. (Education Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakarinwirot University. Assistant Professor Dr.Totsaworn Maneesrikum, Advisor Committee : Assoc. Prof. Waythanee Greethong.

The purpose of this research were to study the factors affecting mathayom suksa III student's attitudes of Sexual Behavior. These factors were devided into 3 dimensions , first of them was personal factor : gender , self confidence , furture orientation and self control, second of them was family factor : parents' educational level, parents' economic level, interpersonal relationship between student and gradient and the third of them was school environment : physical school environment , interpersonal relationship between student and teacher and interpersonal relationship between student and peer groups.

The 325 sample : 141 males and 184 females were mathayom suksa III student in academic year 2005. The instrument was questionnaires of the factors affecting attitudes towards sexual behavior. The data was analysed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :

1. There were significantly positive correlation among student' attitudes of Sexual Behavior and 9 factors : parents' economic level : medium (X_4), parents' educational level : secondary level (X_7), self confidence (X_9), furture orientation (X_{10}), self control (X_{11}), interpersonal relationship between student and gradient (X_{12}) physical school environment (X_{13}) interpersonal relationship between student and teacher (X_{14}), and interpersonal relationship between student and peer groups (X_{15}) at .01 level . There were significantly positive correlation among student' attitudes of Sexual .

2. There were significantly negaitive correlation among student' attitudes of Sexual Behavior and 2 factors : parents' economic level : low (X_3) and parents' educational level : primary (X_6) at .01 level. There were significantly negaitive correlation among student' attitudes of Sexual Behavior .

3. There were no significantly correlation among student' attitudes of Sexual Behavior and 4 factors : male (X_1) female (X_2) primary level and economic level : high (X_5) parents' educational level : undergraduated/ above (X_8)

4. There were significantly 4 factors affecting on student' attitudes of Sexual Behavior ranking from the most to the least affecters were future orientation (X_{10}), self confidence (X_9), interpersonal relationship between student and teacher (X_{14}) and interpersonal relationship between student and peer groups (X_{15}) at .01 level. These 4 factors could predicted student' attitudes of Sexual Behavior about percentage of 55.80.

5. The significantly predicted equation of factors affecting on student' attitudes of Sexual Behavior at .01 level.

5.1 In terms of raw scores were :

$$\hat{Y} = 2.961 + .775 X_{10} + .656 X_9 - .227 X_{14} - .171 X_{15}$$

5.2 In terms of standard scores were:

$$Z = .605 X_{10} + .474 X_9 - .164 X_{14} - .103 X_{15}$$

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการ
สอบ ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ของ
สุณิสา คำบึงกลาง ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรได้รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

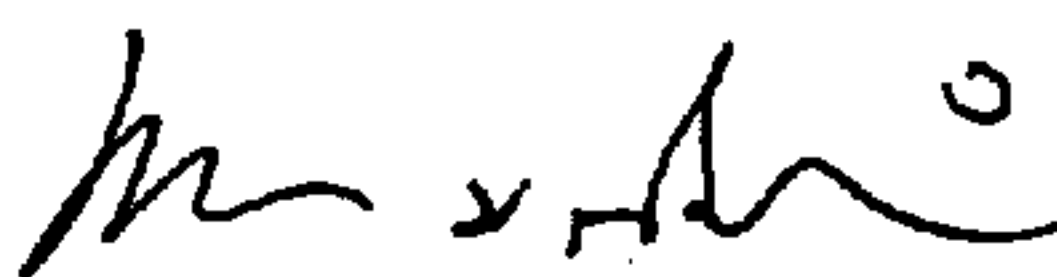
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศวรร มณีศรีขำ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรีทอง)

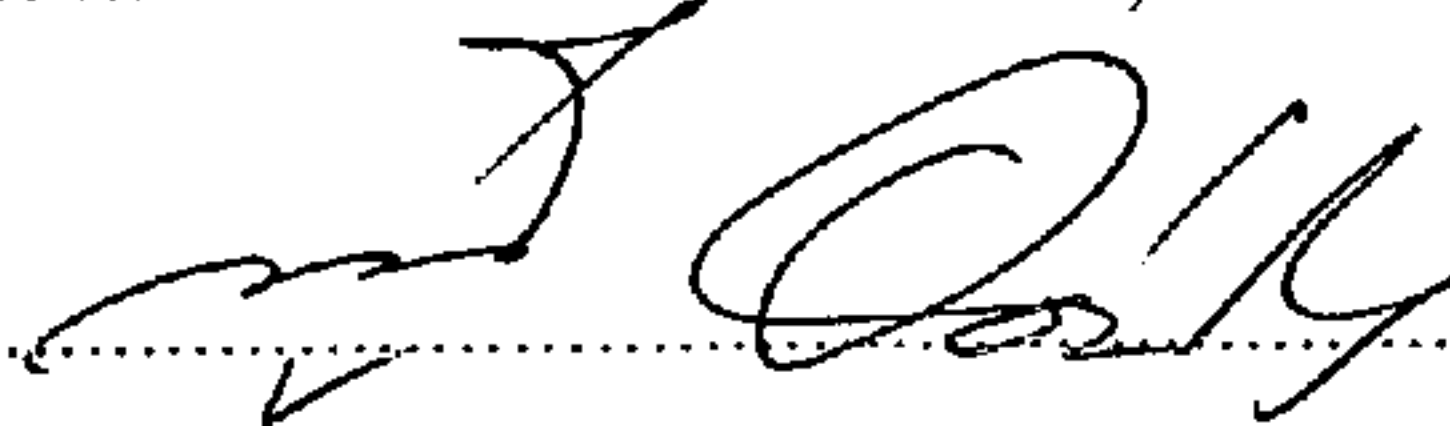
คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศวรร มณีศรีขำ)

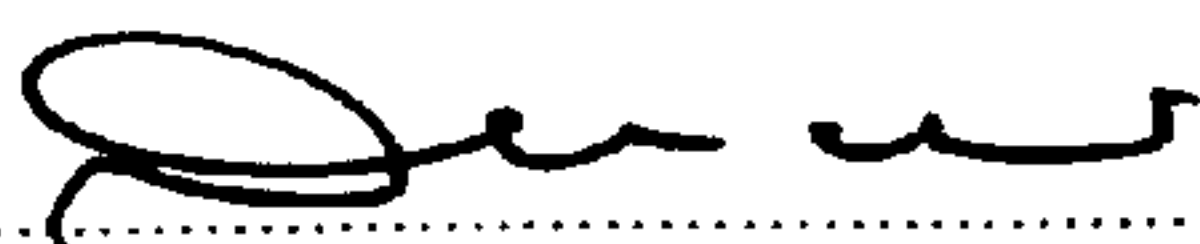

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรีทอง)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ชูชีพ อ่อนโคกสูง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย ชูชาติ)

วันที่.....14.....เดือน.....ตุลาคม.....พ.ศ. 2548

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศพร มณีศรีขำ อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทองและรองศาสตราจารย์ชูชีพ อ่อนโคกสูง คณะกรรมการ ที่กรุณาให้คำแนะนำ แนวคิด และข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ กราบขอบพระคุณในความกรุณาจากท่านอาจารย์เป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และอาจารย์พาสณา จุลรัตน์ ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านทั้งในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา และทุกท่านที่เคยได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา ความรู้ และประสบการณ์แก่ผู้วิจัย

กราบขอบพระคุณ คุณพ่อทวี คุณแม่บุญศรี คำบึงกลาง ที่อบรมเลี้ยงดู สั่งสอนให้ลูกเป็นคนดี และประสบความสำเร็จมาจนวันนี้

กราบขอบพระคุณคุณพ่อสมชาย คุณแม่บรรจง ดีนาง ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนในทุก ๆ อย่าง ทั้งด้านทุนในการทำงานวิจัยและกำลังใจที่ดีเสมอมา จนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเป็นรูปเล่ม

ขอขอบคุณคุณเอกราช ดีนาง ที่ให้ความช่วยเหลือ คำปรึกษา และกำลังใจที่ดี จนกระทั่ง สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาทุกคนที่ให้กำลังใจและช่วยกระตุ้นการทำงาน จนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้ดำเนินการไปได้และเสร็จทันเวลา

ผลงานที่มีคุณค่า ชื่นนี้ ขอมอบให้กับผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องตั้งแต่เริ่มต้น จนถึงจุดสิ้นสุด และหวังว่าผลงานชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์แก่นิสิต นักศึกษาที่สนใจ ต่อไป

สุณิสา คำบึงกลาง

สารบัญ

บทที่	หน้า
① บทนำ	
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	8
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	8
② เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ	
เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ.....	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ.....	13
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	27
ลักษณะมุงอนาคต.....	27
การควบคุมตนเอง.....	32
ความเชื่อมั่นในตนเอง.....	34
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2.....	35
③ วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	39
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
④ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	64
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	64
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
	อภิปรายผล.....	67
	ข้อเสนอแนะ.....	76
	✓บรรณานุกรม.....	78
	✓ภาคผนวก.....	83
	ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือเพื่อการวิจัยและ	
	หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	84
	ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	95
	ภาคผนวก ค คุณภาพของเครื่องมือ.....	108
	ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	114

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2548 ซึ่งเป็น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	39
2	แสดงจำนวนร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง.....	58
3	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับ พฤติกรรมทางเพศของนักเรียน.....	59
4	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ ต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน.....	60
5	แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณที่สามารถทำนายผลทัศนคติ เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน.....	61
6	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยส่วนตัว และปัจจัย ด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของนักเรียน.....	62
8	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเชื่อมั่นในตนเอง.....	109
9	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต....	109
10	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการควบคุมตนเอง...	110
11	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพ ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง.....	110
12	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะ ทางกายภาพของโรงเรียน.....	111
13	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพ ระหว่างนักเรียนกับครู.....	111
14	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพ ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	112
15	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติ เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ.....	112

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

✳ สภาสังคมไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงจากอดีตอย่างมากมายังทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม การแพร่ขยายวัฒนธรรมต่างชาติทั้งชาติตะวันตกและชาติตะวันออกนำมาซึ่ง การเปลี่ยนแปลงที่หลากหลาย ทั้งทัศนคติ ค่านิยม และความเชื่อของคนไทย (กองสุขศึกษา, 2541 : 8) ซึ่งส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่าง ๆ ตามมาทั้งในระดับสังคม ระดับ ครอบครัวและระดับปัจเจกบุคคล ทำให้เกิดผลกระทบที่เป็นปัญหาของสังคมที่ยากจะแก้ไข เช่น ปัญหาการก่ออาชญากรรม ยาเสพติด โสเภณีเด็ก การมั่วสุมทางเพศ ปัญหาทางเพศ เป็นต้น การเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วดังกล่าว นำมาซึ่ง การแสดงออกทางเพศมีการเปิดเผยและเสรีมากขึ้น มีการบิดเบือนและนำเรื่องเพศไปใช้ในทางเสียหาย ดังที่ปรากฏมีการนำเสนอเรื่องเพศผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือ ภาพถ่ายที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ ซึ่งมีผลกระทบต่อผู้รับสื่อโดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นโดยตรง (อนงค์ ชีระพันธุ์, ปณิตดา เมื่อกพันธ์และสำเริง จันทรสวรรณ, 2544 : 27) วัยรุ่นคือกำลังของชาติในอนาคต เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงวัยของความอยากรู้อยากลอง และเป็นวัยที่ นำเป็นหัวง โดยเฉพาะภาพลักษณ์วัยรุ่นที่ปรากฏออกมาจากสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการแต่ง เนื้อแต่งตัวตามแฟชั่น การแสดงออกในที่สาธารณะโดยไม่คำนึงถึงกาลเทศะ และที่มองว่าเป็น ปัญหาสำคัญ สมควรที่จะได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนและจริงจัง คือปัญหาการเสพยาเสพติดและ พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่นซึ่งนำไปสู่ ปัญหาสังคมอื่น ๆ ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่อ่อนต่อโลก ยังไม่ มีความรับผิดชอบ และช่วยเหลือไม่ได้ในทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะวัยรุ่นเพศหญิง เมื่อมีเพศสัมพันธ์ แล้วอาจมีผลกระทบต่อการศึกษา และการทำงานในอนาคต นอกจากนี้แล้วยังมีการสำรวจพบ พฤติกรรมส่ำสอนทางเพศ และการมีเพศสัมพันธ์อย่างฉาบฉวย การมีเพศสัมพันธ์ เพื่อแลกเปลี่ยน กับเงินหรือสิ่งของตอบแทนซึ่งพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ปลอดภัยเหล่านี้ สามารถนำมาสู่การตั้งครรภ์ ที่ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์ซึ่งรวมถึงโรคเอดส์ ผลพวงของ พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมเหล่านี้ย่อมส่งผลถึงสุขภาพและคุณภาพชีวิตของวัยรุ่นต่อไป และ นอกจากนี้ยังมีปัญหาของโสเภณีเด็ก แม่เลี้ยงเดี่ยว ครอบครัณแม่วัยรุ่นทั้งเด็กนักเรียนชายชั้นมัธยม ข่มขืนเด็กนักเรียนวัยรุ่นหญิงรุ่นน้อง-นักเรียนชายและหญิงเช่าหอพักอยู่ด้วยกันรวมทั้งนักเรียนหญิง ขยายบริการหรือวัยรุ่นหญิงที่แข่งขันกันจัดสถิติจำนวนผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ด้วย (พิมลพรรณ อิศรภักดี, 2545 : 1)✳ ซึ่งสอดคล้องกับการรายงานของ ขจิตรัตน์ ปูนพันธุ์ฉาย (สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรม สุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข) กล่าวถึง "แฟชั่นอันตราย" การแต่งตัวของเด็กที่หือหวา เช็กซี สวมใส่เสื้อเกาะอก ชุดกางเกงรัดรูป ชุดแนบเนื้อ ที่เน้นสัดส่วนสรีระ บางรายใส่เสื้อแขนกุดโชว์สะดือ กางเกงขาสั้นจู้ ซึ่งการแต่งตัวของวัยรุ่นสาวช่วงเป็นแฟชั่นที่แต่งตัวไม่ค่อยเหมาะสม - กิจกรรม

อินเทอร์เน็ต เป็นเกมฮิตมาก ๆ ในกลุ่มวัยรุ่น ที่มีร้านบริการตั้งอยู่เลื้อยถนน ก็เป็นกิจการที่ทำให้เราได้เรียนรู้สื่อไฮเทคต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีแต่ถ้าวัยรุ่นทุ่มเทอยู่กับเจ้าเครื่องคอมพิวเตอร์ทั้งวันทั้งคืน ก็ไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพกายสุขภาพจิต - พฤติกรรมทางเพศ เรื่องนี้สำคัญอย่างยิ่ง เพราะแพ้นการใช้ชีวิตอยู่ในวัยเรียน นับวันจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น สิ่งที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้ ล้วนแต่เป็นแพ้นอันตรายในหมู่วัยหนุ่มสาว ที่ครอบครัวของพวกเราควรตระหนักเป็นอย่างยิ่ง (ขจิตรัตน์ ปูนพันธ์ ฉาย. 2548 : www.dmh.moph.go.th/news)

จากการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ในอำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว ของ Rathnawardana Guruge ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุ 14-19 ปี ร้อยละ 55.4 เป็นชาย และร้อยละ 44.6 เป็นหญิง ร้อยละ 80 ของกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม โดยร้อยละ 80 ไปเที่ยวสองต่อสองกับเพื่อนต่างเพศ ร้อยละ 70 เคยจับมือถือแขนกับเพื่อนต่างเพศ ร้อยละ 52.1 เคยกอดจูบกับ ร้อยละ 35.4 เคยมีเพศสัมพันธ์ โดยเป็นชายร้อยละ 43.7 และหญิงร้อยละ 25 และพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ การไปเที่ยวแหล่งบันเทิงเรีงรมย์และการดูสื่อกระตุ้นทางเพศ (Rathnawardana Guruge ; et al. 2004 สืบค้นเมื่อ 2 พฤษภาคม 2548) จากการศึกษาข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเพิ่มเติมโดยการสำรวจปัญหาเบื้องต้น เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านผาเหล็ก ในอำเภอภูกระดึง จังหวัดเลย จำนวน 120 คน จากคำถามปลายเปิด 3 ข้อดังนี้

ข้อที่ 1 ถามว่า นักเรียนคิดอย่างไรเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นในปัจจุบัน เพราะเหตุใด พบว่า นักเรียน 55 คนตอบว่า วัยรุ่นบางคนแสดงพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 45.83 นักเรียน 34 คน ตอบว่าส่วนใหญ่วัยรุ่นมีการแสดงพฤติกรรมทางเพศคล้าย ๆ กัน คิดเป็นร้อยละ 28.33 เพราะต้องเป็นไปตามยุคสมัย 15 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และเพราะเป็นสิทธิส่วนบุคคล 16 คนคิดเป็นร้อยละ 13.33 และคำตอบสุดท้ายว่าเป็นเรื่องปกติ เพราะเป็นธรรมชาติของวัยรุ่น 31 คน คิดเป็นร้อยละ 25.83

ข้อที่ 2 ถามว่านักเรียนรู้สึกอย่างไรกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น เพราะเหตุใด พบว่า ตอบว่า ไม่ชอบ 85 คน คิดเป็นร้อยละ 70.84 เพราะการแสดงออกนั้นอาจทำให้พ่อแม่เสียใจ เสียชื่อเสียง 45 คนคิดเป็นร้อยละ 37.50 และเพราะเหตุผลว่าไม่ชอบให้ใครนินทา 40 คน คิดเป็นร้อยละ 33.34 นักเรียนตอบว่า รู้สึกเฉย ๆ 31 คน คิดเป็นร้อยละ 25.83 เพราะเป็นเรื่องส่วนตัวของเขา 17 คน คิดเป็นร้อยละ 14.16 และเพราะว่า เป็นเรื่องธรรมดา ใคร ๆ ก็ทำ 14 คน คิดเป็นร้อยละ 11.67 นักเรียน 4 คน ตอบว่า รู้สึกดีในบางพฤติกรรม เพราะแสดงออกถึงความเชื่อมั่นในตนเอง คิดเป็นร้อยละ 3.33

ข้อ 3 ถ้านักเรียนต้องอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางเพศนักเรียนจะอย่างไร เพราะเหตุใด นักเรียนตอบว่า ต้องวางตัวให้เหมาะสม เพราะไม่ต้องการให้ใครนินทา 47 คน คิดเป็นร้อยละ 39.17 นักเรียนตอบว่าต้องควบคุมตนเอง ไม่ให้เกินเลย เพราะไม่ชอบให้คนมอง และดูถูก 38 คน คิดเป็นร้อยละ 31.67 นักเรียนตอบว่า ทำตัวให้เป็นปกติ ไม่ให้รู้ว่าเป็นแฟนกัน

เพราะเขินอาย ถ้ามีคนเข้ามาถาม 25 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 นักเรียนตอบว่า แสดงออกอย่างเป็นธรรมชาติกับเพื่อนเพศตรงข้าม เพราะเป็นสิทธิและเป็นเรื่องส่วนตัว 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

✂ จากข้อมูลข้างต้นดังกล่าวสรุปได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในอำเภอกุกระดิง จังหวัดเลย ส่วนใหญ่มีทัศนคติทางลบต่อการแสดงพฤติกรรมทางเพศ ดังที่ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2521 : 21) กล่าวว่าทัศนคติคือ ความรู้สึกของคนเราต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึกว่าชอบไม่ชอบ พอใจไม่พอใจสิ่งต่าง ๆ ที่เราเกี่ยวข้องอยู่ ทัศนคติเป็นสิ่งที่ชี้นำทิศทาง อารมณ์ แสดงออกของคนเราที่จะกระทำต่อสิ่งของ บุคคลหรือสถานการณ์ ทัศนคติจึงมีความสำคัญในการมีปฏิกริยาโต้ตอบต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งพฤติกรรมทางเพศของบุคคลเป็นผลมาจากทัศนคติในเรื่องเพศ และทัศนคติในเรื่องเพศมาจากการที่บุคคลได้รับการอบรมมาจากครอบครัวในลักษณะไหนก็จะมีทัศนคติลักษณะนั้น และส่งผลไปยังพฤติกรรมในเรื่องเพศด้วย (วันทนี วาสิกะสิน, 2536 : 6) และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นพบว่า มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศอยู่หลายปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อนและบริบทของสังคม (Moore and Rosenthal.1993 : 12 อ้างอิงจาก สกล วรเจริญศรี. 2545 : 3) และสอดคล้องกับ มานพ คณะโต (2541: 59-95) ที่ได้กล่าวว่า เรื่องพฤติกรรมทางเพศนั้น ปัจจัยด้านส่วนตัวเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ ✂

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อเป็นข้อมูลให้กับครู อาจารย์ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 นำข้อมูลที่ได้มาประกอบการวางนโยบายในการพัฒนาให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อพฤติกรรมทางเพศ และให้นักเรียนมีพฤติกรรมทางเพศเหมาะสมและมีพัฒนาการทางเพศที่เหมาะสมกับวัยต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2548 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 จำนวน 1,471 คน เป็นนักเรียน 705 คน และนักเรียนหญิง 766 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 325 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 172 คน และเป็นนักเรียนหญิง 153 คน ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเพียงพอในการวิเคราะห์ข้อมูลและให้ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในโรงเรียนทุกขนาด ผู้วิจัยจึงได้เลือกโรงเรียนตามขนาดโรงเรียนและใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทุกคนเป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น 3 ด้านได้แก่

3.1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

3.1.1.1 เพศ

3.1.1.2 ความเชื่อมั่นในตนเอง

3.1.1.3 ลักษณะมุ่งอนาคต

3.1.1.4 ควบคุมตนเอง

3.1.2 ปัจจัยด้านด้านครอบครัว ได้แก่

3.1.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

3.1.2.2 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

3.1.2.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

3.1.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ได้แก่

3.1.3.1 ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน

3.1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

3.1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมทางเพศ หมายถึง การกระทำของนักเรียนที่แสดงออกเกี่ยวกับเรื่องเพศ ได้แก่ การคบเพื่อนต่างเพศ การเกี้ยวพาราสี การเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศ การจับมือถือแขนกับเพื่อนต่างเพศ การเดินโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ การกอดจูบกับเพื่อนต่างเพศ และการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ และการปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับกามารมณ์

2. ทศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก แนวโน้มของการแสดงพฤติกรรมของนักเรียน ที่มีพฤติกรรมทางเพศ ที่อาจจะเป็นไปได้ในทางบวกหรือทางลบ เช่น ชอบ – ไม่ชอบ เห็นด้วย – ไม่เห็น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ทศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศด้านความคิด ได้แก่ คิดว่าการแสดงพฤติกรรมทางเพศเป็นสิ่งที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ที่ส่งผลทำให้นักเรียนปฏิบัติตนเพื่อปรับตัวเข้ากับเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสม

2.2 ทศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศด้านความรู้สึก ได้แก่ รู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อการแสดงพฤติกรรมทางเพศ

2.3 ทศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศด้านแนวโน้มของการแสดงพฤติกรรม ได้แก่ การแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ต่อเพศตรงข้าม

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศ หมายถึง สิ่งที่ทำให้นักเรียนมีทศนคติทางบวกต่อพฤติกรรมทางเพศ โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ ความเชื่อมั่นในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเอง ดังนี้

3.1.1 เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

3.1.2 ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง การแสดงออกของนักเรียน ที่แสดงถึงกล้าตัดสินใจที่จะกระทำการต่าง ๆ ด้วยความมั่นใจ และยอมรับผลที่เกิดขึ้นด้วยความด้วยความพอใจและภาคภูมิใจและพร้อมที่จะเผชิญปัญหาต่าง ๆ โดยไม่ย่อท้อ

3.1.3 ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง การกระทำของนักเรียนที่แสดงถึงการคาดการณ์ไกล วางแผนเพื่อเป้าหมายที่ต้องการในอนาคต มีแนวทางการแก้ปัญหา และสามารถตัดสินใจเลือกกระทำการใดได้อย่างเหมาะสม มีความเพียรพยายาม มีความอดทน รอสิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตได้

3.1.4 การควบคุมตนเอง หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่จะกระทำการใด ๆ เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยการควบคุมสิ่งเร้าภายนอกและความต้องการภายในด้วยตนเอง เพื่อความสำเร็จในอนาคต

3.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว ดังนี้

3.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ประจำของบิดามารดา หรือ ผู้ปกครองที่ดูแลนักศึกษา คิดเป็นรายได้ต่อเดือน ได้แก่

3.2.1.1 ต่ำกว่า 2,000 บาท / เดือน

3.2.1.2 2,001 – 5,000 บาท / เดือน

3.2.1.3 5,001 บาท / เดือน ขึ้นไป

3.2.2 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ได้แก่

3.2.2.1 ประถมศึกษา

3.2.2.2 มัธยมศึกษา

3.2.2.3ปริญญาตรี หรือสูงกว่า

3.2.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติตนของ นักเรียนต่อผู้ปกครอง และการปฏิบัติตนของผู้ปกครอง ต่อนักเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนี้

3.2.3.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง ได้แก่ การให้ความรัก ความเคารพ เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอนหรือข้อเสนอนะ ตลอดจนการร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ เมื่อมีเวลาและโอกาส และปรึกษาปัญหาต่าง ๆ ทั้งด้านส่วนตัวและด้านการเรียน

3.2.3.2 การปฏิบัติตนของผู้ปกครอง ต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรัก ความอบอุ่น ให้ความเป็นกันเอง ดูแลช่วยเหลือ ห่วงใย ให้คำปรึกษาและให้ข้อเสนอนะการ แก้ปัญหาด้านต่าง ๆ ทั้งด้านส่วนตัวและด้านการเรียน

3.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน สัมพันธ ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ดังนี้

3.3.1 ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน หมายถึง สภาพต่าง ๆ ของสถานที่ต่าง ๆ ในโรงเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนของโรงเรียน ตลอดจนวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียน การสอนของอาจารย์ดังนี้

3.3.1.1 สถานที่ต่าง ๆ ในโรงเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนที่ส่งผลต่อการ เรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ได้แก่ ห้องเรียนที่มีอากาศถ่ายเทได้ดี มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มี เสียงรบกวนขณะเรียน มีขนาดพอเหมาะกับจำนวนนักเรียน มีสถานที่นั่งพักผ่อนในเวลาว่างจาก การเรียน มีห้องสมุดที่มีหนังสือเพียงพอกับจำนวนนักเรียน และมีห้องอาหารที่สะอาดและถูก สุขอนามัย

3.3.1.2 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนของครูและนักเรียน ได้แก่ มีความทันสมัย มีคุณภาพ และมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน

3.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึงการปฏิบัติตนของนักเรียนต่อ ครู และการปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.3.3.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การตั้งใจเรียน การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน การซักถามข้อสงสัยปรึกษาปัญหาต่าง ๆ การให้ความเคารพ และเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู

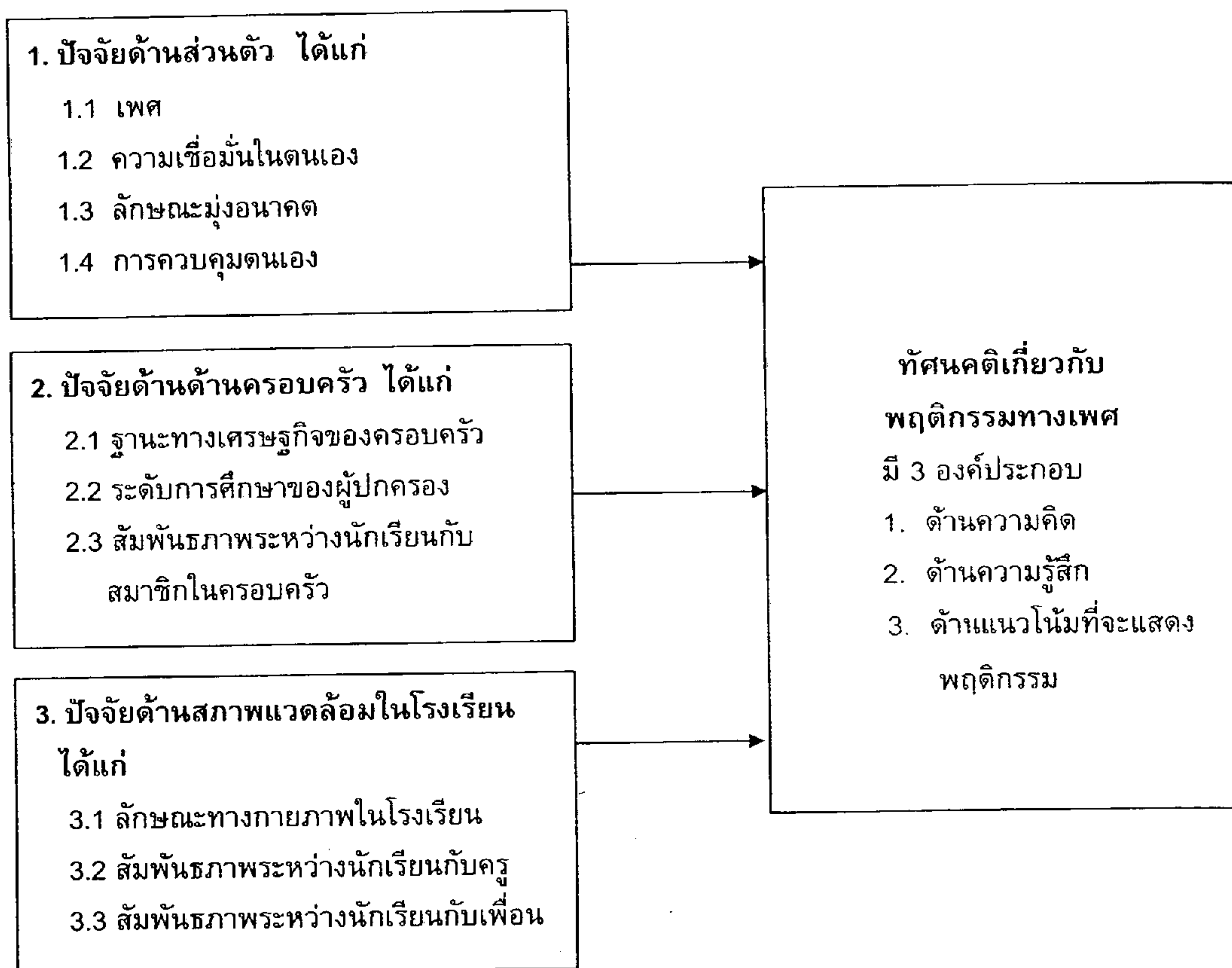
3.3.3.2 การปฏิบัติตนของครูที่มีต่อนักเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ ความสนใจ การเอาใจใส่ ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเป็นกันเอง สร้างบรรยากาศแห่งความอบอุ่น เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น และให้คำปรึกษาปัญหาต่าง ๆ

3.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียน และเพื่อนที่ปฏิบัติต่อกันทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ทั้งเรื่องส่วนตัวและเรื่องการเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความใกล้ชิด ความห่วงใย ความสนิทสนมซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน ด้วยความรักและสามัคคี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2

2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

✓ 1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

1.1 เอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

✓ 2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุงอนาคต

3.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเอง

3.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2

* 1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

1.1 เอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

1.1.1 ความหมายของทัศนคติ

คำว่า ทัศนคติ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า "Attitude" เป็นคำที่รากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Aptus แปลว่า โน้มเอียง เหมาะสม มีผู้ให้ความหมายคำว่า "ทัศนคติ" ไว้มากมายดังนี้ กูด (Good. 1956 : 49) ให้ความหมายของทัศนคติว่า หมายถึงความรู้สึกของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งต่าง ๆ ในลักษณะความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยต่อสภาพการณ์ บุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน. 2530 : 238) ให้นิยามคำว่า ท่าทีทัศนคติ หมายถึง แนวโน้มที่บุคคลได้รับมาหรือเรียนรู้มา และกลายเป็นแบบอย่างในการแสดงปฏิกิริยาสนับสนุนหรือเป็นปฏิปักษ์ ต่อบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งอาจเป็นแบบเข้าสู่ (Approach) หรือถอนตัวออก (Withdrawal) ก็ได้ และด้วยเหตุนี้ ทัศนคติที่เป็นเป้าหมายของปฏิกิริยา ซึ่งอาจจะมีคุณค่าทางบวก หรือลบก็ได้ในแง่ของแต่ละบุคคล

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2521 : 21) กล่าวว่าทัศนคติคือ ความรู้สึกของคนเรา ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึกว่าชอบไม่ชอบ พอใจไม่พอใจสิ่งต่าง ๆ ที่เราเกี่ยวข้องอยู่ ทัศนคติเป็นสิ่งที่ซับซ้อนทิศทาง อาการแสดงออกของคนเราที่จะกระทำต่อสิ่งของ บุคคลหรือสถานการณ์ ทัศนคติจึงมีความสำคัญในการมีปฏิกิริยาโต้ตอบต่อสิ่งต่าง ๆ

เหม ทองชัย (2523 : 41-42) กล่าวว่า ทศนคติ หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกเอนเอียงทางใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ภายหลังที่บุคคลมีประสบการณ์ในสิ่งนั้นมาแล้ว ทศนคติเป็นเครื่องกำหนดแนวโน้มในการแสดงออกทางพฤติกรรมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ของบุคคล ทศนคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถวัดได้โดยตรง แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้ คือ

1. ทศนคติเชิงนิมาน เป็นลักษณะความพึงพอใจ เห็นชอบ ครัทธา ยอมรับ สนับสนุน ปฏิบัติตามด้วยความจริงใจ

2. ทศนคติเชิงนิเสธ เป็นลักษณะของการแสดงออกในทางตรงข้ามกับทศนคติเชิงนิมาน จะแสดงออกในลักษณะที่ไม่ชอบ ไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ร่วมมือ ไม่ปฏิบัติตาม

3. ทศนคติที่เป็นกลาง เป็นลักษณะของการแสดงออกที่เฉย ๆ ไม่ชอบ ไม่เกลียด

สรุปได้ว่า ทศนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความเห็นของบุคคลที่มีปฏิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นบุคคล สิ่งของ หรือเหตุการณ์สภาพการณ์ต่าง ๆ ที่อาจจะเป็นไปในทางบวกหรือทางลบของแต่ละบุคคล เช่น ชอบ – ไม่ชอบ เห็นด้วย – ไม่เห็นด้วย เป็นต้น

1.1.2 องค์ประกอบของทศนคติ

แมคไกว์ (นวลละออ สุภาพล. 2534 : 19 อ้างอิงมาจาก Mcquire. 1969) ได้จำแนกองค์ประกอบของทศนคติ เป็น 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ ทศนคติที่มีต่อสิ่งหนึ่งนั้นจะประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นเป็นอันดับแรก และเป็นความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น ว่ามีคุณค่ามากน้อยเพียงใด เป็นความรู้เชิงประมาณค่าสิ่งนั้นได้

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก เป็นความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับทศนคติเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งหมายถึงความรู้สึกชอบ – ไม่ชอบ พอใจ – ไม่พอใจ ต่อสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบทางการพร้อมกระทำ เมื่อบุคคลมีความรู้เชิงประมาณค่า และมีความรู้สึกชอบ หรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้นแล้ว สิ่งที่สอดคล้องกันซึ่งติดตามมาคือความพร้อมที่จะกระทำให้สอดคล้องกับความรู้สึกของตนต่อสิ่งนั้นด้วย

1.1.3 คุณลักษณะของทศนคติ

ได้มีผู้แบ่งลักษณะของทศนคติไว้ดังนี้ (ชม ภูมิภาค. 2523 : 159 - 160)

1. ทศนคติเกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ มิได้เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด เมื่อเด็กเกิดการเรียนรู้ย่อมจะมีความรู้สึก และความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ นั้นคือเกิดทศนคตินั่นเอง

2. ทศนคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ ถ้าสภาพแวดล้อม สถานการณ์ เหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป ทศนคติของบุคคลจะเปลี่ยนแปลงไปจากทศนคติที่ยอมรับเป็นทศนคติที่ไม่ยอมรับ หรือจากทศนคติที่ไม่ยอมรับเป็นทศนคติที่ยอมรับ

3. ทศนคติเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทั้งภายในและภายนอก เราสามารถทราบได้ว่า บุคคลมีทศนคติในทางยอมรับหรือไม่ยอมรับโดยการสังเกตพฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออก อาจแสดงออกด้วยคำพูดหรือสีหน้า ท่าทาง พอใจ ไม่พอใจ

4. ทศนคติเป็นสิ่งที่ซับซ้อน เพราะขึ้นอยู่กับหลายประการ เช่น ประสบการณ์ การรับรู้ความรู้สึก ความคิดเห็น อารมณ์ สิ่งแวดล้อม ฯลฯ ฉะนั้น จึงแปรผันได้

5. ทศนคติเกิดจากการเลียนแบบ ทศนคติสามารถถ่ายทอดจากบุคคลอื่นได้ หากเราเห็นว่าพฤติกรรมของบุคคลที่เรายอมรับนั้นดีงาม จึงเลียนแบบเป็นแบบอย่าง

6. ทิศทาง ปริมาณ ความเข้มข้นของทศนคติ ปริมาณมีตั้งแต่พอใจอย่างยิ่ง จนถึงไม่พอใจอย่างยิ่ง ความเข้มข้นก็แล้วแต่ความรู้สึกสุดปลายไปในทางด้านใด ทศนคติของบุคคล มีระดับความรุนแรงแตกต่างกัน ส่วนทิศทางทศนคติมี 2 ทิศทาง คือทิศทางสนับสนุนหรือทิศทางในทางบวก และทิศทางต่อต้านหรือในทางลบ

7. ทศนคติเกิดขึ้นจากการมีจิตสำนึกหรือจิตไร้สำนึกก็ได้เมื่อบุคคลเรียนรู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับอะไรก็มีจิตสำนึกที่สมบูรณ์ เพราะได้สังเกตเห็น คิด พิจารณาหาเหตุผล วิเคราะห์จนแน่ใจว่าถูกหรือผิด ควรหรือไม่ควรประการใด ทศนคติที่เกิดขึ้นลักษณะนี้ เรียกว่าเกิดจากจิตสำนึก ในบางกรณีทศนคติเกิดขึ้นโดยปราศจากจิตสำนึกก็ได้ เป็นความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกิดขึ้นโดยมิได้มีการคิดพิจารณาไตร่ตรองแต่อย่างใด เช่น พ่อแม่ ครูอาจารย์ห้ามพูดเกี่ยวกับเรื่องเพศ จึงไม่กล้าพูดถึง เคยชินจนกระทั่งมีความรู้สึกว่าการพูดถึงเรื่องเพศ เป็นเรื่องหยาบคาย น่าอาย มีทศนคติในทางไม่ยอมรับโดยอัตโนมัติ โดยไม่รู้สึกตัวคือโดยปราศจากจิตสำนึก

 8. ทศนคติมีความคงทนถาวรพอสมควร เกิดจากความรู้ที่สะสมมานานพอสมควร ถึงแม้จะเปลี่ยนแปลงได้ แต่ไม่ได้หมายความว่า เปลี่ยนแปลงในระยะชั่วครู่ชั่วยามหรือในวันหนึ่ง ทศนคติย่อมมีความคงทน ยากที่จะเปลี่ยนแปลง มีความรู้สึกนึกคิดต่อสิ่งใดในลักษณะใด ลักษณะหนึ่ง ก็จะมีความรู้สึกเช่นนั้นตลอดไป หรือกว่าจะเปลี่ยนแปลงความรู้สึกได้ต้องใช้เวลานานจนกระทั่งสถานการณ์ เหตุการณ์ สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป และเกิดการเรียนรู้ใหม่

9. บุคคลแต่ละคนย่อมมีทศนคติเกี่ยวกับบุคคล สถานการณ์สิ่งเดียวกัน แตกต่างกันได้ ทั้งนี้แล้วแต่ประสบการณ์ของบุคคลนั้น

1.1.4 การเกิดทศนคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2523 : 19 – 23) กล่าวว่า ทศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือเกิดจากประสบการณ์ของบุคคล โดยแหล่งที่ก่อให้เกิดทศนคตินั้นมีมากมาย คือ ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experience) วิธีการหนึ่งที่เราเรียนรู้ทศนคติ คือจากการมีประสบการณ์เฉพาะอย่างกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทศนคตินั้น เช่นถ้าเรามีประสบการณ์ที่ดีในการติดต่อกับบุคคลหนึ่งเราก็จะมีความรู้สึกชอบบุคคลนั้น ในทางตรงกันข้ามถ้ามีประสบการณ์ไม่ดีจากการพบปะนั้น ก็มักจะมีแนวโน้มที่ไม่ชอบบุคคลนั้นได้ แม้ว่าจะมีประสบการณ์ที่ดีหรือไม่ดีเพียงครั้งเดียวก็ตาม

1. การติดต่อข่าวสารกับบุคคล (Communication from Other) ทักษะหลายอย่างของบุคคล เกิดขึ้นจากผลของการได้ติดต่อข่าวสารกับบุคคลอื่น จะทำให้เกิดทัศนคติจากการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ จากผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการที่เด็กได้รับในครอบครัว

2. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Model) ทักษะบางอย่างถูกสร้างขึ้นจากการลอกเลียนแบบจากคนอื่น โดยขั้นแรกจากเหตุการณ์บางอย่าง บุคคลจะมองเห็นว่าบุคคลอื่นมีการปฏิบัติตนอย่างไร จากนั้นบุคคลจะแปลความหมายของการปฏิบัติในรูปแบบของความเชื่อ หากบุคคลนั้นให้ความเคารพนับถือบุคคลที่แสดงปฏิภิกิริยานั้นอยู่แล้ว บุคคลนั้นจะยอมรับความรู้สึกความเชื่อที่เขาคิดว่าบุคคลนั้น ๆ มี

3. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Factors) ทักษะของบุคคลหลายอย่างเกิดขึ้นสืบเนื่องจากสถาบัน เช่น โรงเรียน สถานที่ประกอบพิธีทางศาสนาหรือหน่วยงานต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งสถาบันเหล่านี้จะเป็นแหล่งที่มาและแหล่งที่ช่วยสนับสนุนให้บุคคลเกิดทัศนคติบางอย่างได้

1.1.5 ทักษะเกี่ยวกับเรื่องเพศ

เฮอร์ลอค (ประสาธ อิศรปริดา. 2523 : 151 – 152 ; อ้างอิงมาจาก Hurlock. 1973) กล่าวถึงทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศว่า

1. ลักษณะการให้ความรู้เรื่องเพศอย่างตรงไปตรงมาจากบิดามารดา หรือครูอาจารย์จะช่วยให้เด็กเกิดทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศ ในทางตรงกันข้ามที่บิดามารดาห้ามเด็กหรือบิดามารดาไม่ยอมให้เด็กได้เรียนรู้เรื่องเพศ ในลักษณะที่ถือว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องลามกอนาจารมักมีผลให้เด็กเกิดทัศนคติที่ไม่ดีในเรื่องเพศ

2. ทักษะของบุคคลที่มีความสำคัญต่อเด็ก ซึ่งปกติเรามักจะเลียนแบบทัศนคติของคนที่เรารักชอบ คนที่ศรัทธาเลื่อมใส หรือคนที่เราคิดว่าเขามีความสำคัญ

3. ประสบการณ์ในวัยเด็ก ประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกในทางลบต่อเรื่องเพศมาตั้งแต่สมัยที่เป็นเด็ก พอถึงวัยรุ่นความรู้สึกเหล่านั้นจะพัฒนาขึ้นเป็นทัศนคติและค่านิยมที่ไม่ดีต่อเรื่องเพศ เป็นเหตุให้เขาหลีกเลี่ยงที่จะคบค้าสมาคมต่อเพศตรงข้าม หรืออาจมีพฤติกรรมในลักษณะต่อต้านสังคมทางเพศ

แมคคาร์รี่ (McCary. 1978 : 243-259) ได้กล่าวถึงอิทธิพลต่อทัศนคติทางเพศไว้ดังนี้

1. ศาสนาและเชื้อชาติ มีผลต่อทัศนคติทางเพศ คำสอนและประสบการณ์ทางศาสนา มีผลต่อความสำนึกทางเพศ ผู้หญิงที่เคร่งครัดศาสนาจะมีอัตราของความเป็นพรหมจรรย์สูง

2. ช่วงเวลาในวัยหนุ่มสาว สังคมในปัจจุบันต้องใช้เวลาในการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพยาวนานกว่าแต่ก่อน และวัยรุ่นในปัจจุบันก็มีวุฒิภาวะทางร่างกายเร็วกว่าในอดีต อัตราของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานจึงสูงกว่าในอดีต

3. ทักษะคิดและประสบการณ์ทางเพศของบิดามารดาจะถ่ายทอดความเชื่อและการปฏิบัติตัวต่อบุตรของตน เด็กชายจะเลียนแบบทางเพศแห่งความเป็นชายจากบิดา ขณะเดียวกัน เด็กหญิงจะเลียนแบบทางเพศแห่งความเป็นหญิงจากมารดา

4. ความรู้สึกผิดทางเพศ (Sexual Guilt) เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติทางเพศอย่างมาก ความรู้สึกผิดทางเพศ จะเป็นตัวยับยั้งและจำกัดอิสระทางเพศและพฤติกรรมทางเพศ บุคลิกภาพของบุคคล ชายหรือหญิงที่มีความภาคภูมิใจในตนเองที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะมีทัศนคติทางเพศที่ดี มีพฤติกรรมทางเพศด้วยความเชื่อมั่น กล้าพูด กล้าคุยเรื่องเพศอย่างธรรมดา

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ

2.1 ธรรมชาติของวัยรุ่นกับพฤติกรรมทางเพศ

2.1.1 ความหมายของวัยรุ่น

“วัยรุ่น” มาจากคำภาษาอังกฤษว่า “Adolescence” มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า “Adolescere” หมายถึงการเจริญเติบโตหรือเจริญเติบโตไปสู่ผู้ใหญ่ วัยรุ่นเป็นช่วงเจริญเติบโตจากความไม่มีวุฒิภาวะของเด็กไปสู่ความมีวุฒิภาวะของผู้ใหญ่ เป็นช่วงเวลาเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม (Steinberg. 1993 :4)

ฮอล (Dworetzky. 1997 : 114; อ้างอิงจาก Hall. 1904) กล่าวถึงวัยรุ่นว่าเป็นวัยของพายุ บุคลิกและความกดดัน มีการเปลี่ยนแปลงมากมายในตัวเอง สภาวะของอารมณ์ไม่แน่นอน มีความสับสนและยุ่งยากเกี่ยวกับตัวเองซึ่งวัยรุ่นต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ และประสบการณ์ที่ได้รับมาเพื่อหาอัตมโนทัศน์และเจตคติต่อตนเอง

ซีเกิล (Coon.1997: 123; อ้างอิงจาก Sirgel.1982) กล่าวถึงวัยรุ่นว่าวัยรุ่นเป็นช่วงเวลาเปลี่ยนจากความเป็นเด็กไปสู่ความผู้ใหญ่ ซึ่งความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้วัยรุ่นจะเกิดการเรียนรู้ในความต่างๆ อย่างไรก็ดีตาม ช่วงระยะเวลาของวัยรุ่นนั้นเป็นช่วงเวลาของวัยรุ่นนั้นเป็นช่วงระยะเวลาที่ยาวนาน

ไรส์ (Rice. 1996: 3) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นช่วงระยะเวลาเจริญเติบโตระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่

เฮอร์ล็อก (Hurlock. 1974 : 391) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ว่า เป็นวัยที่เจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะจากความเป็นเด็กค่อยๆ เป็นผู้ใหญ่การที่เด็กบรรลุถึงขั้นวุฒิภาวะนี้ ไม่ใช่จะเจริญเติบโตแต่ร่างกายด้านเดียวเท่านั้น ทางจิตก็เจริญเติบโตเป็นเงาตามตัวไปด้วย นั่นคือจะต้องมีพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ไปพร้อมๆ กัน ได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2521 : 18 - 19) ได้ให้ความหมายวัยรุ่นมาว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่เป็นสะพานไปหาผู้ใหญ่ ไม่มีเส้นขีดขั้นแน่นอนว่าเริ่มเมื่อใดและสิ้นสุดเมื่อใดแต่เรากำหนดเอาความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและรูปร่างเป็นสำคัญ และถ้ากำหนดลงไปว่าเริ่ม

เมื่อใดก็ตามที่เอาตอนที่เด็กหญิงเริ่มมีประจำเดือน และมีขนขึ้นที่ลับ ส่วนเด็กชายชายถือเอาตอนที่เริ่มมีน้ำกาม

สุวชัย อินทรประเสริฐ (2534 : 513) ได้ให้ความหมายวัยรุ่นไว้ว่า เป็นวัยของอายุที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจเป็นอย่างมาก จากวัยเด็กเติบโตไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ จากสภาพที่ต้องการพึ่งพาผู้ใหญ่ทางเศรษฐกิจไปสู่สภาพที่ต้องรับผิดชอบและพึ่งพาตนเอง ทางร่างกายก็จะมี ความเจริญเติบโตของระบบอวัยวะสืบพันธุ์ลักษณะพร้อมที่จะมีเพศสัมพันธ์และตั้งครรภ์ได้

สุพัตรา สุภาพ (2536 : 40) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ว่า เป็นวัยที่เปลี่ยนจากวัยเด็กไปสู่ผู้ใหญ่ เป็นวัยที่อยู่ระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ หรือเป็นวัยย่างเข้าวัยหนุ่มสาว

โดยสรุปเราอาจให้ความหมายว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาเป็นช่วงเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงจากความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่

2.1.2 การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น

สำหรับการแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น ได้มีผู้ที่กำหนดช่วงอายุไว้ต่างๆ กัน ซึ่งช่วงอายุของวัยรุ่นไม่อาจกำหนดลงไปให้แน่นอนว่าควรจะเริ่มเมื่อใดและสิ้นสุดเมื่อใด ดังผู้ที่ได้กำหนดไว้ต่างๆ ดังนี้

สไตน์เบิร์ก (Steinberg. 1993 : 5) ได้กำหนดช่วงอายุของวัยรุ่นไว้เป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. วัยรุ่นตอนต้น ช่วงอายุระหว่าง 12 – 15 ปี
2. วัยรุ่นตอนกลาง ช่วงอายุระหว่าง 16 – 17 ปี
3. วัยรุ่นตอนปลาย ช่วงอายุระหว่าง 18 – 25 ปี

ดูเรทสกี (Dworetzky. 1999 : 114) ได้กำหนดช่วงเวลาของวัยรุ่นไว้ว่าวัยรุ่นจะอยู่ในช่วงอายุ 12 – 18 ปี

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2536. 331) ได้แบ่งช่วงวัยรุ่นเป็น 3 ระยะ โดยใช้เกณฑ์ความเป็นเด็กผู้ใหญ่ตัดสินคือ

1. ช่วงวัยแรกรุ่น ช่วงอายุประมาณ 12 – 15 ปี
2. ช่วงวัยรุ่นตอนกลาง ช่วงอายุประมาณ 16 – 15 ปี
3. ช่วงวัยรุ่นตอนปลาย ช่วงอายุประมาณ 18 – 25 ปี

สุชา จันทน์เอม (2536 : 47) ได้แบ่งช่วงอายุวัยรุ่นเป็น 3 ระยะเช่นกันคือ วัยรุ่นตอนต้นอายุระหว่าง 13 – 15 ปี วัยรุ่นตอนกลางอายุระหว่าง 15 – 18 ปีและวัยรุ่นตอนปลายอายุระหว่าง 18 – 21 ปี

สุพัตรา สุภาพ (2536 : 9) กล่าวถึงการแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นออกเป็น 3 ระยะคือ

1. วัยรุ่นตอนต้น อายุระหว่าง 10 – 12 ปี จะเริ่มตั้งแต่ระยะใกล้เคียงเนื้อนุ่มเนื้อสาว ซึ่งมีการเจริญเติบโตของร่างกายอย่างรวดเร็วอันเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนา เป็นการเริ่มต้นของการแตกเนื้อหนุ่มเนื้อสาว แต่วัยนี้จะไม่รับรู้ต่อการเปลี่ยนแปลงเท่าใดนักยังมีลักษณะหลายอย่างของวัยเด็ก เช่นยังอยู่ในกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกัน

2. วัยรุ่นตอนกลาง อายุระหว่าง 13 – 16 ปี เป็นระยะที่เริ่มสนใจในเพศตรงข้าม ทำให้ความสนใจเพื่อนเพศเดียวกันเริ่มเหินห่างไป เป็นช่วงคล้อยตามเพื่อน เขาจะเริ่มสำรวจเรื่องเพศมากขึ้นและทดสอบความสามารถทางเพศของตนมากกว่าจะมีความสนิทแน่นแฟ้นกับใคร

3. วัยรุ่นตอนปลาย อายุระหว่าง 17 – 21 ปี เป็นช่วงที่ใกล้สู่ความเป็นผู้ใหญ่ จะเริ่มหันมาสนใจในอนาคตตนเองมีการเลือกอาชีพผู้ครอง มีความสนิทกับเพศตรงข้าม

จากช่วงอายุของวัยรุ่นข้างต้นสามารถแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นได้ 3 ระยะ คือ วัยรุ่นตอนต้น วัยรุ่นตอนกลาง และวัยรุ่นตอนปลาย

2.1.3 พัฒนาการของวัยรุ่น

“พัฒนาการ” หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้างและแบบแผนของร่างกายทุกๆ ส่วน การเปลี่ยนแปลงนี้จะพัฒนาไปเรื่อยๆ จากระยะหนึ่งไปสู่อีกระยะหนึ่งอันจะทำให้มีลักษณะแลความสามารถใหม่ๆ เกิดขึ้น ซึ่งจะทำให้เกิดความเจริญเติบโตตามลำดับ ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (โสภา ขีลมันน์. 2543 :112)

ฮาวิกเฮอส์ (โสภา ขีลมันน์. 2543 : 12; อ้างอิงจาก Havighurst. 1953) ได้กล่าวถึงภาวะตามขั้นพัฒนาของวัยรุ่นดังนี้คือ

1. สามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีและเหมาะสมกับเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกันได้ ทั้งเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศ

2. สามารถแสดงบทบาททางสังคมได้เหมาะสมกับเพศของตน

3. ยอมรับสภาพร่างกายของตนเองและสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงทั้งหลายได้อย่างดีตลอดจนระวังรักษาสุขภาพของตนเอง

4. ความสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้

5. มีความมั่นใจในความรับผิดชอบและใช้จ่ายเงินของตนเอง การเลือกและการเตรียมตัวเพื่ออาชีพการแต่งงานและครอบครัว

6. เตรียมที่จะเจริญเติบโตเป็นพลเมืองที่ดี และมีประสิทธิภาพทางสังคม ต้องการรู้จักพัฒนาตนเองให้รับผิดชอบต่อตนเองสังคม ตลอดจนมีความรู้สึกรู้เข้าใจและตัดสินใจเลือกค่านิยมและมาตรฐานที่ตนควรยึดเป็นหลักในการดำเนินชีวิต

เนื่องจากวัยรุ่นเป็นช่วงระยะเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ อย่างมาก การศึกษาพัฒนาการของวัยรุ่น จะช่วยให้เข้าใจในพฤติกรรมต่างๆ ของวัยรุ่นได้ดีขึ้น ซึ่งโดยทั่วไปแล้วพัฒนาการที่สำคัญของวัยรุ่นแบ่งออกได้ดังนี้

2.1.3.1 พัฒนาการด้านร่างกาย

เมื่อย่างเข้าสู่วัยรุ่นเด็กวัยรุ่นจะเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเป็นอย่างมาก ซึ่งสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายนั้น พรหมทิพย์ ศิริวรรณบุคย์ (2538 : 105 - 106) ได้กล่าวว่าเกิดจากต่อมพิทูอิทารี (Pituitary gland) ที่อยู่ใต้สมองส่วนที่เรียกว่า ไฮโปทาลามัส ได้สร้างฮอร์โมนสองชนิดเกี่ยวกับการพัฒนาร่างกายคือ ฮอร์โมนสำหรับการเจริญเติบโต (Gonads หรือ Sex Gland) คือ โกลาโดโทรปิกฮอร์โมน (Gonad tropic Hormone) ฮอร์โมนทั้งสองชนิดนี้มีส่วนผูกพันกับพัฒนาการของวัยรุ่นมากดังนี้

1.) ฮอร์โมนสำหรับการเจริญเติบโต (Growth Hormone) จะไม่กระตุ้นการเจริญเติบโตของร่างกาย ทำให้ร่างกายของวัยรุ่นมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วถ้าฮอร์โมนชนิดนี้ออกมามากเกินไปร่างกายจะใหญ่ผิดปกติ ถ้าผลิตไม่เพียงพอจะทำให้ร่างกายเตี้ยแคระ

2.) ฮอร์โมนกระตุ้นการทำงานของต่อมเพศ (Gonad tropic Hormone) ฮอร์โมนชนิดนี้จะเสริมสร้างลักษณะทางเพศเบื้องต้น (Primary sex Characteristics) คือไปกระตุ้นการทำงานของต่อมเพศ (Sex Gland) นั่นคือการกระตุ้นให้รังไข่ ผลิตไข่ หรือกระตุ้นให้อัณฑะ ผลิตอสุจิและยังทำให้ขนาดของอวัยวะเพศเจริญขึ้น นอกจากนี้ยังเสริมสร้างลักษณะเพศภายนอก (Secondary sex Characteristics) คือ การมีหนวดเคราของเพศชาย การขยายสะโพกหน้าอกของเพศหญิง หรือการเปลี่ยนแปลงเสียงของวัยรุ่นเป็นต้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของร่างกายจะเร็วหรือช้าแตกต่างกันไปตามลักษณะโครงสร้างของพันธุกรรม และ สิ่งแวดล้อมของแต่ละบุคคล

นอกจากนี้ ชูลีพร อินทรไพบูลย์ (2536 : 46) ได้กล่าวถึงความแตกต่างของลักษณะวัยรุ่นหญิงดังนี้

1.) เด็กหญิงจะมีการพัฒนาการด้านร่างกายเร็วกว่าเด็กชาย จะสังเกตได้ว่าในเด็กหญิงช่วงอายุประมาณ 9 -12 ปี จะสูงกว่าและตัวโตกว่าเด็กชาย

2.) เด็กชายจะเริ่มมีพัฒนาการด้านร่างกายช้ากว่าเด็กหญิง โดยประมาณราว 2 ปี (ระยะเนื้อแตกหนุ่มสาวของเด็กหญิง อายุเฉลี่ย 12 ปี เด็กชายอายุ 14 ปี)

3.) เด็กหญิงจะมีขนาดเต้านมโตของโครงสร้างทางร่างกายน้อยกว่าเด็กชาย

2.3.1.2 พัฒนาการทางด้านอารมณ์

โรเจอร์ (Roger. 1972 : 111) ได้กล่าวถึงลักษณะอารมณ์ของวัยรุ่นเป็นวัยที่มีอารมณ์รุนแรง เต็มเปี่ยมไปด้วยความเชื่อมั่น ชอบสนุกสนาน การแสดงความรู้สึกเป็นไปอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา อารมณ์ต่างๆ เกิดง่าย และ เปลี่ยนแปลงได้ง่ายโดยจะเห็นได้จากการที่วัยรุ่นมักจะแสดงถึงความชอบและไม่ชอบอย่างรุนแรง มีความต้องการเป็นอิสระชอบพึ่งตนเองจึงมักขัดแย้งกับผู้ใหญ่และฝ่าฝืนกฎที่พ่อแม่วางไว้วัยรุ่นยังต้องการการตัดสินใจด้วยตัวเอง การยอมรับจากผู้ใหญ่และเพื่อนในกลุ่มเดียวกันมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับรูปร่างหน้าตาของตนเอง นอกจากนี้โสภา ชปิลมันน์ (2543 : 113) ได้กล่าวว่าผลกระทบจากการแปรปรวนของอารมณ์นั้นทำให้วัยรุ่นพบกับปัญหาในการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นโดยทั่วไปวัยรุ่นมักจะได้รับคำหิติดีเยินจากผู้ใหญ่เสมอ การใช้อารมณ์ของผู้ใหญ่จะเป็นเครื่องกระตุ้น หรือตัดสินใจอารมณ์ของ

วัยรุ่นให้แปรปรวนมากขึ้น อารมณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับวัยรุ่นที่สำคัญ ได้แก่ อารมณ์กลัว อารมณ์วิตกกังวล อารมณ์รัก อารมณ์อิจฉาริษยา อารมณ์อยากรู้ยากเห็น อารมณ์เศร้าผิดหวัง อารมณ์ดีใจ

2.1.3.3 พัฒนาการทางด้านสังคม

เด็กวัยรุ่นจะให้ความสำคัญกับเพื่อนร่วมวัย รู้สึกผูกพันกับเพื่อนในกลุ่มมากขึ้น ในกลุ่มของเด็กวัยรุ่นไม่มีเฉพาะเพื่อนเพศเดียวกันเท่านั้น จะเข้ากับกลุ่มและมีชีวิตทางสังคมที่สนุกสนานได้ดีกว่าเด็กที่ไม่มีพัฒนาการดังกล่าวในช่วงวัยที่ผ่านมา เด็กเริ่มลดความเอาใจใส่กับบุคคลต่างวัยไม่ว่าเป็นผู้ใหญ่หรือเด็กกว่า ะยะนี้จะเริ่มเข้าสู่กลุ่มที่แท้จริง (Gang Age) (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2540 : 337 - 338)

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีปฏิสัมพันธ์ทางด้านการสังคมมีการติดต่อกับบุคคลอื่นเพิ่มมากขึ้นกว่าวัยเด็ก ทำให้เกิดการเรียนรู้ทางสังคมมากขึ้น ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลรอบข้างเป็นสิ่งสำคัญและมีอิทธิพลมากในการพัฒนาบุคลิกภาพของวัยรุ่น ซึ่งอุดมศิลป์ ศรีแสงนามและสุวรรณวรรณ (2530 : 58 - 29) และสุชา จันทน์เอม (2539 : 31 - 32) ได้กล่าวถึงพัฒนาการทางด้านสังคมของวัยรุ่นไว้ดังนี้ คือ

1.) ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว วัยรุ่นมักชอบแยกตัวอยู่ตามลำพังที่จะเป็นอิสระจากครอบครัว มีความต้องการเป็นเพื่อนมากขึ้นจึงทำให้มีใครที่จะรวมกลุ่มกับสมาชิกในครอบครัว ทั้งนี้เพราะความวิตกกังวลต่อการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย อารมณ์ และความคิด จึงทำให้มีผลกระทบต่อการพัฒนาการทางสังคมด้วย

2.) ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนเพศเดียวกัน วัยรุ่นมักจะชอบอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกับเพศเดียวกันรสนิยมเหมือนกัน เพื่อจะเอาไว้อับหาสมาคมพูดคุยสังสรรค์กัน เพื่อนๆ ในกลุ่มมีอิทธิพลต่อความประพฤติของเด็กมากไม่ว่าจะเป็นลักษณะการพูดกริยาท่าทางและการแต่งกายจนพยายามเลียนแบบกัน จนเป็นสัญลักษณ์ประจำกลุ่มขึ้น

3.) ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนต่างเพศ วัยรุ่นระยะต้นๆ แม้จะเริ่มกับเพศตรงข้ามแต่ส่วนใหญ่ก็จะสมาคมกับเพื่อนเพศเดียวกัน แต่พอจะเข้าระยะวัยรุ่นตอนปลายความสนใจในเพศตรงข้ามจะค่อยๆ มากขึ้น ทำให้วัยรุ่นคบเพื่อนเพศเดียวกันน้อยลงโดยจะเลือกคบเพื่อนสนิทๆ เพียงไม่กี่คนเท่านั้นเมื่อเติบโตถึงขั้นนี้ วัยรุ่นจะมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้นส่วนอิทธิพลของเพื่อนในกลุ่มเริ่มลดน้อยลง

2.1.3.4 พัฒนาการทางด้านสติปัญญา

วัยรุ่นเป็นช่วงที่มีพัฒนาการทางด้านสติปัญญาอย่างเต็มที่ มีพัฒนาการถึงขีดสุด มีความคิดอย่างเป็นเหตุผลและเป็นนามธรรมมีความเข้าใจเร็ว ความจำที่แม่นยำ มีความคิดและจินตนาการสูงเป็นวัยแห่งการแสวงหาประสบการณ์และความอยากรู้ อยากลองในทุกสิ่ง อยากมีกิจกรรม (ปราณี งามสุด. 2528 : 69) นอกจากวัยรุ่นจะมีความคิดแบบเหตุผลและเป็นนามธรรมแล้ว ยังสามารถคิดวิเคราะห์ จำแนกเปรียบเทียบทฤษฎี กฎเกณฑ์ หรืออาจคิดค้นแนวคิดใหม่ๆ อีกทั้งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (Self concept) พยายามรู้จักตัวเอง และขัดเกลาพฤติกรรมให้ดีขึ้นอยู่เสมอ เข้าใจสังคมดีขึ้น พยายามที่จะพึ่งพาตนเอง และเริ่มมี

ความคิดส่วนตัวที่เก็บไว้เป็นความเฉพาะตน ไม่เปิดเผยให้ใครรู้อย่างไรก็ตามแม้ในช่วงวัยรุ่นนี้จะมีระดับปัญญาที่พัฒนาเต็มที่ สมองมีความจำดี การมีเหตุผลก็พัฒนามากขึ้น จะสนใจทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัว อยากรู้ อยากเห็น มีความคิดที่จะแก้ไขปัญหา คิดได้หลายแง่มุม แต่วัยรุ่นก็ยังเป็นวัยที่เพิ่งผ่านพ้นจากวัยเด็ก แม้จะมีสติปัญญาดีแต่ยังขาดประสบการณ์ ขาดความรับผิดชอบ ขาดการไตร่ตรองที่ดี จึงทำให้พฤติกรรมบางอย่างของวัยรุ่นผิดพลาดไปได้ (โสภา สปีลมันน์. 2543 : 115)

จากการศึกษาพัฒนาการของวัยรุ่นในด้านต่างๆ สรุปได้ว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา จากความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมต่างๆ ทั้งในทางที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมในปัจจุบัน

2.1.4 ความต้องการและลักษณะของวัยรุ่น

ความต้องการของมนุษย์โดยเฉพาะของวัยรุ่นมักจะขึ้นอยู่กับค่านิยมของแต่ละคน ยึดถือและส่วนใหญ่ก็มักจะยึดถือค่านิยมในกลุ่มที่ตนเข้าร่วมด้วย กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลมากต่อความต้องการของวัยรุ่น ดังนั้น ความต้องการของวัยรุ่นคือความต้องการของตนเองบวกกับความต้องการของสังคม (สุพัตรา สุภาพ. 2544 : 17 – 18) ได้กล่าวถึงความต้องการของวัยรุ่นไว้ดังนี้

1.) ความต้องการความรัก ความต้องการด้านความรักของวัยรุ่นมีหลายแบบ เช่น จากพ่อแม่ พี่น้อง ครู เพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ ความต้องการความรักนี้อาจเป็นเพราะตัวเองคิดว่ามีคนสนใจ และรักตัวเองน้อยลง คิดว่าคนอื่นมองไม่เห็นสิ่งเหล่านี้ จึงอยากให้เขารักและสนใจตัวเองมากขึ้น

2.) ความต้องการอยากรู้ อยากลองเกี่ยวกับเรื่องเพศ วัยรุ่นจะมีความสนใจเรื่องเพศและเพื่อนต่างเพศ เป็นวัยที่ต้องการความรู้ ความเข้าใจทางเพศได้ถูกต้องถ้าถูกกีดกันแสดงออกทางอารมณ์โดยการปิดบังหรือการหาความรู้อย่างไม่ถูกต้องไม่ถูกวิธี เช่น ได้พูดคุยในกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกันได้ยินได้ฟังคนอื่นพูดอ่านจากหนังสือเรื่องเพศ นอกจากอยากจะรู้เรื่องเพศแล้วยังเป็นวัยที่สนใจเรื่องต่างเพศถ้าหากถูกขัดขวางทักท้วงอาจจะทำให้จิตใจหดหู่ ขุ่นมัว และอาจขัดขวางไม่ยอมทำตามผู้ใหญ่ เพราะเป็นวัยรุ่นรักแบบหลงใหลใฝ่ฝัน หรือเป็นความรักแบบรุนแรง วิจิตรพิสดาร เป็นความรักแบบรุนแรงและไม่ค่อยมีเหตุผล

3.) ความต้องการอิสรภาพ ความต้องการนี้จะรุนแรงมากในวัยนี้ เพราะเป็นวัยที่อยู่ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ จึงอยากที่จะแสดงความเป็นตัวของตัวเอง ต้องการตัดสินใจเอง วางแผนวางแผนโครงการชีวิต และอยากลงมือด้วยตนเอง ไม่ชอบให้ใครสอน บางทีทำอะไรโดยที่ผู้ใหญ่ไม่รู้ไม่เห็น

4.) ความต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม วัยนี้เป็นวัยที่ต้องการสังคมยอมรับหรืออยากมีชื่อเสียงอยากเด่น เช่น เป็นนักกีฬาที่เก่ง ขวัญใจเพื่อนๆ อยากให้ผู้ใหญ่ยอมรับในความสามารถ อยากรับผิดชอบในกิจกรรมบางอย่างที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

5.) ความต้องการรวมกลุ่ม เพื่อนมีความสำคัญมาก เป็นวัยที่อยากให้เพื่อนยอมรับฉะนั้นจึงพยายามตามเพื่อน แม้บางครั้งจะขัดกับความรู้สึกส่วนตัวก็ตาม ทั้งนี้เพราะไม่อยากจะขัดใจเพื่อน

6.) ความต้องการประสบการณ์ใหม่ๆ ความต้องการนี้อาจจะรุนแรงมาก และหาความพอใจโดยทางใดทางหนึ่งให้จนได้ เช่น อยากแต่งกายตามความนิยม อยากมีเพื่อนต่างเพศ เป็นต้น

7.) ความต้องการมีอนาคตและความสำเร็จวัยรุ่นเป็นวัยเริ่มสนใจอาชีพต่างๆ อยากรับผิดชอบอยากพึ่งตนเอง มีจุดมุ่งหมายในอนาคต มีการวางแผนว่าอยากประกอบอาชีพหรืออยากเรียนต่อ เป็นต้น

8.) ความต้องการแบบอย่างที่ดี แม้วัยรุ่นในปัจจุบันจะชอบเป็นอิสระ แต่ก็อยากได้คำแนะนำจากผู้ใหญ่ที่ดี อยากเลียนแบบผู้ใหญ่

9.) ความต้องการสนุกสนานเพลิดเพลิน ซึ่งส่วนมากมักจะออกมาในรูปของกิจกรรม กีฬาหรือความบันเทิงต่างๆ

10.) ความต้องการในด้านอุดมคติ วัยรุ่นอยู่ในวัยเรียนรู้ทางทฤษฎี และยังไม่เคยออกไปประสบกับความจริงสภาพความเป็นจริงไปบ้าง คือ เป็นพวกอุดมคตินิยม (Idealist) มากกว่ามุ่งไปในทางปฏิบัติได้จริง ซึ่งบางครั้งก็ตกเป็นเครื่องมือผู้เป็นอำนาจ มีอิทธิพล เพราะวัยรุ่นมักเป็นพวกที่มีอุดมคติแรงกล้า มีความกล้าเสี่ยง มีพลังผลักดันสูง เชื่อคนง่าย ซึ่งอาจถูกแสวงหาประโยชน์

11.) ความต้องการความปลอดภัยที่มั่นคง คือได้หลักประกันว่าถ้าทำสิ่งใดที่ดีแล้วจะไม่ถูกลงโทษหรือเป็นที่พอใจของผู้ใหญ่ เพราะในสายตาของผู้ใหญ่สิ่งที่วัยรุ่นคิดว่าดีอาจไม่ดีในทัศนะของผู้ใหญ่ก็ได้

นอกจากความต้องการของวัยรุ่นที่กล่าวมาแล้ว มานพ คณะโต (254 : 108-110) ได้กล่าวถึงลักษณะวัฒนธรรมเฉพาะของวัยรุ่นไว้ดังนี้

1.) กลุ่มวัยรุ่นมีวัฒนธรรมเป็นของตนเอง เป็นเอกลักษณ์ของวัยรุ่น มีโลกทัศน์ที่ไม่เหมือนผู้ใหญ่กับคนอื่น ๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมองวัยรุ่นจากจุดยืนของสังคม และของวัยรุ่นเองเพื่อความเข้าใจที่ลุ่มลึก

2.) วัยรุ่นทุกคนไม่เหมือนกัน มีความแตกต่างกันทั้งทางด้านความรู้และสถานภาพทางสังคม

3.) วัยรุ่นไม่ใช่ผู้ใหญ่ความสามารถในการจดจำอดีตและทำนายอนาคตรวมทั้งทักษะต่างๆ ก็มีไม่เท่ากับผู้ใหญ่

4.) วัยรุ่นมีลักษณะเป็นนักคิดทางด้ายวัตถุนิยมคิดในสิ่งที่เป็นปัจจุบันโดยไม่คำนึงถึงความเสี่ยงและสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

5.) การแสวงหาเอกลักษณ์ทางเพศเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่สำหรับวัยรุ่นเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้เกิดความขัดแย้งในเรื่องปัญหาพฤติกรรมทางเพศ และแสวงหาเอกลักษณ์ทางเพศใน

ขณะที่ร่างกายมีวุฒิภาวะประสบการณ์นี้จึงมีผลมาจากกลุ่มเพื่อนซึ่งมีส่วนส่งเสริมให้เกิดประสบการณ์ และค่านิยมทางเพศ วัยรุ่นบางคนเพียงจะมีความต้องการทางเพศในขณะอีกหลายคนมีเพศสัมพันธ์แล้ว วัยรุ่นจำนวนหนึ่งอยากที่จะทดลองเรื่องเพศสัมพันธ์ในกลุ่มเพศเดียวกันและต่างเพศ และขณะที่วัยรุ่นอีกกลุ่มหนึ่งต่อต้านการมีเพศสัมพันธ์ โดยสรุปคือกระบวนการพัฒนาของวัยรุ่นที่เป็นแนวคิดเชิงปรัชญานั้นคือความต้องการที่จะทดลองเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่ว่าอย่างใดก็อย่างหนึ่ง

6.) วัยรุ่นส่วนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงต้นและกลางของชีวิตวัยรุ่น มีความรู้สึกยินดีและชอบที่จะประพจน์เอาเยี่ยงอย่างกันโดยเฉพาะในกลุ่มเดียวกัน ดังนั้น เพื่อนกลุ่มเดียวกันจึงมีอิทธิพลสูงสุด

จากเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่าจากความต้องการของวัยรุ่นต้องการเป็นอิสระ อยากรู้ อยากลอง ต้องการได้ยอมรับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน และกลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางวัยรุ่นเป็นอย่างมาก

2.1.5 ลักษณะขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทยกับพฤติกรรมทางเพศ

สังคมไทยมีลักษณะหรือเอกลักษณ์ประจำชาติในเรื่องเพศ คือ หญิงไทยจะมักรักนวลสงวนตัวไม่ซิงสุกก่อนห้ามหรือมีเสรีภาพทางเพศเช่นเดียวกันกับประเทศส่วนมากทางตะวันตก ซึ่งกล่าวได้ว่ามีวัฒนธรรมที่ดีในเรื่องเพศและถ้าจะพิจารณาให้ลึกซึ้งในวัฒนธรรมไทยไม่อนุญาตให้ผู้หญิงพูดถึงเรื่องเพศ และผู้หญิงไทยจะต้องไม่แสดงความต้องการทางเพศอย่างเปิดเผย (วันทนี วาสิกะสิน. 2526 : 51)

ปัจจุบันการคบเพื่อนต่างเพศ หรือ การเที่ยว (Dating) กับเพื่อนต่างเพศนับว่าวัยรุ่นมีอิสระและเสรีภาพมากขึ้น หญิงสาวอาจไปไหนมาไหนโดยไม่มีผู้ปกครองก็ได้ หรือการติดต่อกับชายหนุ่มหญิงสาวก็อาจจะคบหาสมาคมครั้งละหลายๆ คน ดังนั้นการวางตัวต่อเพศตรงข้ามในการคบหาสมาคมนั้นเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่ง เต็มศิริ บุญสิงห์ (2526 : 93 - 95) ได้กล่าวถึงหลักในการวางตัวคบเพื่อนต่างเพศไว้ดังนี้

1.) ในเรื่องมารยาททางสังคมที่ถือเป็นวัฒนธรรมที่ดีที่ถือเป็นหลักว่า ชายจะต้องถือว่าหญิงเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า จะต้องให้เกียรติให้ความช่วยเหลือ

2.) มารยาททางสังคมระหว่างเพศ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของมารยาทสากล และต้องเป็นไปตามขอบเขตของวัฒนธรรมไทย คือ การคบหาระหว่างหญิงชาย ในขอบเขตของวัฒนธรรมไทยนั้น ฝ่ายชายจะต้องไม่สัมผัสร่างกายหรือหรือถูกเนื้อต้องตัวโดยไม่จำเป็น หรือไม่พักแรมร่วมกันโดยไม่ระมัดระวัง

นอกจากนี้ จรัญ พรหมอยู่ (2523 : 122 - 123) ได้กล่าวถึงวัฒนธรรมสำหรับกุลสตรีและสุภาพบุรุษไทย ไว้ว่า

1.) กุลสตรีไทย

- ครอบครัวรอบขนบธรรมเนียมประเพณีไทย
- รู้จักสำรวมกิริยามารยาทเสมอ

- สุภาพเรียบร้อยและอิริยาบถ
- ไม่ประพฤติตนให้เสื่อมเสียเกียรติกุลสตรีไทย
- มีศีลมีสัตย์ในการปฏิบัติอย่างเคร่งครัด
- มีเหตุผลควบคุมพฤติกรรม ไม่กระทำอะไรตามอารมณ์

2.) สุภาพบุรุษ

- ช่วยเหลืออนุเคราะห์เพศที่อ่อนแอกว่า เมื่อมีโอกาส
- ปฏิบัติตนโดยซื่อสัตย์สุจริต
- ไม่ประพฤติตนในทางเสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติยศ
- รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีไทยอย่างเคร่งครัด
- รู้จักสำรวมกิริยามารยาทเสมอ
- มีเหตุผลควบคุมพฤติกรรมไม่ทำอะไรตามอำเภอใจตน
- ประพฤติตนให้สมควรเป็นผู้นำที่ดี

จากเอกสารข้างต้นกล่าวถึงขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทยถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นได้ว่า การที่วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศต่างๆ เช่น การออกเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศ การเดินจับมือถือแขน การเดินโอบกอด การจูบ และการมีเพศสัมพันธ์ถือว่าเป็นเรื่องที่ผิดขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของไทย

✓ 2.2 พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

เคอร์เคนดอลล์ (Kirkendall. 1965 : 1) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศว่าเป็นสัญชาตญาณ (Sexual Instinct) อย่างหนึ่งทางธรรมชาติของมนุษย์อีกทั้งแม็กแคลรี (วันทนี วาสิกสิน. 2526 : 6; อ้างอิงจาก Macary 1973) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศว่า พฤติกรรมทางเพศของบุคคลเป็นผลมาจาก ทักษะคิดในเรื่องเพศของบุคคลนั้นซึ่งทักษะคิดในเรื่องเพศมาจากบุคคลที่ได้รับความรู้เรื่องเพศมาจากครอบครัวในลักษณะไหนก็จะมีทักษะคิดในลักษณะนั้นและส่งผลไปถึงการมีพฤติกรรมในเรื่องเพศด้วย

เฮอร์ลอค (Hurlock. 1974: 122) ได้เน้นถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นระยะนี้ว่า มักมีเรื่องรักใคร่ทั้งวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง มีความสนใจอย่างจริงจังในเรื่องเพศ มีความอยากรู้อยากเห็น ซึ่งทำให้วัยรุ่นแสวงหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ แล้วในที่สุดก็เกิดการทดลอง เพราะวัยรุ่นมีความพร้อมทางร่างกายที่จะสืบพันธุ์ให้กำเนิดทารกได้ ส่วนจิตใจก็มีความเจริญทางเพศ เช่น มีความสนใจเพศตรงข้าม อยากมีคู่รักหรือแฟน มีความรู้สึกทางเพศมีกามารมณ์รุนแรง

เคอร์เคนดอลล์ (Kirkendall. 1965: 8) ได้อธิบายความหมายและขอบเขตในเรื่องเพศไว้ดังนี้

1. เรื่องเพศเป็นแรงสำคัญที่ผลักดันที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้คนเรามีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จและความสามารถกระทำหรือแสดงพฤติกรรมในรูปแบบต่างๆ ได้เพื่อให้บรรลุตามที่ตั้งใจ

2. เรื่องเพศเป็นแรงกระตุ้นหรือเครื่องเร้าใจที่มีพลังอย่างยิ่งที่ทำให้เพศชายและเพศหญิงสนใจซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยให้การประกอบกิจการต่างๆ เป็นไปด้วยความราบรื่น

3. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถกำหนดบทบาท กิริยาท่าทาง ลักษณะการดำเนินชีวิตของเรา อย่างเห็นได้อย่างชัดเจน นอกเหนือไปจากความสามารถที่เพียงแต่จะแบ่งมนุษย์ออกเป็นเพศชายและเพศหญิงให้แตกต่างกันเท่านั้น แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า เพศนี้จะยิ่งหย่อนไปกว่ากัน

4. เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติที่แฝงอยู่ในร่างกายและจิตใจของคนเราอย่างลึกซึ้งและถาวร ซึ่งจะแสดงบทบาทที่สำคัญและเห็นได้ในชีวิตรักในดาร์ครองเรือน

5. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถลดบันดาลให้ชีวิตมีความต่อเนื่องกันจากช่วงชีวิตหนึ่งไปยังอีกช่วงชีวิตหนึ่งโดยกระบวนการทางการสืบพันธุ์ซึ่งความต่อเนื่องนี้จะช่วยให้ลักษณะชีวิตหลายสิ่งหลายอย่างของพ่อแม่ถ่ายทอดไปยังลูก

เดคซี (Dacey, 1980 : 71) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นโดยรวบรวมข้อมูลระหว่างปี 1930 – 1970 ผลจากการศึกษาสามารถสรุปถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นได้ 3 ประการคือ

1. วัยรุ่นตอนปลายระดับวิทยาลัยในปัจจุบันมีประสบการณ์ทางเพศมากกว่าวัยรุ่นสมัยก่อน
2. ผู้หญิงมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นมากกว่าผู้ชาย
3. วัยรุ่นตอนต้นทั้งชายและหญิงมีแนวโน้มที่จะมีประสบการณ์ทางเพศเร็วขึ้นกว่าแต่ก่อน

พนม เกตุมาน (2535 : 115) ที่ศึกษาเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นพบว่า

1. วัยรุ่นในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากขึ้นและเร็วขึ้น
2. วัยรุ่นชายมีประสบการณ์ทางเพศมากกว่าวัยรุ่นหญิง
3. แนวโน้มของวัยรุ่นชายต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิงด้วยกันมากกว่าที่จะมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ

4. วัยรุ่นชายส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเพราะถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่เสียหาย

5. วัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในวัยนี้ แต่มีแนวโน้มที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากขึ้นพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทยในปัจจุบันเริ่มเห็นเด่นชัดกว่าแต่ก่อนเพราะการยึดมั่นในวัฒนธรรมของชาติในวัยรุ่นหย่อนยานลง มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมต่างประเทศเข้ามาในประเทศ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลบางประการแก่วัยรุ่น เช่น การแต่งกาย อีกรสเสรีภาพทางเพศ โกลัซติดสนิทสนมกันง่าย ประกอบการอิทธิพลภายนอก เช่น สื่อต่างๆ ได้แก่ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ สิ่งพิมพ์ วีดีโอ อีกทั้งสถานบันเทิงต่างๆ ที่มีมากจนทำให้

วัยรุ่นขาดความยั้งคิด ปล่อยตัวปล่อยใจให้ไปเป็นไปตามความปรารถนาของธรรมชาติ (กุลชลี สุกัญหะเกตุ. 2532 : 51)

สุชา จันท์เอม (2542 : 51) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศไว้ว่า วัยรุ่นชายหญิงของไทยในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการแต่งงาน ซึ่งสอดคล้องกับสเปท (Spaeth. 2001 : 31 - 33) ที่เสนอรายงานเกี่ยวกับทัศนคติและการปฏิบัติในเรื่องเพศของวัยรุ่นในประเทศไทย จำนวน 1,000 คน พบว่ามีเพียงร้อยละ 25 ในวัยรุ่นหญิงในร้อยละ 32 ในวัยรุ่นชายที่มีความคิดเห็นว่าพรหมจรรย์เป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับการแต่งงาน

จากการศึกษาในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบันมีการแสดงออกทั้งในด้าน เจตคติ และการเป็นกระทำที่เป็นอิสระมากขึ้นกว่าแต่ก่อนตลอดจนวัยรุ่นมีแนวโน้มเจตคติและพฤติกรรมที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากขึ้น

2.3 รูปแบบและมาตรฐานทางเพศก่อนสมรส

ไรส์ (Riess. 1960 : 79 - 80) ได้อธิบายความหมายของการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการมีสมรสได้ว่าหมายถึง ระดับของการยอมรับความใกล้ชิดทางร่างกายที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงก่อนการสมรส โดยรูปแบบของการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มี 2 รูปแบบ คือ

1. รูปแบบความสัมพันธ์ที่เน้นที่ร่างกาย (Body - Centered) โดยพฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกจะเน้นการแสดงออกทางกาย เช่น การจูบ การเล้าโลม การมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่คำนึงถึงความผูกพัน

2. รูปแบบความสัมพันธ์ที่เน้นที่ร่างกาย (Body - Centered) โดยพฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกจะเน้นที่ตัวบุคคลเป็นพิเศษ และพฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกนั้นจะแสดงถึงความรักผูกพัน ยกย่อง และให้ความสัมพันธ์แก่กันและกัน

นอกจากรูปแบบของการยอมรับของการมีเพศสัมพันธ์ ไรส์ยังได้จำแนกมาตรฐานทางเพศไว้เป็น 4 ลักษณะดังนี้ (Riess. 1960 : 156 - 160)

1. การละเว้นการมีเพศสัมพันธ์หรือมาตรฐานเดียว (Abstinence or Single Standard) คือ การไม่ยอมรับเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสทั้งในหญิงและชาย ซึ่งกลุ่มนี้มองถึงการมีเพศสัมพันธ์นั้นเป็นสิ่งสำคัญ มีคุณค่าต้องการสงวนเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ไว้เมื่อมีการสมรสเท่านั้น

2. การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์เมื่อมีความรัก (Permissiveness With Affection) คือ การยอมรับเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องภายใต้เงื่อนไขบางประการคือต้องมีความสัมพันธ์ที่มั่นคง เช่นมีการหมั้นหมาย การมีความรัก หรือชอบกันอย่างมาก

3. การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีความรัก (Permissiveness Without Affection) คือการยอมรับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง กระทำได้สำหรับชายและหญิงในทุกๆ กรณี โดยไม่จำเป็นต้องมีความรักความผูกพัน เพียงแค่พอใจด้านร่างกาย มาตรฐานเชิงซ้อน (Double Standard) คือการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้นสามารถยอมรับได้

ในฝ่ายชาย แต่ไม่สามารถยอมรับได้หากผู้หญิงมีพฤติกรรมดังกล่าว มาตรฐานนี้จะให้สิทธิแก่เพศชายมากกว่าเพศหญิง เพศชายให้มีการยอมรับให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสได้ ส่วนเพศหญิงเป็นเพศที่ไม่ควรแสดงออกตามความต้องการทางเพศ

จากเอกสารข้างต้นจะเห็นได้ว่ามาตรฐานทางเพศนั้นแบ่งได้ 4 ลักษณะ ได้แก่ มาตรฐานเดี่ยว การยินยอมเมื่อมีความรัก การยินยอมเมื่อไม่มีความรัก และมาตรฐานเชิงซ้อน ซึ่งในสังคมไทยส่วนใหญ่ยึดในมาตรฐานเชิงซ้อนที่ให้อิสระทางเพศแก่เพศชายมากกว่าเพศหญิง

2.4 สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและมีอยู่ทั่วไปโดยเฉพาะในสังคมปัจจุบันที่สภาพแวดล้อมเปลี่ยนไปชายหญิงมีโอกาสที่จะใกล้ชิดกันมากขึ้น เหตุที่มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรสนั้น บอกไม่ได้ชัดเจนว่ามีสาเหตุจากอะไรบ้าง แต่มีส่วนประกอบสำคัญหลายอย่างประกอบกันจากการศึกษาของเคนเซ่ (วันทนี วาสิกะสิน. 2526 : 115 -11; อ้างอิงมาจาก Kinsey. 1953) ได้ศึกษาสาเหตุของการมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรสพอสรุปได้ดังนี้

สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรส

1. เป็นการสนองความต้องการความปรารถนาทางเพศ
2. เป็นการสนองความพอใจทางด้านร่างกายและความพอใจเป็นความสนุกสนาน
3. เป็นการพิสูจน์ว่ามีความสามารถทางเพศ
4. เป็นการตัดความต้องการทางเพศของทั้งสองฝ่ายให้เข้ากันได้
5. เป็นการเตรียมการก่อนเข้าสู่สภาวะสมรส
6. เป็นการเตรียมเทคนิคและความสามารถในเรื่องเพศก่อนสมรส
7. เป็นการรู้ความต้องการ ความปรารถนาและการและปัญหาอีกฝ่ายหนึ่งของการสมรส
8. เป็นการทดสอบว่า ถ้าความสัมพันธ์ก่อนการสมรสล้มเหลวไม่สามารถไปกันได้ในเรื่องเพศก็จะดีกว่าการมีปัญหาในเรื่องการปรับตัวในเรื่องเพศหลังจากสมรสแล้ว
9. เป็นการแสดงว่าบุคคลคนนั้นมีความต้องการทางเพศกับเพศตรงข้าม (Heterosexual Intercourse) ซึ่งไม่ได้มีความผิดปกติทางเพศ เช่น พวกรักร่วมเพศ
10. เป็นการทำความแน่ใจให้เกิดขึ้นว่าการมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรสได้ หรือเป็นการผูกมัดกับฝ่ายตรงข้าม
11. เป็นการกระทำตามความนิยมของสังคมในปัจจุบัน เพื่อให้มีความรู้สึกได้ว่าตัวเองไม่ได้เป็นผู้ผิดปกติและกระทำเหมือนคนอื่นในสังคม

วิทยา นาควัชระ (2527: 33 - 34) ได้กล่าวถึง สาเหตุที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานไว้ดังนี้คือ

1. วัยรุ่นชอบทดลอง อยากรู้ อยากเห็น ดังนั้นจึงมีพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

2. วัยรุ่นทนการอดอ้อนของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ ซึ่งส่วนใหญ่ฝ่ายชายจะเป็นฝ่ายอดอ้อน ทำให้ฝ่ายหญิงใจอ่อน

3. วัยรุ่นคิดว่าเป็นแพชชั่น เมื่อคบกันเป็นแฟนต้องมีการได้เสีย

4. วัยรุ่นอยากได้ความรู้สึกเป็นเจ้าของซึ่งกันและกัน ซึ่งเกิดได้ทั้งฝ่ายหญิงและฝ่ายชาย

5. วัยรุ่นมีความรู้สึกว่าตนเองมีค่าเป็นที่ต้องการอีกฝ่ายหนึ่ง

6. วัยรุ่นมีแรงผลักดันจากฮอร์โมน และสัญชาตญาณของการสืบพันธุ์

นอกจากสาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ที่กล่าวมาแล้วนั้น ไดเยอร์ ลีอิง และโอลิเวอร์ (Dwyer, Leeing and Oliver. 1996 : 309 - 317) ได้ศึกษาถึงสาเหตุของพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่นสามารถสรุปได้ดังนี้

1. เกิดจากความกดดันในกลุ่มเพื่อน

2. ต้องการหาเอกลักษณ์แห่งตนเองให้เหมือนพ่อแม่

3. ต้องการความรักจากคนอื่น ๆ

4. เกิดจากแรงขับทางเพศ (Sex Drive) ที่เกี่ยวข้องกับฮอร์โมน (Hormone)

5. เกิดจากการเลียนแบบ (Imitating) จากสมาชิกในครอบครัว เช่น พี่ชาย พี่สาว หรือมารดา

6. ได้รับอิทธิพลจากสื่อ (Media) ได้แก่ ทีวี นิตยสารสิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ซึ่งเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อเหล่านั้น

7. ต้องการผูกมัดหรือรักษาคู่รักไว้

8. ต้องการแสดงให้เห็นยอมรับและเห็นว่าเขาเป็นผู้ใหญ่

9. ขาดคุณธรรมและจริยธรรม ตลอดจนการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศของบิดามารดา

จากการศึกษาสาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่นมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องมากมาย ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัวคือ ความอยากรู้ อยากรลอง ความต้องการทางเพศ ปัจจัยด้านสังคม คือ กลุ่มเพื่อนและอิทธิพลต่างๆ จากสื่อ ซึ่งจากปัจจัยเหล่านี้จะเป็นสิ่งกระตุ้นให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศ

* 2.5 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ *

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis Theory)

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) เป็นเป็นผู้นำคนสำคัญของทฤษฎี จิตวิเคราะห์ ได้แบ่งสัญชาตญาณของการดำรงชีวิตมนุษย์ไว้ว่าประกอบด้วย 2 สัญชาตญาณคือ สัญชาตญาณแห่งการสืบพันธุ์หรือสัญชาตญาณแห่งการอยู่รอด (Life Instinct) ได้แก่ ความต้องการอาหาร ความต้องการทางเพศ และอีกสัญชาตญาณ คือสัญชาตญาณแห่งความตาย (Death Instinct) ได้แก่ ความต้องการความก้าวหน้า หรือการทำอันตรายต่อบุคคลอื่น สัญชาตญาณแห่งการสืบพันธุ์จะปรากฏในพัฒนาการของชีวิตมนุษย์ตั้งแต่ยังเด็ก วัยรุ่น จนถึงวัยผู้ใหญ่วัยชรา (วันทนีย์ วาสิกะ

สิน. 2526 : 1 - 2) อีกทั้ง فروยด์ (ยศ สันตสมบัติ. 2538 : 36; อ้างอิงจาก Freud. 1905 : 54) ได้กล่าวถึงสัญชาตญาณทางเพศไว้ว่า สัญชาตญาณทางเพศมีขึ้นกับเด็กทารก แต่สัญชาตญาณนี้เริ่มพัฒนาขึ้นเมื่อเด็กเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น โดยมีสัมพันธ์ต่อกระบวนการเข้าสู่วุฒิภาวะและแสดงออกมาให้เห็นในความรู้สึกห้วงหาอาวรณ์ และแรงดึงดูดต่อเพศตรงข้าม

การพัฒนาแรงผลักดันทางเพศแบ่งออกเป็นหลายระยะได้ดังนี้ (รัชนี นพเกตุ. 2542 : 67 - 69) และ (ปราโมทย์ เชาวศิลา. 2526 : 15 - 17)

1. ระยะปาก (Oral Stage) เป็นระยะตั้งแต่แรกเกิดจนอายุประมาณปีครึ่ง ทารกในวันนี้จะเริ่มใช้ปากเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความสุข เด็กวัยนี้ชอบดูดปาก หยิบของใส่ปาก และกัด เป็นต้น พฤติกรรมเหล่านี้ فروยด์เชื่อว่าให้ความสุขแก่เด็กไปด้วย

2. ระยะทวาร (Anal Stage) อายุตั้งแต่ปีครึ่งถึงสามปี เด็กวัยนี้เริ่มให้ความสนใจเกี่ยวกับการขับถ่ายอุจจาระมาก และ فروยด์เชื่อว่า การขับถ่ายอุจจาระ ตัวอุจจาระ รวมทั้งการกลืนอุจจาระเป็นสิ่งที่เด็กในวัยนี้ถือว่าเป็นความสุขของตน ถ้าหากไม่ได้รับการตอบสนองที่เหมาะสม จะทำให้เด็กรู้สึกผิดหวังและเป็นทุกข์ด้วย

3. ระยะที่อวัยวะเพศ (Phallic Stage) อายุตั้งแต่ 3 - 5 ปี เป็นระยะที่เรียนรู้ลักษณะทางเพศมีความสุขกับการได้จับต้องอวัยวะเพศของตนเองโดยเฉพาะเด็กผู้ชายจะเกิดความรู้สึกต้องการเป็นเจ้าของแม่แข่งกับพ่อ เด็กในขั้นนี้จะเริ่มมีความสนใจ อยากรู้ อยากเห็นในเรื่องเพศมากขึ้น เลียนแบบบทบาททางเพศจากแม่หรือพ่อ หากพ่อแม่ปฏิบัติบทบาทที่ดีเหมาะสมเป็นตัวอย่างที่ดี เด็กก็จะเรียนแบบและพัฒนาบทบาททางเพศของตนได้ดี แต่ถ้ายึดติด (Fixation) ในขั้นนี้ เมื่อโตขึ้นอาจมีพฤติกรรมต่างๆ เช่น รักร่วมเพศ (Homosexuality) กามตายด้าน (Impotence) เย็นชาทางเพศ (Frigidity) เป็นต้น

4. ระยะก่อนวัยรุ่น (Latency Stage) อายุตั้งแต่ 6 - 12 ขวบเป็นระยะที่เก็บกดความต้องการทางเพศด้วยการมุ่งเน้นการเลียนแบบและการแสดงออกที่เหมาะสมทางเพศของตน เป็นระยะที่เด็กชอบเล่นเฉพาะกับเพื่อนเพศด้วยกัน

5. ระยะสืบพันธุ์ (Genital Stage) อายุตั้งแต่ 13 - 18 ปี กล่าวคือระยะนี้เป็นช่วงที่เด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงหันมาให้ความสนใจกับเพศตรงข้าม เป็นระยะที่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศอย่างแท้จริง

ทฤษฎีจิตสังคม (Psychosocial Theory)

อีริกสัน (Erickson) เป็นผู้นำในด้านทฤษฎีจิตสังคม ซึ่ง อีริกสันได้เสนอขึ้นต่างๆ ของการพัฒนาเอกลักษณ์แห่งตนไว้เป็นขั้นตอนตลอดชีวิตและเรียกแผนภูมินี้ว่า Epigenetic Principle ถือเป็นแบบแผนความสัมพันธ์ทางจิตสังคมที่ผ่านต่อการแสดงออกทางสังคมในแต่ละชั้น โดยมีความเชื่อว่าชีวิตจะต้องผ่านขั้นตอนความขัดแย้งในการแก้ไข อีริกสันเรียกความขัดแย้งว่า Psychosocial Conflict และการได้มีการปะทะสังสรรค์กับสังคมและบุคคล จะเป็นการพัฒนาให้คนในแต่ละวัยผ่านความขัดแย้งไปได้ก่อนที่จะก้าวไปอีกขั้นหนึ่งแล้วจะกำหนดลักษณะเฉพาะไว้ 8 ขั้น ดังนี้ (ศิริบุรณ์ สายโกสม. 2542 : 13 - 16)

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นพัฒนาความไว้วางใจ – ไม่ไว้วางใจผู้อื่น

(Trust Versus Mistrust)

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นพัฒนาความรู้สึกเป็นอิสระ – ความละอาย ความไม่แน่ใจ

(Autonomy Versus Shame and Doubt)

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นพัฒนาความคิดริเริ่ม – ความรู้สึกผิด

(Initiative Versus Guilt)

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นพัฒนาความพากเพียร – ความรู้สึกด้อย

(Industry Versus Inferior)

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นพัฒนาเอกลักษณ์แห่งตน – ความสับสนในบทบาท

(Identity Versus Identity Confusion)

ขั้นตอนที่ 6 ขั้นพัฒนาความใกล้ชิด หรือสนิทสนม – การแยกตัว โดดเดี่ยวอ้างว้าง

(Intimacy Versus Isolation)

ขั้นตอนที่ 7 ขั้นให้กำเนิดเลี้ยงดู – ข้นหมกมุ่นกับตนเอง

(Generativity Versus Stagnation)

ขั้นตอนที่ 8 ขั้นพัฒนาความมั่นคงสมบูรณ์ - ความสิ้นหวังท้อแท้

(Integrity Versus Despair and Disgust)

ในแต่ละขั้นตอนของการพัฒนาที่จะทำให้เกิดความสับสนในบทบาทของตนเอง ซึ่งในที่นี้จะเน้นในขั้นที่ 5 คือขั้นพัฒนาเอกลักษณ์แห่งตนและความสับสนในบทบาท (Identity Versus Identity Confusion) ซึ่งอยู่ในช่วงระหว่าง 12 – 18 ปี หรือช่วงวัยรุ่น (Adolescence) กล่าวได้ว่าในช่วงนี้เป็นช่วงที่มีการเจริญเติบโตของร่างกายอย่างรวดเร็ว

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

3.1.1 ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต

มีด (พรทิพย์ เจนจริยานน.อ้างอิงจาก Mead. 1971:175) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของบุคคลที่คาดการณ์เกี่ยวกับตนเองในอนาคต

โรบิสัน (Robinson. 1971:1225-B) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง การวางแผนโครงการระยะยาวเกี่ยวกับอนาคตของบุคคล

มิสเชล (Mischel. 1974:287) ให้ความหมายลักษณะมุ่งอนาคตว่า หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล และเล็งเห็นความสำคัญของผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีความต้องการได้รับผลในอนาคตที่ดีกว่า หรือมากกว่าผลที่จะเกิดในปัจจุบัน จึง

ดำเนินการวางแผนเพื่อปฏิบัติต่อ จากนั้นจะควบคุมตนเองให้ปฏิบัติเป็นขั้นไปตามแผนที่วางไว้ เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต

ซีกูรา (Sequra 1975 : 5823-B) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของแต่ละบุคคลในการมองอนาคต การวางแผน และการจัดการเกี่ยวกับอนาคตที่เป็นไปได้

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก (เนตรชนก พุ่มพวง. 2520 : 35) กล่าวว่าลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถในการควบคุมตนเองของบุคคลซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมของการอดได้รอได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น รอรับรางวัลที่ใหญ่กว่าในอนาคต แทนรางวัลเล็กน้อยซึ่งได้รับทันที หรือทนนำบาดความต้องการในปัจจุบันของตนเพราะเล็งเห็นผลร้ายที่เกิดตามมา หรือความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อจุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต ลักษณะมุ่งอนาคตจะตรงข้ามกับลักษณะปัจจุบัน

เพ็ญแข ประจันปัจจนึก (2527: 15) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึงลักษณะนิสัยที่อดได้รอได้ หักห้ามใจตนเอง เพื่อจุดมุ่งหมายปลายทางหรือความสำเร็จหรือผลตอบแทนที่ยิ่งใหญ่หรือมีคุณค่ามากกว่ารวมทั้งความสามารถในการทำนายหรือคาดการณ์ล่วงหน้าและมีคาม สัมพันธ์ลักษณะนิสัยความรับผิดชอบด้วย

สมจิตต์ เพิ่มพูน (2532: 11) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึงความสามารถในการคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถวางแผนปฏิบัติเพื่อรองรับผลดีหรือป้องกันผลเสีย ตลอดจนสามารถควบคุมตนเองในการกระทำหรือละเว้นการกระทำบางอย่างตามความต้องการของตนเอง เพราะเล็งเห็นผลเสียที่จะเกิดตามมาทั้งแก่ตนเองและผู้อื่นในภายหลัง

สุรพงษ์ ชูเดช (2534: 46) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึงความสามารถคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตและการบังคับตนเองให้อดได้รอได้ หรือเลือกที่จะไม่รับประโยชน์เล็กน้อยในทันที แต่จะรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่หรือที่สำคัญตามมาในภายหลัง

กนกวรรณ อุ่นใจ (2535: 37) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตว่า หมายถึงเป็นการมองสู่อนาคตของบุคคลโดยผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตเป็นผู้ที่สามารถคาดการณ์ไกล และตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม หาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมายที่ต้องการในอนาคต รู้จักการปฏิบัติให้เกิดการอดได้รอได้และความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

จักรวาล ภูวพันธ์ (2537: 38) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตว่า หมายถึงเป็นลักษณะของการมองอนาคตของบุคคล การคาดการณ์ไกล การวางแผนเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายในอนาคตและสามารถตัดสินใจเลือกอย่างเหมาะสม มีความเพียรพยายามเพื่อบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ และอดได้รอได้เพื่อความสำเร็จในอนาคต

จากความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตที่รวบรวมไว้ข้างต้น สรุปได้ว่าความสามารถในการคาดการณ์ไกลเกี่ยวกับการศึกษา และการประกอบอาชีพของนักเรียน เห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สามารถตัดสินใจเลือกที่จะกระทำและรอคอยผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สามารถแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมายที่มุ่งหวัง และมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

3.1.2 ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคต

ไรท์ (พิทักษ์ วงแหวน อ้างอิงจาก Wright. 1975: 298) กล่าวถึงความสัมพันธ์ลักษณะมุ่งอนาคตไว้ว่า ผู้ที่มีลักษณะนี้สูง จะเป็นผู้ที่จะสามารถปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ ไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมายและเป็นผู้มีจริยธรรมสูง

โคลเบอร์ก. มิเชล ไรท์ (ดวงเดือน พันธุนาวิณ และเพ็ญแข ประจณปัจจนี้ก. 2520 : 35 ; อ้างอิงมาจาก Kohlberg. 1964 : Mischel. 1975 : Wright. 1975) กล่าวว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงสามารถระงับหรือชะลอการบำบัดความต้องการต่าง ๆ ของตนได้ ฉะนั้นผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูง คือ ผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะและไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย จึงเห็นได้ว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจัดเป็นผู้มีจริยธรรมสูงด้วย

จากความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตที่รวบรวมไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นคุณลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเป็นพลเมืองดีมีจริยธรรม สามารถปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับกาลเทศะ มีเป้าหมายในชีวิต มีการวางแผนเพื่ออนาคต มีความเพียรพยายามเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

3.1.3 ปัจจัยที่ส่งเสริมลักษณะมุ่งอนาคต

เคย์ (ดวงเดือน พันธุนาวิณ และเพ็ญแข ประจณปัจจนี้ก. 2520 : 36 ; อ้างอิงมาจาก Kay. 1950) เชื่อว่า บ่อเกิดของลักษณะมุ่งอนาคตนั้นอยู่ที่ลักษณะความมั่นคงทางสังคมของบุคคล การที่เด็กจะเรียนรู้ว่า ควรอดใจรอ นั้น ส่วนมากจะเกิดในครอบครัวฐานะปานกลางและฐานะสูงเท่านั้น เพราะครอบครัวฐานะยากจนย่อมไม่สามารถจะหาสิ่งของให้เด็กตามสัญญาได้มากนัก ทำให้เด็กขาดความเชื่อถือเกี่ยวกับอนาคตนอกจากนี้การประสบความสำเร็จด้านต่าง ๆ ในชีวิตก็เป็นสิ่งที่ เคย์ เชื่อว่าช่วยให้บุคคลนั้นมีลักษณะมุ่งอนาคตสูง ทำให้บุคคลเกิดความมานะพยายามในการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ เพราะมีความหวังว่าจะทำให้สำเร็จที่เคย์ประสบมาแล้วฉะนั้นลักษณะมุ่งอนาคต จึงเกิดจากการเรียนรู้ทางสังคมนั่นเอง

ดวงเดือน พันธุนาวิณ และเพ็ญแข ประจณปัจจนี้ก (2531 : 106-110) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง จริยธรรมของเยาวชนไทย พบว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบรักมากใช้เหตุผลมากและลงโทษทางจิตมากกว่าทางกายนั้น สัมพันธ์กับการมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงของเด็กอย่างเห็นได้ชัด และยังพบอีกว่าลักษณะมุ่งอนาคตแปรปรวนไปตามลักษณะทางสังคม 3 ประการ คือ เพศ ชั้นเรียน และที่เกิด โดยหญิงมีลักษณะมุ่งอนาคตมากกว่าชาย ผู้มีอายุน้อยและมีระดับการศึกษาต่ำมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ที่อายุมาก และอยู่ในระดับการศึกษาสูง และผู้ตอบที่เกิดในกรุงเทพมหานคร มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ตอบที่เกิดในต่างจังหวัด

นอกจากนี้ ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และสุภาพร ลอยด์ (2520 : 255) ได้วิจัยเรื่องการควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัวและรับสื่อมวลชนที่เหมาะสม โดยเฉพาะด้านโทรทัศน์และสิ่งตีพิมพ์มากกับการที่เด็กรับรู้ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนจากผู้ปกครองจะปรากฏมากในเด็กที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูง และประสบการณ์ทางสังคมที่ได้รับสื่อมวลชนที่มีคุณค่าสามารถช่วยส่งเสริมลักษณะมุ่งอนาคตได้

ลักษณะมุ่งอนาคตนี้นักจิตวิทยาพบหลักฐานว่าเป็นด้านหนึ่งของพลังอีโก้ (ego strength) ของบุคคลซึ่งจะเป็นแนวทางให้ผู้มีอนาคตสูง สามารถรับหรือชะลอการบำบัดความต้องการต่าง ๆ ของตนได้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม. 2520 : 35) และเป็นด้านหนึ่งของบุคลิกภาพที่พัฒนามาจากการเรียนรู้การศึกษา และกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่งจะพัฒนาอย่างช้า ๆ ในวัยเด็ก บุคคลบางคนจะอาศัยความสามารถของตน และเวลาในปัจจุบันเป็นรากฐานที่จะคาดการณ์เกี่ยวกับตนเองในอนาคตได้ โครงสร้างของอนาคตขึ้นอยู่กับความคิดมีวิธีการหลายวิธีที่ก่อให้เกิดแผนและโครงการระยะยาว การมุ่งอนาคตจะสัมพันธ์กับความจำเป็นที่จะต้องมีความคิดในการวางแผน ความตั้งใจที่จะกระทำ และรายละเอียดบางอย่างที่ต้องทำ ซึ่งเปลี่ยนไปตามเวลา (รัตน ประเสริฐสม. 2528 : 37-38)

สุพงษ์ ชูเดช (2524 : 4) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตจะเกิดได้ต้องอาศัยพื้นฐานด้านความคิดและสติปัญญา เนื่องจากบุคคลที่วางอนาคตจะต้องเป็นผู้ที่คาดการณ์ได้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคตเห็นคุณค่าของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตมากกว่าสิ่งเล็กน้อยที่จะเกิดขึ้นในปัจจุบัน และจะต้องเป็นผู้ที่เชื่อว่าสิ่งที่คาดว่าจะเกิดในอนาคตจะเกิดขึ้นกับตนได้จริง ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่า บุคคลที่จะมีลักษณะมุ่งอนาคตจะต้องเป็นผู้ที่มีพัฒนาการทางการคิดที่เป็นนามธรรม ซึ่งตามทฤษฎีพัฒนาการรู้คิดของเพียเจต์ขั้นพัฒนาการดังกล่าวคือ ขั้นปฏิบัติการเชิงระบบ (Formal Operation: อายุระหว่าง 11-15 ปี ทั้งนี้เพราะการคาดว่าจะเป็นอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคต สิ่งนั้นยังไม่มีตัวตน ต้องอาศัยการอ้างอิงซึ่งอยู่ในรูปของนามธรรม หรือสัญลักษณ์และการเห็นความสำคัญของสิ่งที่ยังเป็นนามธรรมหรือสัญลักษณ์ ต้องใช้ความสามารถทางการคิดเชื่อมโยงกับหน่วยการคิดอื่น ๆ ดังนั้นบุคคลที่มีความพัฒนาการรู้คิดสูงย่อมจะง่ายต่อการพัฒนาสู่ลักษณะมุ่งอนาคตให้สูงขึ้นด้วย

จากปัจจัยที่ส่งเสริมลักษณะมุ่งอนาคตดังกล่าวแล้วข้างต้น สรุปได้ว่าลักษณะมุ่งอนาคตเป็นการเรียนรู้ทางสังคม เกิดจากความมั่นคงของแต่ละบุคคล อันสะสมมาจากอดีต จากการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ เช่น สังคม การศึกษา การอบรมเลี้ยงดู และลักษณะมุ่งอนาคตจะแปรปรวนไปตามลักษณะทางสังคม ได้แก่ เพศ การอบรมเลี้ยงดู ชั้นเรียน และที่เกิดนอกจากนี้ยังต้องอาศัยพื้นฐานด้านการรู้คิดและสติปัญญาในระดับขั้นปฏิบัติการขั้นเป็นระบบ (Formal Operation) ด้วย

3.1.4 การพัฒนาสู่ลักษณะมุ่งอนาคต

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2529 : 107) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการกระตุ้นลักษณะมุ่งอนาคตของบุคคลอาจทำได้ดังต่อไปนี้

1. ให้เขียนเรื่องราวของตนที่เกี่ยวกับปัจจุบันและอนาคต โดยอาจกำหนดให้เขียนถึงสภาพชีวิต และการวางแผนการใช้ชีวิตในปีนปลายด้วย

2. ให้ฝึกเขียนนวนิยายชีวิต ซึ่งอาจจะกำหนดช่วงเวลาไว้ เช่น ตั้งแต่เด็กจนเป็นผู้ใหญ่หรือจากปู่ไปถึงหลาน

3. ฝึกวางแผนงานระยะยาวของการทำงาน หรือการวางแผนตัวบุคคล เพื่อเตรียมการที่จะใช้เขาในงานใหญ่ที่จะมีมาในอนาคต เป็นต้น

4. ฝึกเล่นหมากรุก เพื่อที่จะเอาชัยชนะ

5. ให้แบบอย่างของการวางแผนระยะยาว หรือการวางแผนการดำเนินชีวิตเพื่อบรรลุเป้าประสงค์บางประการในอนาคต

บุญรับ คักดีมณี (2532 : 16 – 17) ได้เสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการมองอนาคตไว้ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ให้รู้จักความหมายของการมองอนาคต วิธีฝึกทำได้โดยการกระตุ้นให้บุคคลรู้จักคิดถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้และไกลอย่างมีเหตุผล ยกตัวอย่างให้เห็นแบบอย่างของการคิดประเภทนี้ และฝึกการรู้จักคิดในทำนองนี้เพื่อให้เข้าใจความหมายของการมองอนาคตในกาลเทศะต่าง ๆ

2. ให้เห็นความสำคัญของการมองอนาคต วิธีฝึกทำได้โดยการให้เห็นตัวอย่างของผลที่เกิดจากการกระทำกิจกรรมที่มองอนาคต

3. ให้รู้จักคาดการณ์เกี่ยวกับอนาคต วิธีฝึกทำได้โดยการให้เห็นตัวอย่างของการวางแผนในอนาคตของผู้ที่มีลักษณะมองอนาคต ฝึกวางแผนเกี่ยวกับชีวิตและการทำงานฝึกเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับความคาดหวังของตนเอง

เพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม (2527: 15 – 37) เสนอแนะบทบาทในการปลูกฝังลักษณะนิสัยมองอนาคต สำหรับครอบครัวและโรงเรียน โดยสรุปดังนี้

บทบาทของครอบครัว

บิดามารดาต้องทำตนเป็นตัวอย่างที่ดี เช่น การรู้คุณค่าของเวลา มีการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีการวางแผนการกำหนดการใช้เวลา เช่น กำหนดว่าควรทำอะไรในวันหยุด และอาจจะใช้วิธีปลูกฝังวัยรุ่นให้เป็นผู้มองอนาคต โดยใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสม ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน แบบใช้เหตุผล และใช้วิธีการควบคุมแบบปานกลางอย่างสม่ำเสมอ คงเส้นคงวา นอกจากนี้การฝึกหัดการใช้เหตุผลและการคาดการณ์ ควรเริ่มจากสิ่งที่เป็นเรื่องง่าย ๆ จนถึงเรื่องยาก เช่น การกระตุ้นให้วัยรุ่นวางแผนเกี่ยวกับการเรียนต่อหรือการวางแผนเกี่ยวกับอาชีพของตนเอง เป็นต้น

บทบาทของโรงเรียน

ครูสามารถปลูกฝังลักษณะมองอนาคตให้กับนักเรียนได้โดยใช้วิธีสนับสนุนให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มในการทำงานและมีความเพียรพยายามที่จะทำงานให้ลุล่วงไปได้ยกย่องนักเรียนที่ทำตนเป็นผู้มองอนาคต ใช้วิธีการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนคิดค้นหาคำตอบเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง นักเรียนจะได้เรียนรู้วิธีการทำงานเป็นขั้นตอน และสามารถวางแผนได้ ได้เรียนรู้เรื่องเหตุและผล สามารถคาดคะเนผลของเหตุการณ์ได้ นอกจากนี้ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการ

เป็นผู้มุ่งอนาคตด้วย นั่นคือ ต้องเป็นผู้มีความเพียรพยายาม และมีการวางแผนการกระทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ มีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาหาความจริงในเรื่องต่าง ๆ เป็นต้น

รังสรรค์ เพ็งหนู (2531 : 82 – 103) กล่าวว่า การพัฒนาศักยภาพของบุคคลให้พร้อมที่จะอยู่ในโลกที่เปลี่ยนแปลงสื่อนาคตที่ไม่แน่นอนนี้ หนทางหนึ่ง คือการให้บุคคลมีทัศนคติที่กว้างไกลนั้นในแง่ของมิติเกี่ยวกับเวลา สถานที่ ชุมชน และวิถีชีวิตเพื่อจะได้ปรับปรุง ปฏิบัติหรือกำหนดแนวทางเดินที่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การช่วยกระตุ้นให้เยาวชนสร้างอนาคตที่พึงประสงค์ของตนเองและสังคมได้ตั้งแต่ปัจจุบัน และได้เสนอแนะแนวคิดการประยุกต์เทคนิค วิธีการเชิงอนาคต เช่น การพรรณนาอนาคต การสร้างอนาคตจำลอง วงล้ออนาคต การวิเคราะห์เครือข่ายอาชีพ และวิธีการตรวจสอบค่านิยมในอนาคตเพื่อให้ในกระบวนการแนะแนวโดยมีจุดเน้นที่สำคัญคือ

1. มุ่งให้นักเรียนตระหนักว่าอนาคตเกิดจากความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ในอดีตและสภาพแวดล้อมกับโอกาส และโดยการเลือกตัดสินใจของมนุษย์เอง
2. มุ่งให้นักเรียนตระหนักว่า การคาดการณ์เกี่ยวกับอนาคตเป็นการตรวจสอบทางเลือกที่อาจเป็นไปได้ในอนาคต
3. มุ่งให้นักเรียนมองเห็นความสัมพันธ์ของโลกและชีวิตอย่างเป็นระบบเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันสำหรับดวงเดือน พันธุมนาวัน (2530 : 109 – 116) กล่าวว่า การกระทำพฤติกรรมเป็นระยะเวลานานเพื่อให้เกิดผลดีในอนาคตอันไกลนั้น บุคคลที่ขาดความอดทนอาจหยุดการกระทำนั้นลงกลางคันก็ได้ เช่น ทำงานที่ยากและใช้เวลานานจนกว่าจะสำเร็จสมบูรณ์ อาจจะให้การผ่อนแรงเป็นขั้นตอนโดยแบ่งพฤติกรรมนั้นเป็นช่วง ๆ หรือเป็นกิจกรรมย่อย ๆ ที่ต้องทำต่อเนื่องกัน เมื่อทำกิจกรรมสำเร็จไปช่วงหนึ่งก็ให้รางวัลแก่ตนเอง เพื่อให้มีกำลังใจที่จะกระทำพฤติกรรมในช่วงต่อไป ถ้าไม่สำเร็จก็ลงโทษตนเอง เพื่อกระตุ้นให้พยายามให้มากขึ้นในโอกาสต่อไป เช่น การเขียนรายงาน เขียนตำราหรือ นวนิยายที่เป็นเรื่องยาวต้องใช้เวลาหลายวัน หลายเดือน ผู้ที่ทำได้สำเร็จมักจะกำหนดจำนวนหน้าที่จะต้องเขียนให้ได้ภายใน 1 วัน 1 สัปดาห์ ถ้าทำไม่ได้ตามนั้นก็เกิดความสบายใจ ภูมิใจเป็นรางวัลแก่ตนเอง อาจมีการให้ตนเองได้พักผ่อน ทำกิจกรรมที่ชอบ เป็นต้น การให้รางวัลต่อความสำเร็จย่อย ๆ จะช่วยให้บุคคลหลุดหนีไปยังเป้าประสงค์ระยะไกลได้ง่ายขึ้น

จากแนวทางในการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตดังกล่าว สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตสามารถพัฒนาได้โดยให้รู้จักความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตให้เป็นแบบอย่างของบุคคลที่มีลักษณะมุ่งอนาคต ฝึกวางแผนในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับอนาคต และฝึกการตัดสินใจเลือกทางเดินอย่างเหมาะสมโดยพิจารณาถึงข้อดีและข้อเสีย ตลอดจนฝึกให้คาดการณ์ไกลในอนาคต

3.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเอง

3.2.1 ความหมายของการควบคุมตนเอง

การควบคุมตนเอง คือกระบวนการที่บุคคลใช้วิธีการหนึ่งวิธีการใดหรือหลายวิธีรวมกันเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลจากพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ไปสู่พฤติกรรมที่

พึงประสงค์ โดยที่บุคคลนั้นเป็นผู้กำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย กระบวนการที่จะนำไปสู่เป้าหมาย และควบคุมตัวแปรทั้งภายในและภายนอกของบุคคลซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์นั้นด้วยตนเอง (ปภาวดี. 2547 : 4 ; อ้างอิงมาจาก Cormeir & Cormier. 1979)

ลักษณะสำคัญของการควบคุมตนเอง คือบุคคลจะดำเนินการในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้วยตนเอง การควบคุมตนเองเป็นการเพิ่มความสามารถของบุคคลในการควบคุมสิ่งแวดล้อม โดยที่บุคคลจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของตนเองทั้งนี้เพราะบทบาทความรับผิดชอบส่วนใหญ่ในการดำเนินการปฏิบัติ รวมทั้งการวางแผนใจ การเสริมแรงตนเองนั้นอยู่ที่เจ้าของพฤติกรรม จึงทำให้เป็นการลดอิทธิพลของบุคคลอื่นลง (Cormeir & Cormier. 1979 :477) กระบวนการควบคุมตนเองมิใช่กระบวนการที่แยกตัวเป็นเอกเทศจากสภาพการภายนอกได้ ถึงแม้ว่าบุคคลจะสามารถควบคุมสิ่งแวดล้อมภายนอกได้ก็มิใช่ตัดขาดจากอิทธิพลภายนอกโดยสิ้นเชิง โดยสุดท้ายแล้วพฤติกรรมการควบคุมตนเองอยู่ได้โดยตัวแปรจากภายนอก ซึ่งในที่นี้หมายถึงสิ่งเร้าที่อยู่นอกกาย อันได้แก่ บุคคลและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น บุคคลที่สามารถใช้วิธีการควบคุมตนเองในการเลิกสูบบุหรี่ พฤติกรรมการเลิกสูบบุหรี่ของเขาอาจคงอยู่ได้ด้วยตัวแปรจากภายนอก เช่น สุขภาพ คำขอร้องของบุคคลในครอบครัว หรือฐานะทางเศรษฐกิจของบุคคลนั้น เพราะฉะนั้นเราอาจกล่าวได้ว่าถ้าลดอิทธิพลจากภายนอกออกได้มากเท่าไร ความมั่นใจว่าพฤติกรรมนั้นเป็นการควบคุมตนเองที่เกิดขึ้นโดยตัวของตัวเอง ก็ยิ่งจะเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น (Wilson & O' Leary. 1980 : 216) หรือบุคคลที่ดำเนินการในการควบคุมพฤติกรรมด้วยตนเองก็จะแสดงให้เห็นได้ว่า มีการควบคุมตนเองสูงกว่าบุคคลที่ควบคุมตนเองโดยยังมิผู้อื่นดูแล (ปภาวดี แจ่มศิริ. 2527 : 4 ; อ้างอิงมาจาก Thoresen & Mahoney. 1974).

นอกจากการควบคุมตนเองจะเป็นวิธีการลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ หรือเป็นวิธีการเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ (Watson & Tharp : 1972 :15) หรือเป็นวิธีการต่อต้านพฤติกรรม ที่เบี่ยงเบน เพราะฉะนั้นการจะใช้วิธีการควบคุมตนเองจึงต้องการใช้ความพยายามมากกว่าพฤติกรรมที่ทำได้ง่าย (Wilson & O' Leary. 1980 : 214) ในอีกแง่หนึ่งวิธีการปรับพฤติกรรมโดยการใช้วิธีการควบคุมตนเองนั้นก็เป็ผลมาจากการเรียนรู้ทางสังคมโดยการที่บุคคลพยายามที่จะปรับตัวเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม (Kanfer & Phillips. 1970 : 416 ; citing Fischer. 1975)

จากแนวคิดดังที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าบุคคลที่สามารถควบคุมตนเองได้จะเลือกรางวัลที่มีคุณค่ามากในอนาคตมากกว่ารางวัลที่มีค่าน้อยในปัจจุบัน หรือกระทำพฤติกรรมที่ให้คุณค่ามากกว่าแม้จะต้องรอคอยเป็นเวลานาน ซึ่งเป็นความสามารถในการยืดเวลาของการเสริมแรงจากปัจจุบันไปสู่อนาคตนั่นเอง

สำหรับเทคนิคที่ใช้ในการควบคุมตนเอง ส่วนใหญ่แล้วนักปรับพฤติกรรมจะใช้วิธีการสังเกตและการบันทึกพฤติกรรมตนเอง การประเมินตนเอง การเสริมแรงตนเอง การตั้งเกณฑ์มาตรฐานของตนเอง (Cormeir & Cormier. 1979 :479 ; citing Wilson & O' Leary. 1980) นอกจากนี้ยังได้มีการใช้เทคนิคอื่น ๆ ประกอบด้วย เช่น การสอนตนเอง (Cormeir & Cormier.

1979 :476) แต่อย่างไรก็ตาม ในการควบคุมตนเองมักใช้วิธีการเหล่านี้ควบคู่กันไป และยังพบว่า การใช้วิธีการเหล่านี้มาผสมผสานกัน จะมีประสิทธิภาพมากกว่าใช้วิธีการหนึ่ง วิธีการใดเพียงอย่างเดียว ดังการศึกษาของเพอร์ริและริชาร์ด (Perri and Richard. 1977 :177 -183) ศึกษาพบว่าผู้ที่ประสบความสำเร็จในการใช้การควบคุมตนเองนั้น จะมีการนำการใช้วิธีการควบคุมตนเองอื่น ๆ มาใช้กับตนเอง มากกว่าผู้ที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวในการใช้วิธีการควบคุมตนเองเพียงวิธีการเดียว นอกจากนี้ การใช้วิธีการในการควบคุมตนเองยังขึ้นอยู่กับบุคคล สภาพการณ์และพฤติกรรมที่ใช้ด้วย

3.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเอง

อติวัฒน์ พรหมสา (2533 : 83-84) ได้ศึกษาผลของการฝึกการควบคุมตนเอง ที่มีต่อความถูกต้องในการทำแบบฝึกหัดวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีคะแนนจากแบบวัดไอเอเออาร์ต่างกัน กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม กลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนสูงจากแบบวัดไอเอเออาร์ กลุ่มทดลองที่ 2 กลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนต่ำจากแบบวัดไอเอเออาร์ กลุ่มทดลองที่ 3 กลุ่มนักเรียนที่มีการคะแนนจากแบบวัดไอเอเออาร์ โดยทั้ง 3 กลุ่มนี้ใช้การฝึกการควบคุมตนเอง ผลการทดลองพบว่า นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม มีคะแนนความถูกต้องในการทำแบบฝึกหัดวิชาคณิตศาสตร์สูงขึ้นจากระยะเส้นฐานภายหลังจากการฝึกการใช้การควบคุมตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยกลุ่มที่ 1 มีคะแนนความถูกต้องในการทำแบบฝึกหัดวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 และ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

3.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง

3.2.1 ความหมาย

สุมาลี วงศ์ปลุกแก้ว (2526 : 7) ได้ให้ความหมายของ ความเชื่อมั่นในตนเองไว้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเองหมายถึง ความมั่นใจในการกระทำการใด ๆ ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดีตามที่บุคคลตั้งใจเอาไว้ แม้จะมีเหตุการณ์หรืออุปสรรคใด ๆ ก็ไม่เกิดความท้อแท้ ยังคงกระทำสิ่งนั้นต่อไป โดยมั่นใจว่าตนสามารถกระทำการที่กำลังกระทำอยู่ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความถูกต้อง เหมาะสม

สนธยา อ่อนน้อม (2538 : 36) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเองหมายถึง บุคลิกภาพส่วนหนึ่งของบุคคลที่สะท้อนให้เห็นถึงการกล้าแสดงออกและความภาคภูมิใจในการเป็นตัวของตัวเอง มองเห็นคุณค่า ความสามารถของตนเองและผู้อื่น ทำให้บุคคลนั้นปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้ ทุกสภาพการณ์อย่างมีความสุข

ภริดา กิจพัฒน์เจริญ (2543 : 3) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเองหมายถึง บุคคลที่มีความมั่นใจ กล้าคิดกล้าทำ กล้าแสดงออก มีความกล้าหาญ และพร้อมที่จะเผชิญความจริง โดยไม่หวั่นไหวต่ออุปสรรคที่เกิดขึ้น มีความเป็นผู้นำ มีความรับผิดชอบ มีเหตุผล สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ไม่คล้อยตามผู้อื่นโดยปราศจากการไตร่ตรอง

วารุณี เจริญรัตนโชติ (2543 : 8) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเองหมายถึง บุคลิกภาพส่วนหนึ่งของบุคคลในการกล้าคิด กล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ มีความมั่นใจในการกระทำการต่าง ๆ ยอมรับผลที่เกิดขึ้นด้วยความพอใจและความภาคภูมิใจ

3.2.2 ความสำคัญของความเชื่อมั่นในตนเอง

วิจิตร วรุตบางกุล (2521 : 8 ; อ้างอิงมาจากภริดา กิจพัฒนเจริญ. 2543) กล่าวว่า คนรุ่นใหม่เริ่มสนใจที่จะพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองให้มากขึ้นเพื่อจะได้เข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และร่วมทำงานกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และคนที่ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง จะทำให้ความสามารถในการทำงานกับผู้อื่น การเข้าสังคม การติดต่อกับคนอื่นและการตัดสินใจยากลำบากมากยิ่งขึ้น

วารุณี เจริญรัตนโชติ (2543 : 19) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเองมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคม เนื่องจากบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง จะประสบความสำเร็จทั้งทางด้านการเรียน การทำงาน สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เมื่อบุคคลในสังคมมีความสุขจะส่งผลดีต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

3.2.3 งานวิจัยในต่างประเทศ

ดักเกอร์ (Dugger. 1969 : 1817-A ; อ้างอิงมาจาก วารุณี เจริญรัตนโชติ. 2543) ได้ทำการศึกษาเรื่องความเป็นผู้นำ พบว่า ผู้นำมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงและมีความสามารถในการแสดงออกและแมน (Man. 1969 : 152-174 ; อ้างอิงมาจาก วารุณี เจริญรัตนโชติ. 2543) ได้สรุปผลการวิจัยของเขาว่า ลักษณะความเป็นผู้นำมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับลักษณะแสดงตัวและความสามารถในการปรับตัว ไม่มีความวิตกกังวล สำหรับเพนเตอร์ (Painter. 1968 : 7650-8 ; อ้างอิงมาจาก วารุณี เจริญรัตนโชติ. 2543) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการจูงใจกับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชายระดับมหาวิทยาลัยพบว่า ระดับความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความสามารถในการจูงใจ กล่าวคือคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง จะมีความสามารถในการจูงใจและมักจะได้เป็นผู้นำ

ออร์ลิก (Forter. 1984 ; อ้างอิงมาจาก ชัยลิขิต สุทธาจารย์เกษม. 2530 : 11) ศึกษาพบว่าเด็กที่มีความอายหรือแยกตัวออกห่าง ขาดความรัก ความมั่นคงปลอดภัย ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง หรือมีทักษะทางสังคมไม่เพียงพอ มีความลังเลในการคบหาคนอื่น หรือมีปัญหาเกี่ยวกับการได้มาซึ่งผลประโยชน์ในแนวแปลก การเน้นให้มีพฤติกรรมความร่วมมือจะดีกว่าการทำให้เกิดพฤติกรรมการแข่งขันจะทำให้เด็กได้พัฒนาอัตมโนทัศน์ (Self Concept) และมีความยกย่องภูมิใจในตนเอง (Self Esteem) มากขึ้น

3.2.4 งานวิจัยในประเทศ

สุนันทา แผนพรหม (2540 : 71-75) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่โรงเรียนนวมินทราชูทิศ หอวัง นนทบุรี พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นในตนเอง ได้แก่ ด้านสัมพันธภาพกับครอบครัว ซึ่งพบว่าอิทธิพลของการอบรมแบบเข้มงวดน้อยประชาธิปไตยมากของครอบครัว มีผลต่อความไม่เชื่อมั่นในตนเองของเด็กสูงกว่า การอบรมแบบเข้มงวดน้อยประชาธิปไตยน้อย ตัวแปรด้านเพศส่งผลต่อความเชื่อมั่นในตนเองเป็นอันดับสอง ซึ่งพบว่านักเรียนชายมีบุคลิกสภาพแสดงตัวและมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่านักเรียนหญิง

ภิรดา กิจพัฒน์เจริญ (2543 : 91-96) ได้ศึกษาการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) พบว่านักเรียนที่เข้ารับการทดลองการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในการแสดงบนเวที ก่อนการทดลอง ขณะการทดลองและหลังการทดลอง มีความเชื่อมั่นในตนเองในการแสดงบนเวทีแตกต่างกันโดยนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ขณะทดลองและหลังการทดลองมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าก่อนการทดลอง ความเชื่อมั่นในตนเองในการแสดงบนเวทีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ขณะการทดลองและหลังการทดลอง การพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในการแสดงบนเวทีมีแนวโน้มและอัตราการเปลี่ยนแปลงในทางบวกทุกสัปดาห์

4. เอกสารเกี่ยวกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีความมุ่งหมายในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา เกิดความรู้คู่คุณธรรม ทั้งนี้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึงปริมาณสถานศึกษา จำนวนประชากร และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายปองพล อดิเรกสาร) ได้ประกาศตั้งเขตพื้นที่การศึกษาจำนวน 175 เขต พื้นที่การศึกษาของจังหวัดเลย แบ่งเป็น 2 เขต พื้นที่การศึกษาดังนี้

เขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 ประกอบด้วย อำเภอเมือง เชียงคาน ปากชม ด่านซ้าย ภูเรือ ท่าลี่ นาแห้ว และนาด้วง

เขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ประกอบด้วย อำเภอวังสะพุง ภูหลวง ผาขาว ภูกระดึง กิ่งอำเภอเอราวัณและกิ่งอำเภอหนองหิน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ได้ใช้อาคารเดิมของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอวังสะพุง ที่ตั้งอยู่ภายในบริเวณโรงเรียนชุมชนวังสะพุง ถนนภูมิวิถี ตำบลวังสะพุง อำเภอวังสะพุง เป็นอาคารสำนักงานชั่วคราว ตั้งแต่วันที่ 7 กรกฎาคม 2546 โดยในขณะนั้นทางกระทรวงศึกษาธิการได้แต่งตั้ง นายธีระวุฒิ เจริญราษฎร์ ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดเลย มารักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 และมีการโอนเจ้าหน้าที่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบมาปฏิบัติราชการ รวมทั้งมีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 บางส่วนได้มาปฏิบัติราชการในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ในระยะแรกมี จำนวน 104 ราย ในช่วงระยะเวลาเริ่มต้น สำนักงานเขตพื้นที่เลย เขต 2 ได้รับความอนุเคราะห์จากหน่วยงานในสังกัดช่วยเหลือในหลาย ๆ ด้าน ในการพัฒนาศักยภาพของสำนักงาน รวมทั้งความร่วมมือร่วมใจของเจ้าหน้าที่ทุกคน ได้พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการศึกษาให้มีความก้าวหน้าและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ในวันที่ 17 มกราคม 2548 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ได้เปิดทำการสำนักงานใหม่ โดยมีลักษณะอาคารเป็นแบบอาคารเรียน สปช.2/2528 มีห้องจำนวน 9 ห้อง โดยในวันนั้นมีการจัดมหกรรมวิชาการสืบสานงานปฏิรูปการศึกษา ทั้งนี้ได้เชิญเลขาธิการคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาร่วมพิธีดังกล่าว

วิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์

วิสัยทัศน์ ภายในปี 2550 ประชากรวัยเรียนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพมีคุณธรรมจริยธรรม สถานศึกษาได้ มาตรฐาน มีระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ สภาพแวดล้อมเอื้อต่อการเรียนรู้ ครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นมืออาชีพ โดยทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม

พันธกิจ

1. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชากรวัยเรียนอย่างทั่วถึง โดยภาครัฐ เอกชน ชุมชนและองค์กรต่าง ๆ มีส่วนร่วม
2. พัฒนาสถานศึกษาให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานในด้านการบริหารจัดการ การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาคุณภาพนักเรียน และการจัดสภาพแวดล้อม
3. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการศึกษา
4. ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ และต่อเนื่อง สามารถปฏิบัติงานตามภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. ระดมทรัพยากรและความร่วมมือจากทุกภาคส่วน
6. ส่งเสริมผู้เรียนให้ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ

เป้าประสงค์

1. สถานศึกษาจัดการศึกษาให้ประชากรวัยเรียนได้อย่างทั่วถึงและเสมอภาค โดยทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม
2. สถานศึกษามีระบบการบริหารจัดการ การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการจัดสภาพแวดล้อมที่ได้มาตรฐาน
3. นักเรียนทุกคนสามารถอ่านออกเขียนได้ และเรียนรู้ได้อย่างเต็มตามศักยภาพตามมาตรฐานช่วงชั้น
4. สถานศึกษาได้รับการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน พร้อมรับการประเมินภายนอก
5. สถานศึกษาจัดหาและพัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการศึกษาได้อย่างเหมาะสม
6. ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน
7. หน่วยงานทางการศึกษาได้รับความร่วมมือและการสนับสนุนการจัดการศึกษาจากทุกภาคส่วน

กลยุทธ์

1. สร้างความเสมอภาคในโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. ส่งเสริมการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้
3. ระดมทรัพยากรและการลงทุนทางการศึกษา
4. ส่งเสริมการพัฒนาครู ผู้บริหารและบุคลากรในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง
5. ส่งเสริมและพัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ
6. ส่งเสริมและพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2548 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 จำนวน 1,471 คน เป็นนักเรียนชาย 766 คน และนักเรียนหญิง 705 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเปรียบเทียบกับตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาค่าเฉลี่ยของประชากรของยามานะ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% มีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า $\pm 5\%$ ซึ่งเมื่อจำนวนประชากรเท่ากับ 1,500 คน ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 316 คน (Yamane, 1967 : 886-887) ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 325 คน ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเพียงพอในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยสำรวจข้อมูลหน่วยสมาชิกของประชากรจากแหล่งทุติยภูมิ คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 กระทรวงศึกษาธิการ ทุกอำเภอจำนวน 6 อำเภอ

2.2 ผู้วิจัยสำรวจข้อมูลหน่วยสมาชิกของประชากรจากแหล่งทุติยภูมิ คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย กระทรวงศึกษาธิการ โดยเมื่อพิจารณาถึงขนาดของโรงเรียน พบว่า มีความแตกต่างตามขนาดของชุมชน ซึ่งชุมชนที่มีขนาดแตกต่างกัน จะมีสภาพเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญด้านวัตถุที่แตกต่างกัน ซึ่งน่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนให้นักเรียนมีทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ แตกต่างกัน ทำให้ผู้วิจัยดำเนินการแบ่งขนาดของโรงเรียน ตามเกณฑ์ของสำนักงานการประถมศึกษาชั้นพื้นฐาน ปี พ.ศ. 2545 ดังนี้

โรงเรียนขนาดกลาง	มีจำนวนนักเรียน	ตั้งแต่ 121 – 300 คน
โรงเรียนขนาดใหญ่	มีจำนวนนักเรียน	ตั้งแต่ 301 – 600 คน
โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	มีจำนวนนักเรียน	ตั้งแต่ 601 คน ขึ้นไป

จากการพิจารณาถึงความสะดวกในการเก็บข้อมูล และให้ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในโรงเรียนทุกขนาด ผู้วิจัยจึงได้เลือกโรงเรียนตามขนาดโรงเรียนและใช้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทุกคนเป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2548 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวนนักเรียน 325 คน

ขนาดโรงเรียน	ชื่อโรงเรียน	นักเรียนชาย (คน)	นักเรียนหญิง (คน)	รวม
ขนาดใหญ่พิเศษ	บ้านวังสะพุง	34	20	54
ขนาดใหญ่	บ้านวังแท่น	25	27	52
	บ้านนาโก	18	25	43
	ภูกระดิง	21	15	36
	บ้านแก่งศรีภูมิ	30	20	50
ขนาดกลาง	บ้านไร่พวย มิตรภาพที่ 18	10	12	22
	บ้านนาอ่างคำ	14	10	24
	บ้านวังไหโนนสมบูรณ์	20	24	44
รวม		172	153	325

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามการควบคุมตนเอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เป็นแบบสอบถามที่ถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจ และสถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () และเติมข้อความลงไปในช่วงว่าง ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

คำชี้แจง จากข้อ 2 – 4 คำว่าผู้ปกครอง หมายถึง บิดามารดาของนักเรียน หรือบุคคลที่ให้การดูแลนักเรียนทั้งทางด้านส่วนตัว และการเรียน

2. รายได้ของผู้ปกครองรวมกัน

() ต่ำกว่า 2,000 บาท

() 2,001 – 5,000 บาท

() 5,001 บาท - ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

() ประถมศึกษา

() มัธยมศึกษา

() ปริญญาตรี หรือสูงกว่า

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเชื่อมั่นในตนเอง

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับเชื่อมั่นในตนเองของ สุมาลี วงศ์ปลุกแก้ว

(2526 : 84-85) และวีณา ถาวรโลหะ (2546 : 97-98)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเชื่อมั่นในตนเองโดยใช้แนวคิดจากข้อ 2.1 และ 2.2 แล้ว

เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามเชื่อมั่นในตนเอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากบ้าง น้อยบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0.	เมื่อครูให้ออกไปพูดหน้าชั้น ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเสียง สั่น					
00.	เมื่อมีปัญหาข้าพเจ้าชอบ ปรึกษาเพื่อนมากกว่าที่จะ ตัดสินใจด้วยตนเอง					

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง มีจำนวน 15 ข้อ มี
คะแนนอยู่ในช่วง 15-75 คะแนน ซึ่งมีเกณฑ์พิจารณาคะแนนโดยใช้คะแนนเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 15.0 – 34.6	หมายถึง	มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ
คะแนนเฉลี่ย 34.7 – 55.3	หมายถึง	มีความเชื่อมั่นในตนเองปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 55.4 – 75.0	หมายถึง	มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของ จินตนา พึ่งโพธิ์

(2547 :99 -100)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต โดยใช้แนวคิดจากข้อ 3.1 และ 3.2 แล้วเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถาม ลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากบ้าง น้อยบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0.	ข้าพเจ้ารีบทำการบ้านให้เสร็จก่อนไปเที่ยวเล่นเสมอ					
00.	ถ้าข้าพเจ้าอยากได้สิ่งใดและต้องรอคอย ข้าพเจ้าจะหมดความอดทนหรือทนไม่ได้					

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง มีจำนวน 15 ข้อ มีคะแนนอยู่ในช่วง 15-75 คะแนน ซึ่งมีเกณฑ์พิจารณาคะแนนโดยใช้คะแนนเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 15.0 – 34.6 หมายถึงมีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

คะแนนเฉลี่ย 34.7 – 55.3 หมายถึงมีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 55.4 – 75.0 หมายถึงมีลักษณะมุ่งอนาคตมาก

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการควบคุมตนเอง

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเอง

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเองของ จินตนา พึ่งโพธิ์ (2547 :99 -100)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการควบคุมตนเองโดยใช้แนวคิดจากข้อ 3.1 และ 3.2 แล้วเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามการควบคุมตนเอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากบ้าง น้อยบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0.	ข้าพเจ้าต้องผีนทำงานร่วมกับเพื่อนที่ไม่ชอบ					
00.	ข้าพเจ้ายินดีที่จะรอคอย ถ้าได้สิ่งที่ต้องการ					

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง มีจำนวน 15 ข้อ มีคะแนนอยู่ในช่วง 15-75 คะแนน ซึ่งมีเกณฑ์พิจารณาคะแนนโดยใช้คะแนนเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 15.0 – 34.6 หมายถึงมีการควบคุมตนเองน้อย

คะแนนเฉลี่ย 34.7 – 55.3 หมายถึงมีการควบคุมตนเองปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 55.4 – 75.0 หมายถึงมีการควบคุมตนเองมาก

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ของ ประกายทิพย์ พิชัย (2539 : 82 – 83) มาริษา นาคทับที (2541 : 114 – 121) ศศิพันธ์ ทรงสตัย (2542 : 70 – 71)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง โดยใช้แนวคิดจากข้อ 5.1 และ 5.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านจริงบ้าง ไม่จริงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึงข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึงข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0.	การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อบิดามารดา หรือผู้ปกครอง นักเรียนปรึกษาปัญหาทุกเรื่องกับผู้ปกครอง					
00.	นักเรียนทำอะไรโดยไม่สนใจผู้ปกครอง					
0.	การปฏิบัติตนของบิดามารดา หรือผู้ปกครองต่อนักเรียน ผู้ปกครองยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน					
00.	ผู้ปกครองไม่สนใจซักถามเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน					

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง มีจำนวน 15 ข้อ มีคะแนนอยู่ในช่วง 15-75 คะแนน ซึ่งมีเกณฑ์พิจารณาคะแนนโดยใช้คะแนนเฉลี่ย

คะแนนเฉลี่ย 15.0 – 34.6 หมายถึงสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองไม่ดี

คะแนนเฉลี่ย 34.7 – 55.3 หมายถึงสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 55.4 – 75.0 หมายถึงสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

6.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพ ของโรงเรียน

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนของ กฤตรินทร์ นิมทองคำ (2542 : 89 – 92) และ ชุตติมา ศรีแก้ว (2546 : 113)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน โดยใช้แนวคิดจากข้อ 5.1 และ 5.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถาม ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
 จริง หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
 จริงบ้าง หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านจริงบ้าง ไม่จริงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึงข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของท่านบ้างน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึงข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	สถานที่เรียน ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวก					
00	บริเวณโดยรอบโรงเรียนไม่สะดวกให้ นักเรียนนั่งทำงานกับเพื่อน					
0	สื่อและอุปกรณ์การเรียน สื่ออุปกรณ์การเรียนห้องปฏิบัติการมี ความทันสมัยเหมาะสำหรับการฝึก ปฏิบัติ					
00	อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความ เหมาะสมและหลากหลายกับรายวิชา					

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง มีจำนวน 15 ข้อ มี
คะแนนอยู่ในช่วง 15-75 คะแนน ซึ่งมีเกณฑ์พิจารณาคะแนนโดยใช้คะแนนเฉลี่ย

คะแนนเฉลี่ย 15.0 – 34.6 หมายถึงลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนไม่ดี

คะแนนเฉลี่ย 34.7 – 55.3 หมายถึงลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 55.4 – 75.0 หมายถึงลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

7.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ของสุกัญญา แยมยิ้ม (2541 : 98 – 99)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู โดยใช้แนวคิดจากข้อ 7.1 และ 7.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึงข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริง หมายถึงข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก

จริงบ้าง หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึงข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึงข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู นักเรียนเคารพเชื่อฟังครู					
00	การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ครูรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง มีจำนวน 15 ข้อ มีคะแนนอยู่ในช่วง 15-75 คะแนน ซึ่งมีเกณฑ์พิจารณาคะแนนโดยใช้คะแนนเฉลี่ย
คะแนนเฉลี่ย 15.0 – 34.6 หมายถึงมีสัมพันธภาพไม่ดีระหว่างนักเรียนกับครู

คะแนนเฉลี่ย 34.7 – 55.3 หมายถึงมีสัมพันธภาพดีพอใช้ระหว่างนักเรียนกับครู
 คะแนนเฉลี่ย 55.4 – 75.0 หมายถึงมีสัมพันธภาพดีระหว่างนักเรียนกับครู

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

8.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ของสุกัญญา แยม ยิ้ม (2541 : 98 – 99)

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน โดยใช้แนวคิดจากข้อ 8.1 และ 8.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึงข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
 จริง หมายถึงข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
 จริงบ้าง หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านจริงบ้าง ไม่จริงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึงข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึงข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	เมื่อข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ได้เพื่อนในห้องที่เข้าใจช่วยอธิบายได้					
00	เพื่อนในห้องต่างคนต่างอยู่ไม่สนใจกัน					

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง มีจำนวน 15 ข้อ มีคะแนนอยู่ในช่วง 15-75 คะแนน ซึ่งมีเกณฑ์พิจารณาคะแนนโดยใช้คะแนนเฉลี่ย

- คะแนนเฉลี่ย 15.0 – 34.6 หมายถึงมีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนน้อย
 คะแนนเฉลี่ย 34.7 – 55.3 หมายถึงมีสัมพันธภาพระหว่างดีพอใช้นักเรียนกับเพื่อน
 คะแนนเฉลี่ย 55.4 – 75.0 หมายถึงมีสัมพันธภาพดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมาก

ตอนที่ 9 แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

- 9.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศกลุ่ม เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 9.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ของ สกสกร วรเจริญศรี (2545 : 102) และจินตนา พึ่งโพธิ์ (2547 : 101-103)
- 9.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อการทำงานเป็นกลุ่ม โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 9.1 และข้อ 9.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมี 3 ด้านได้แก่ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

ตัวอย่างแบบสอบถาม ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

ก.ด้านความคิด

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ในข้อที่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด โดยแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของท่านมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของท่านมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง
0	นักเรียนคิดว่าการจับมือถือ แขนเพศตรงข้ามเป็นสิ่งไม่ เหมาะสม					

ข.ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ในข้อที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด โดยแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึงข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
 จริง หมายถึงข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
 จริงบ้าง หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านจริงบ้าง ไม่จริงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึงข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึงข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	นักเรียนพอใจเกี่ยวกับความเป็นหญิงหรือความเป็นชายของตนเอง					

ค.ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ในข้อที่ตรงกับแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของท่านมากที่สุด โดยแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

- เป็นประจำ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของท่านทุกครั้ง
 บ่อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของท่านเกือบทุกครั้ง
 บางครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 น้อยครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของท่านน้อยครั้ง
 น้อยครั้งที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของท่านน้อยครั้งที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	น้อยครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
0	นักเรียนคุยเรื่องเพศกับเพื่อน					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มี ความหมายเชิงบวก	ข้อความที่มี ความหมายเชิงลบ
	คะแนน	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง ,จริงที่สุด , เป็นประจำ	5	1
เห็นด้วย,จริง,บ่อย	4	2
ไม่แน่ใจ,จริงบ้าง,บางครั้ง	3	3
ไม่เห็นด้วย,จริงน้อย, น้อยครั้ง	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง,จริงน้อยที่สุด,น้อยครั้งที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง มีจำนวน 15 ข้อ มีคะแนนอยู่ในช่วง 15-75 คะแนน ซึ่งมีเกณฑ์พิจารณาคะแนนโดยใช้คะแนน

คะแนนเฉลี่ย 15.0 – 34.6	หมายถึง	ทัศนคติทางลบต่อพฤติกรรมทางเพศ
คะแนนเฉลี่ย 34.7 – 55.3	หมายถึง	ทัศนคติเป็นกลางต่อพฤติกรรมทางเพศ
คะแนนเฉลี่ย 55.4 – 75.0	หมายถึง	ทัศนคติทางบวกต่อพฤติกรรมทางเพศ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และอาจารย์ดร.พาสณา จุลรัตน์ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา ข้อความ และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

2. นำแบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยมี 2 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 นำแบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 จำนวน 30 คนซึ่งมีใช้กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วนำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t – test เลือกเฉพาะข้อ t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัย ได้ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามดังนี้

- 2.1.1 แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเองจำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.25 – 5.43
- 2.1.2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.64 – 5.11
- 2.1.3 แบบสอบถามการควบคุมตนเอง จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.30 – 5.59
- 2.1.4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.27 – 5.37
- 2.1.5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.49 – 5.26
- 2.1.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.39 – 6.14
- 2.1.7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.26 – 5.79
- 2.1.8 แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.44 – 6.00
- 2.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2.1 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ปรากฏว่าได้จำนวนข้อและค่าความเชื่อมั่นของแต่ละแบบสอบถามดังนี้
- 2.2.1 แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเองจำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8494
- 2.2.2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8938
- 2.2.3 แบบสอบถามการควบคุมตนเอง จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8050
- 2.2.4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7243
- 2.2.5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8430
- 2.2.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8379
- 2.2.7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8240

2.2.8 แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จำนวน 15 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7707

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนจากผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 จำนวน 8 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านวังสะพุง โรงเรียนบ้านวังแท่น โรงเรียนบ้านนาโก โรงเรียนภูกระดึง โรงเรียนโรงเรียนบ้านแก่งศรีภูมิ โรงเรียนบ้านไร่พวย มิตรภาพที่ 18 โรงเรียนบ้านนาอ่าคำ และโรงเรียนบ้านวังไหโนนสมบูรณ์

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 จำนวน 8 โรงเรียนไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง 325 ฉบับ ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2548 ถึง วันที่ 10 สิงหาคม 2548 ได้กลับคืนมาทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่ตอบข้อมูลครบทุกคำถามอย่างสมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2

3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง

- กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t - test

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3.2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูล จากการศึกษาครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลผลวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Y	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนในรูปคะแนนมาตรฐาน
X_1	แทน	เพศชาย
X_2	แทน	เพศหญิง
X_3	แทน	รายได้ของผู้ปกครอง ต่ำกว่า 2,000 บาท / เดือน
X_4	แทน	รายได้ของผู้ปกครอง 2,001- 5,000 บาท / เดือน
X_5	แทน	รายได้ของผู้ปกครอง 5,001 บาท / เดือน ขึ้นไป
X_6	แทน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ประถมศึกษา
X_7	แทน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง มัธยมศึกษา
X_8	แทน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ปริญญาตรีหรือสูงกว่า
X_9	แทน	ความเชื่อมั่นในตนเอง
X_{10}	แทน	ลักษณะมุ่งอนาคต

X_{11}	แทน	การควบคุมตนเอง
X_{12}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
X_{13}	แทน	ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน
X_{14}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
X_{15}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
$\hat{Y}$	แทน	ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ จะนำเสนอ 4 ตอน เรียงตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 จำนวนร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตาม เพศ สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเชื่อมั่นในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต การควบคุมตนเอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ความเชื่อมั่นในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต การควบคุมตนเอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน กับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 2

ตอนที่ 4 ผลการค้นหาวัยพยากรณ์ที่สามารถทำนายผลทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 2

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 จำนวนร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตาม เพศ สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ดังปรากฏผลในตาราง

ตาราง 2 แสดงจำนวนร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	172	52.92
1.2 หญิง	153	47.08
รวม	325	100
2. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง		
2.1 ประถมศึกษา	195	60
2.2 มัธยมศึกษา	92	28.3
2.3 ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	38	11.7
รวม	325	100
3. ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง		
3.1 ต่ำ	96	29.5
3.2 ปานกลาง	176	54.2
3.3 สูง	53	15.3
รวม	325	100

จากตารางพบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 325 คน พบว่าเป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง คิดเป็นร้อยละ 52.92 และ 47.08 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่านักเรียนมีผู้ปกครองที่เรียนจบในระดับประถมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 60 ส่วนนักเรียนที่มีผู้ปกครองเรียนจบในระดับมัธยมศึกษา และปริญญาตรีหรือสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 28.3 และ 11.7 ตามลำดับ

ในส่วนของฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจในระดับปานกลางหรือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 2,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 54.2 ส่วนนักเรียนส่วนใหญ่มีผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจในระดับต่ำหรือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.5 ระดับ และระดับสูงหรือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 5,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.3

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเชื่อมั่นในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต การควบคุมตนเอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และทัศนคติต่อ

พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเชื่อมั่นในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต การควบคุมตนเอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 2

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	เกณฑ์การแปลผล
1.ความเชื่อมั่นในตนเอง	49.08	5.718	ปานกลาง
2.ลักษณะมุ่งอนาคต	49.46	6.176	ปานกลาง
3.การควบคุมตนเอง	47.41	5.909	ปานกลาง
4.สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง	51.38	7.339	ดีพอใช้
5.ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน	47.10	6.635	ดีพอใช้
6.สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู	50.22	5.713	ดีพอใช้
7.สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	50.19	4.755	ดีพอใช้
8.ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ	43.37	7.913	เป็นกลาง

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต การควบคุมตนเอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีค่าสูงสุด $\bar{X} = 51.38$ และทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ มีค่าต่ำสุด $\bar{X} = 43.37$

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ความเชื่อมั่นในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต การควบคุมตนเอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน กับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 2 ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลอยเขต 2 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	Y
X ₁	1	-.998**	.137*	-.275**	.205**	-.103	.309	.026	-.040	-.052	.055	-.046	-.001	-.035	.045	-.029
X ₂		1	-.137*	.275**	-.205**	.115*	-.050	-.022	.039	.032	-.079	.031	-.029	.083	-.054	.028
X ₃			1	-.206**	-.273**	.489**	-.302**	-.006	-.555**	-.334**	-.297**	-.458**	-.271**	-.315**	-.214**	-.467**
X ₄				1	-.885**	.037	-.053	.029	.260**	.167**	.194**	.270**	.045	.162**	.140*	.182**
X ₅					1	-.269**	.196**	-.026	.008	-.005	.050	-.048	.085	-.010	-.036	.043
X ₆						1	-.301**	-.326**	-.569**	-.278**	-.455**	-.534**	-.293**	-.292**	-.139*	-.356**
X ₇							1	-.803**	.254**	.355**	.180**	.260**	.443**	.318**	.304**	.294**
X ₈								1	.104	-.179**	.105	.076	-.256**	-.132*	-.215**	-.069
X ₉									1	.404**	.532**	.774**	.189**	.736**	.449**	.552**
X ₁₀										1	.627**	.675**	.802**	.518**	.485**	.662**
X ₁₁											1	.723**	.487**	.552**	.431**	.528**
X ₁₂												1	.491**	.649**	.378**	.656**
X ₁₃													1	.309**	.432**	.504**
X ₁₄														1	.585**	.438**
X ₁₅															1	.308**

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 2 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ รายได้ของผู้ปกครอง 2,001 – 5,000 บาทต่อเดือน (X_4) ระดับการศึกษาของผู้ปกครองระดับมัธยม (X_7) ความเชื่อมั่นในตนเอง (X_9) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{10}) การควบคุมตนเอง (X_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{12}) ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน (X_{13}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{14}) และ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15})
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ รายได้ของผู้ปกครอง 2,001 – 5,000 บาทต่อเดือน (X_3) และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ประถมศึกษา (X_6)
3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) รายได้ของผู้ปกครอง 5,001 บาท / เดือน ขึ้นไป (X_5) และ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ปริญญาตรีหรือสูงกว่า (X_8)

ตอนที่ 4 ผลการค้นหาวัยการณที่สามารถทำนายผลทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 2 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regreession Analysis) มีขั้นตอนดังนี้

ผู้วิจัยได้นำปัจจัยพยากรณ์ทั้งหมดเข้าสมการถดถอยพหุคูณเพื่อจัดลำดับค่าสัมประสิทธิ์ (Beta Weight) และใช้ค่าสัมประสิทธิ์ (Beta Weight) ที่มีค่าตั้งแต่ .01 ขึ้นไป เพื่อนำมาเข้าการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regreession Analysis) อีกครั้ง
ดังแสดงผลดังตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนที่สามารถทำนายผลทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 2

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regreession	4	11329.70	2832.425	101.181**
Residual	321	8957.994	27.994	
Total	325	11547.61		

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่าทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 2 มีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง 4 ปัจจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถสร้างสมการพยากรณ์เชิงเส้นตรงได้ จึงได้ คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ตัวแปร	b	SE _b	β	R	R ²	t
X ₁₀	.775	.058	.605	.662	.438	251.793**
X ₁₀ X ₉	.656	.076	.474	.731	.534	184.862**
X ₁₀ X ₉ X ₁₄	-.227	.086	-.164	.743	.552	131.822**
X ₁₀ X ₉ X ₁₄ X ₁₅	-.171	.079	-.103	.747	.558	101.181**
R = 0.747						
R ² = 0.558						
SE = 3.461						
a = 2.961						

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่าผลการวิเคราะห์โดยนำตัวพยากรณ์เข้าสมการถดถอยที่ละตัวแปรจนถึงที่สุด พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ตัวแปรเรียงลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X₁₀) ความเชื่อมั่นในตนเอง (X₉) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X₁₄) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X₁₅) ซึ่ง ตัวแปรทั้ง 4 นี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ได้ ร้อยละ 55.8

สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 2 ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 2.961 + .775 X_{10} + .656 X_9 - .227 X_{14} - .171 X_{15}$$

สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 2 ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .605 X_{10} + .474 X_9 - .164 X_{14} - .103 X_{15}$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2

สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยส่งผลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2547 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 จำนวน 1,471 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 จำนวน 325 คนเป็นนักเรียนชาย 141 คน และนักเรียนหญิง 184 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 325 คน ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเพียงพอในการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเองจำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8494

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8938

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการควบคุมตนเอง จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8050

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7243

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8430

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8379

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8240

ตอนที่ 9 แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จำนวน 15 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7707

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนจากผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 จำนวน 8 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านวังสะพุง โรงเรียนบ้านวังแท่น โรงเรียนบ้านนาโก โรงเรียนภูกระดัง โรงเรียนโรงเรียนบ้านแก่งศรีภูมิ โรงเรียนบ้านไร่พวย มิตรภาพที่ 18 โรงเรียนบ้านนาอ่าคำ และโรงเรียนบ้านวังไทรโนนสมบูรณ์

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 จำนวน 8 โรงเรียนไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง 325 ฉบับ ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2548 ถึง วันที่ 10 สิงหาคม 2548 ได้กลับคืนมาทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่ตอบข้อมูลครบทุกคำถามอย่างสมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ รายได้ของผู้ปกครอง 2,001 – 5,000 บาทต่อเดือน (X_4) ระดับการศึกษาของผู้ปกครองระดับมัธยม (X_7) ความเชื่อมั่นในตนเอง (X_9) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{10}) การควบคุมตนเอง (X_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{12}) ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน (X_{13}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{14}) และ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15})
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ รายได้ของผู้ปกครองต่ำกว่า 2,000 บาทต่อเดือน (X_3) และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ประถมศึกษา (X_6)
3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) รายได้ของผู้ปกครอง 5,001 บาท / เดือน ขึ้นไป (X_5) และ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ปริญญาตรีหรือสูงกว่า (X_8)
4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ตัวแปรเรียงลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{10}) ความเชื่อมั่นในตนเอง (X_9) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{14}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15}) ซึ่ง ตัวแปรทั้ง 4 นี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรม

ทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2
ได้ ร้อยละ 55.8

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ รายได้ของผู้ปกครอง 2,001 – 5,000 บาทต่อเดือน (X_4) ระดับการศึกษาของผู้ปกครองระดับมัธยม (X_7) ความเชื่อมั่นในตนเอง (X_9) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{10}) การควบคุมตนเอง (X_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{12}) ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน (X_{13}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{14}) และ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15}) อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 2,001 – 5,000 บาทต่อเดือน เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ในครอบครัวที่มีรายได้ หรือมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีปานกลาง ซึ่งเมื่อสังเกตจากรายได้ระดับนี้แล้วพบว่าไม่มากนัก และจัดอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับแต่ละแห่งที่มีระดับค่าครองชีพไม่เท่ากัน กล่าวคือ การที่นักเรียนได้รับรายได้จากครอบครัว ที่มีฐานะดีปานกลาง นักเรียนจะไม่กังวลในเรื่องของรายจ่าย นักเรียนสามารถใช้จ่ายได้อย่างสบาย หรือไม่จำเป็นต้องหาเพิ่ม เพียงแต่ใช้จ่ายอย่างเหมาะสม ในสิ่งที่จำเป็น ก็จะทำให้เกิดความสมดุลระหว่างรายรับกับรายจ่าย สอดคล้องกับ จุฑามาศ นุชนารถ (2531 : 74-77) ศึกษาเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของนักเรียนวัยรุ่น พบว่าค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน โดยผู้มีรายได้มากจะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดารุณี ภูษณสุวรรณศรี (2540 : 122-123) ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาผู้ใหญ่ กล่าวคือ ผู้ที่มีรายได้สูง มีแนวโน้มมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเพิ่มมากขึ้น

1.2 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ระดับมัธยมศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การที่ผู้ปกครอง เป็นผู้ที่มีความรู้ดี ในระดับมัธยมศึกษา มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ที่ทำให้บุตรสามารถรับรู้ได้โดยง่ายและเหมาะสมกับวัยของบุตร เป็นตัวอย่างที่ดีเกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ สร้างความเป็นชายหรือเป็นหญิงที่สมบูรณ์แก่บุตรได้ ซึ่ง การสอนเรื่องเพศ สำหรับผู้ปกครองที่ยังขาดความรู้ อาจจะรู้สึกลำบากใจ เกิดความละอาย ไม่กล้าพูด จึงทำให้ไม่รู้วิธีถ่ายทอดที่ถูกต้อง ซึ่งอาจทำให้นักเรียนรู้สึกสับสนได้ ดังนั้นเมื่อผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีความรู้เรื่องเพศอย่างเพียงพอ มีทัศนคติที่ดีเรื่องเพศ และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุตรแล้ว การสอนเรื่องเพศแก่บุตรนั้นก็ย่อมไม่เป็นปัญหาอีกต่อไป สอดคล้องกับ วันทนี วาสิกะสิน (2526 : 182-183) ที่กล่าวไว้ในหนังสือ ปัญหาพฤติกรรม

ทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์ ว่า การเตรียมบิดามารดา เพื่อสามารถให้ความรู้เรื่องเพศได้นั้นเป็นสิ่งสำคัญ การที่บิดามารดาไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ในเรื่องเพศได้นั้น มีเหตุผลกว้าง ๆ อยู่ 2 ประการ คือ 1.) บิดามารดาไม่มีความรู้เรื่องเพศเพียงพอ รวมทั้งมีทัศนคติที่ผิด ๆ จึงไม่สามารถและไม่ต้องการที่จะให้เด็กได้รับรู้ในเรื่องเพศ 2). บิดามารดา มีความรู้เรื่องเพศแต่ไม่สามารถถ่ายทอดได้เพราะลำบาใจ ไม่รู้วิธีถ่ายทอดให้กับเด็ก

1.3 ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง แสดงออกถึง ความมั่นใจในการกระทำของตนเอง การมีความคิดที่ดี ความรู้สึกที่ดี เกิดขึ้นด้วยความพอใจและภาคภูมิใจและพร้อมที่จะเผชิญปัญหาต่าง ๆ โดยไม่ย่อท้อ สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ ถ้านักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง นักเรียนจะไม่คล้อยตามใครง่าย ๆ โดยไม่มีเหตุผล มีจุดยืนของตัวเอง พร้อมเผชิญปัญหาที่เกิดขึ้น สอดคล้องกับ วิณา ถาวรโลหะ (2546 : 80) ศึกษาเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์กับความเชื่อมั่นในตนเอง บุคลิกภาพ และการสนับสนุนทางสังคมของนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา นิสิตที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงจะมีความฉลาดทางอารมณ์สูง ทั้งนี้เพราะว่านิสิตที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงย่อมจะมีบุคลิกภาพ ที่ดี ทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยลักษณะผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงจะมีจิตใจมั่นคงเด็ดเดี่ยวกล้าคิด กล้าตัดสินใจ กล้าเผชิญต่อความจริงซึ่งจะทำให้ นิสิตสามารถกระทำการต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงได้ตามที่ตั้งใจไว้ แม้จะมีเหตุการณ์หรืออุปสรรคก็จะไม่เกิดความท้อถอย ซึ่ง พยากรณ์ไต้หวันิสิตที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงจะมีความรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อตนเอง มีความเป็นตัวของตัวเอง สามารถแสดงออกทั้งทางการกระทำและคำพูดที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ซึ่งในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมเลียนแบบกันหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็น การแต่งกาย การสูบบุหรี่ การเที่ยวในสถานเริงรมย์ รวมทั้งการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม วัยรุ่นส่วนใหญ่ในปัจจุบันจึงถูกมองว่าไม่มีจุดยืน ชอบเลียนแบบ รับเอาวัฒนธรรมของต่างชาติเข้ามาและปฏิบัติตามอย่างไม่มีเหตุผล โดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสมของวัฒนธรรมที่ดีงามดั้งเดิมของประเทศตน

1.4 ลักษณะมุ่งอนาคต เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การที่นักเรียนมีลักษณะมุ่งอนาคต แสดงถึงว่านักเรียนมีการวางแผนและ การกระทำ เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต โดยนักเรียนมีแนวทางการแก้ปัญหาที่ และสามารถเลือกปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม มีความอดทน รอสิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตได้ สอดคล้องกับ การวิจัยของ กิ่งกาญจน์ กาบเครือ (2546 : 205) ที่ศึกษาปัจจัยทางพุทธศาสนาต่อพฤติกรรมทางเพศของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มี มีลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเองต่างกัน มีพฤติกรรมทางเพศที่ต่างกัน ซึ่งนักเรียนที่มีลักษณะมุ่ง

อนาคตและการควบคุมตนเองสูงจะมีพฤติกรรมทางเพศที่มีความถูกต้องในระดับมากด้วย ซึ่ง การที่จะทำให้แผนที่วางไว้เป็นจริง เมื่อเวลามาถึงนั้น จะต้องอาศัยลักษณะที่สำคัญของบุคคลที่เรียกว่า การควบคุมตนในการวางแผน แผนนั้นจะเกิดเป็นจริงไปไม่ได้ ถ้าไม่มีผู้รับที่ดำเนินการตามแผนนั้น ซึ่งต้องใช้เวลากะทำกันอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาานาน เพื่อให้เกิดผลดีในที่สุด ลักษณะมุ่งอนาคตกับการควบคุมตนจึงเป็นของที่เกิดคู่กันในตัวบุคคล จึงจะสามารถแปลงความประสงค์ของบุคคลไปสู่การกระทำซึ่งทำให้เกิดผลตามต้องการของเขาได้ ซึ่งการควบคุมตนเป็นพฤติกรรมแรกของมนุษย์ ต่อมาเป็นเรื่องของการต้านทานสิ่งยั่วยุการชะลอเวลาที่จะบำบัดความต้องการของตนเอง (Scheire & Carver. 1988 : 303 – 346)

1.5 การควบคุมตนเอง เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การที่นักเรียนสามารถควบคุมตนเองจากสิ่งเร้าภายนอก และสิ่งเร้าภายในได้ แสดงว่านักเรียนสามารถคาดการณ์และมองเห็นประโยชน์ของการควบคุมตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศได้ เนื่องจากในปัจจุบัน สิ่งยั่วยุให้นักเรียนประพฤตินั้นไม่เหมาะสมทางเพศมีอยู่มากมาย เช่น สื่อที่ถ่ายทอดออกมาให้รับรู้ถึงวัฒนธรรมใหม่ ๆ ที่แตกต่างจากเดิม ยั่วยุให้ทดลอง เลียนแบบ จนกระทั่งขาดความยับยั้งชั่งใจ มองข้ามความเหมาะสม ความดีงามที่มีแต่เดิมอยู่แล้วไป ทำให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศก็จะเปลี่ยนไปไปตามสมัยนิยม ดังพฤติกรรมที่ขจิตรัตน์ ปูนพันธ์ ฉาย([http:// bp50.com/sara/d.asp?detail_id](http://bp50.com/sara/d.asp?detail_id)) ได้เขียนบทความ หลังการไปเดินช้อปปิ้งแถวมาบุญครองเซ็นเตอร์ และสยาม ซึ่งเป็นแหล่งชุมนุมของเหล่าวัยรุ่นไทย การแต่งตัวของเด็กที่หือหาวม เช็กชีสสวมใส่เสื้อเกาะอก ชุดกางเกงรัดรูป ชุดแนบเนื้อ ที่เน้นสัดส่วนสรีระ บางรายใส่เสื้อแขนกุดโชว์สะดือ กางเกงขาสั้นจู้ ซึ่งการแต่งตัวของวัยรุ่นช่างเป็นแฟชั่นที่แต่งตัวไม่ค่อยเหมาะสม และ ซึ่งสอดคล้องกับจินตนา พึ่งโพธิ์ (2547 : 77) ศึกษาเกี่ยวกับผลการสร้างความตระหนักในเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ที่มีต่อทัศนคติทางเพศ ในการรักษาวลสงวนตัวของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนและวัฒนธรรมในด้านความสัมพันธ์ทางเพศ พบว่า ปฏิสัมพันธ์ ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนและวัฒนธรรมในด้านความสัมพันธ์ทางเพศร่วมกับการสร้างความตระหนักในเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ซึ่งสรุปได้ว่าวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเองสูงร่วมกับวัฒนธรรมในด้านความสัมพันธ์ทางเพศสูง ย่อมน่าจะมีทัศนคติทางเพศ ในการรักษาวลสงวนตัวมากขึ้นตามไปด้วย ดังนั้นไม่ว่าจะได้รับการสร้างความตระหนักในเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรหรือไม่ วัยรุ่นหญิงกลุ่มนี้จึงมีความประพฤติในแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสมมากกว่าวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเองสูงร่วมกับวัฒนธรรมในด้านความสัมพันธ์ทางเพศต่ำ

1.6 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า เมื่อผู้ปกครองหรือพ่อแม่กับนักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ในครอบครัวจะเกิดความรัก ความอบอุ่น การทำความเข้าใจซึ่งกัน

และกัน ถือเป็นเรื่องสำคัญ ในเด็กวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะในเรื่องเพศ ผู้ปกครองจึงต้องมีการดูแล เอาใจใส่อย่างใกล้ชิด จนทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการมีครอบครัว มีพ่อกับแม่ที่เป็นตัวอย่างของเพศทั้งสองอย่างเหมาะสมซึ่ง สอดคล้องกับ งานวิจัยของ สกล วรเจริญศรี (2545: 65) ที่ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น บรรยายภาศในครอบครัวเป็นปัจจัยที่มีค่าน้ำหนัก ในรูปคะแนนมาตรฐานและค่าเปอร์เซ็นต์ส่งผลต่อ พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นเป็นอันดับหนึ่ง ผลจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า สถาบันครอบครัว เป็นสถาบันที่เป็นรากฐานสำคัญของนักเรียนในการในการสร้างเสริมปลูกฝังเจตคติที่ดี ตลอดจน พฤติกรรมที่เหมาะสมในเรื่องต่าง ๆ แก่นักเรียน ถ้าพ่อแม่หรือผู้ปกครอง มีการเอาใจใส่และแสดง ความรัก พุดคุยให้คำปรึกษาเมื่อเวลาที่บุตรมีปัญหา อบรมสั่งสอนอย่างมีเหตุผล เปิดโอกาสให้ แสดงความคิดเห็น มีการพุดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษากับบุตร ดูแลเอาใจใส่ในเรื่องการคบ เพื่อนต่างเพศกับบุตร ตลอดจนร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ กับสมาชิกในครอบครัว สิ่งเหล่านี้จะช่วย ให้บุตรมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมได้ และสอดคล้องกับ เอรี่และ คนอื่น ๆ (Ary. And others. 1999 : 217-230) ได้ศึกษาในเรื่องพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่น อิทธิพลของพ่อแม่และกลุ่ม เพื่อน จากวัยรุ่นจำนวน 204 คน จากการศึกษาพบว่าบรรยายภาศในครอบครัวที่ไม่ดี กล่าวคือมี ความขัดแย้งภายในครอบครัว และการดูแลเอาใจใส่บุตร อยู่ในระดับต่ำ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น และการศึกษาของ มัว เพทเตอร์สัน เพอร์เทนเบิร์ก (Moore, Peterson Frustenberg 1986 : 82) ได้ศึกษาทัศนคติของพ่อแม่ต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อน วัยอันสมควรของวัยรุ่น จาก การศึกษาพบว่า การพุดคุยสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องเพศกับบุตร จะทำให้ ลดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส และตรงกับงานวิจัยของ อาภากรณ์ เตชรัตน์ (2546 : 81) ศึกษา พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัด สมุทรสาคร. ศึกษาพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัด สมุทรสาคร ที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน จะมีพฤติกรรมทางเพศที่ต่างกัน

1.7 ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาเลยเขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การที่เด็กจะต้องเรียนรู้และ ปรับตัวเข้ากับสังคมที่มีขนาดใหญ่ขึ้น มีสมาชิกเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นครู เพื่อน และบุคลากรใน โรงเรียน โรงเรียนเป็นสถานที่ให้การอบรมบ่มนิสัย ให้ความรู้ด้านต่าง ๆ ถ้าสภาพแวดล้อมทาง โรงเรียนเหมาะสมเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการในทุก ๆ ด้านจะทำให้เด็กเติบโตเป็นพลเมืองดี เนื่องจาก เด็กย่อมพบกับประสบการณ์ใหม่ ๆ ทำให้บุคลิกภาพของเด็กเปลี่ยนไป จนกว่าเด็กจะรู้ว่าตนคือ ใคร ต้องการอะไร จะปรับตัวแบบใดจึงจะทำให้สุขภาพจิตของตนดีขึ้น อาจเรียกได้ว่าโรงเรียนมี ส่วนสำคัญที่ช่วยหล่อหลอมบุคลิกภาพทำให้มีสุขภาพจิตดีหรือไม่ดีก็ได้ ซึ่งส่งผลต่อทัศนคติในด้าน ต่าง ๆ ให้ไปในทิศทางที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ โดยเฉพาะทัศนคติเกี่ยวกับ พฤติกรรมทางเพศ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนไปได้ตามสภาพแวดล้อมทั้งที่บ้าน โรงเรียน หรือ

สถานที่ต่าง ๆ ที่ทำให้มีสิ่งที่ยั่วยุให้นักเรียนมีทัศนคติที่เบี่ยงเบนไปในทางที่ไม่เหมาะสม ซึ่งก็คือ สื่อต่าง ๆ ที่นักเรียนสามารถรับรู้ได้ง่าย

1.8 สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ แสดงว่า นักเรียนบางคนมีสัมพันธภาพที่ดีกับครู เช่น มีความสนิทสนมกัน ครูให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน นักเรียนกล้าเข้าไปพูดคุยปรึกษาปัญหาทั้งปัญหาส่วนตัวและปัญหาการเรียน ซึ่งรวมไปถึงการปรึกษาเรื่องเพศที่ต้องอาศัยสัมพันธภาพที่ดีต่อกันระหว่างนักเรียนกับครู สอดคล้องกับ ดังที่ วันทนี วาสิกะสิน (2526 : 192-193) กล่าวว่า ในการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนการเตรียมครู ต้องทำทั้งในด้านความรู้ การเปลี่ยนทัศนคติที่ดีเรื่องเพศ ตลอดจนไม่ลำบากหรือคับข้องใจในการสอนหัวข้อนี้ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าครูรู้สึกกระดากในการกล่าวถึงเรื่องเพศ ทำให้นักเรียนเกิดความไม่ศรัทธา ครูอาจจะเห็นเรื่องเพศเป็นของต่ำ น่ารังเกียจ ไม่อยากกล่าวถึง ดังนั้นครู ต้องใจกว้าง ค่อนข้างทันสมัย มีบุคลิกภาพที่อบอุ่น ไม่เย็นชาหรือกระด้างจนนักเรียนไม่กล้าเข้ามาซักถามปัญหา และที่สำคัญต้องมีทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศด้วย นักเรียนบางคนมีสัมพันธภาพที่ดีกับครู อาจเนื่องมาจาก ครูมีบุคลิกที่เคร่งขรึม และดู ทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน ซึ่งทำให้นักเรียนไม่กล้าเข้ามาทักทาย หรือทักทาย ซักถาม การสื่อสารระหว่างนักเรียนกับครูจึงไม่ราบรื่น เกิดความห่างเหิน เป็นผลต่อการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งเป็นเรื่องที่สังคมไทยส่วนใหญ่ ยังไม่ยอมรับมากนัก และเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่ควรเปิดเผย และครูไม่ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการให้ความรู้ทางด้านเพศกับนักเรียน ส่งผลต่อทัศนคติทางลบเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งสอดคล้องกับ ลักษณะ สรวิวัฒน์ (2545 : 33) ที่กล่าวว่า บุคคลสำคัญบุคคลหนึ่งซึ่งมีอิทธิพลต่อเด็ก โดยเด็กมักจะยึดถือครูเป็นตัวแบบ ดังนั้นครูจะต้องมีความเป็นกันเอง ให้ความรักความเอาใจใส่ ความเมตตา กรุณาแก่เด็ก สามารถสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้น่าเรียน โดยใช้แรงจูงใจ การเสริมแรงที่เหมาะสม มีอุปกรณ์การสอนที่ดึงดูดความสนใจ นอกจากนี้ต้องส่งเสริมให้เด็กได้แสดงความสามารถโดยการจัดกิจกรรมต่างๆ ช่วยให้เด็กได้มีพัฒนาการทางสติปัญญา อารมณ์ สังคม สามารถเข้ากับเพื่อนในห้องเรียนได้

1.9 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อน มีทัศนคติทางบวกต่อพฤติกรรมทางเพศ ทั้งนี้เพราะ ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีมากทำให้เกิดทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งเพื่อน เป็นบุคคลที่เด็กทุกคนต้องการ และการที่เด็กสามารถอยู่ร่วมกับเพื่อนได้ เป็นที่ยอมรับของเพื่อนก็จะมีความรู้สึกอบอุ่นใจ มีความเชื่อมั่น มีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลอื่น เด็กจึงพยายามเรียนรู้และหาวิธีที่จะให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อน แต่เมื่อมีการ มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน กับเพื่อนดี การสนิทสนมกันมาก การรวมตัวกันของเพื่อน การทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์ร่วมกัน พฤติกรรมทางเพศเป็นไปในทางที่เหมาะสม สอดคล้องกับ ปฐม นวลคำ และอิทธิพล มูลฟอง (2543 ; 32-46) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 375 คน

พบว่า ปัจจัยด้านการใช้เวลาว่างร่วมกับเพื่อน ได้แก่กิจกรรมในวันหยุดเรียน และกิจกรรมหลังเลิกเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนวัยรุ่น และจากการศึกษาของกฤติยา อาชวนิจกุลและ วราภรณ์ แซ่มสนิท (กองวางแผนครอบครัวและประชากร. 2540 : 45 ; อ้างอิงจากกฤติยา อาชวนิจกุลและ วราภรณ์ แซ่มสนิท. 2538) ที่ศึกษาเรื่องค่านิยมและการซื้อบริการของวัยรุ่นไทย พบว่ากลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อความรู้ทางเพศ ตลอดจนทำให้เกิดการอยากลองมีประสบการณ์ทางเพศตามกลุ่มเพื่อน ซึ่งแสดงว่าในกรณีที่นักเรียนเลือกคบกับเพื่อนที่ดี และมีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่ดีต่อกัน ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ดีตามไปด้วย

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ รายได้ของผู้ปกครองต่ำกว่า 2,000 บาทต่อเดือน (X_3) และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ประถมศึกษา (X_6)

2.1 รายได้ของผู้ปกครองต่ำกว่า 2,000 ต่อเดือน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 แสดงว่า การที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของนักเรียนอยู่ในระดับที่ต่ำ นักเรียนจะมีทัศนคติที่ไม่ดีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งนักเรียนที่มีความกังวล เกี่ยวกับค่าใช้จ่าย ในครอบครัว หรือรายจ่ายส่วนตัว ทำให้การทำกิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปอย่างไม่สะดวก มีอุปสรรค และทำให้นักเรียนเกิดความเครียด เนื่องจากในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ พ่อแม่ ไม่มีเวลาดูแลอบรมสั่งสอน อาจส่งผลให้นักเรียนตัดสินใจที่จะหารายได้ ในทางที่ผิด เพื่อหาเงินมาเพื่อซื้อของฟุ่มเฟือย ตามค่านิยมที่ผิด ๆ ของวัยรุ่นในปัจจุบันโดยไม่คำนึงประโยชน์ ความถูกต้องเหมาะสมทำให้เกิดปัญหา เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ สอดคล้องกับ สายสุนีย์ อุดมนา (2541 : 96) พบว่า รายได้ของครอบครัว มีอิทธิพลต่อค่านิยมทางเพศของนิสิต ที่มีความสามารถร่วมกับเพศ และความรู้เรื่องเพศในการทำนาค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต โดยพบว่านิสิตที่มีครอบครัวที่มีรายได้สูง นิสิตมีค่านิยมทางเพศที่สูงกว่าครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ ทั้งนี้เนื่องมาจากในสภาพเศรษฐกิจ ปัจจุบันพ่อแม่ต้องประกอบอาชีพ ไม่มีเวลาให้ลูกเพียงพอ เด็กขาดความอบอุ่นก็จะแสวงหาทางออกเองซึ่ง สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศได้ง่าย

2.2 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ประถมศึกษา ระดับการศึกษาของผู้ปกครองสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 แสดงว่า ผู้ปกครองที่มีความรู้ในระดับต่ำ มีความสัมพันธ์ทางลบทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเพศแก่นักเรียน กล่าวคือ ผู้ปกครองอาจจะเลยการดูแล นักเรียนอย่างใกล้ชิด เกี่ยวกับการมีพฤติกรรมที่เหมาะสม อาจเกิดจากการที่ผู้ปกครองต้องรับผิดชอบในหน้าที่การงานเพื่อหาเลี้ยงชีพซึ่งงานที่ทำเป็นอาชีพที่สร้างรายได้น้อย เช่น การรับจ้างรายวัน จนไม่มีเวลาดูแลอย่างใกล้ชิด และอาจเป็นสาเหตุให้นักเรียนมีทัศนคติไม่ดีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนระหว่างชาย หญิง และการตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง รวมทั้งการมีครอบครัวในวัยที่ยังไม่พร้อม เป็นต้น ซึ่งล้วนแต่เป็นพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) รายได้ของผู้ปกครอง 5,001 บาท / เดือน ขึ้นไป (X_5) และ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ปริญญาตรีหรือสูงกว่า (X_8)

3.1 เพศชาย เป็น ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ แสดงว่า นักเรียนชายบางคน มีทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศไปในทางลบ กล่าวคือ มีทัศนคติที่ไม่ดีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ นำมาซึ่งการมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะในปัจจุบันพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นบางคนมีการแสดงออกอย่างเปิดเผยจนเกินไปซึ่งนักเรียนเห็นว่า เป็นพฤติกรรมที่ไม่สมควรแสดงออกอย่างเปิดเผย เช่น การเดินโอบกอดกันระหว่างของวัยรุ่นชายหญิงในที่สาธารณะ และยังพบว่าวัยรุ่นปัจจุบันมีพฤติกรรมดังที่กล่าวมาให้เห็นทั่วไป ซึ่งเป็นพฤติกรรมเลียนแบบตามเพื่อนและสื่อต่าง ๆ ที่นำเสนอออกมาอย่างแพร่หลาย ขาดการควบคุมดูแล เพื่อให้เกิดความเหมาะสม จึงเกิดการเลียนแบบตามทีี่สื่อต่าง ๆ นำเสนอได้ และนักเรียนชายบางคน ที่มีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ สามารถเลือกที่จะปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับเพศและวัยของตนเองได้โดยไม่ต้องเลียนแบบพฤติกรรมจากเพื่อนหรือสื่อต่าง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สกล วรเจริญศรี (2545 : 61) ที่ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น พบว่า เพศมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทางเพศ ของนักเรียนวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนบางคนชายหญิงบางคนมีทัศนคติที่ไม่ดีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ เนื่องจาก ในวัยรุ่นเองเกิดความสับสน เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย ตามพัฒนาการของตนเอง เมื่อไม่ได้รับความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศและการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ส่งผลต่อทัศนคติที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพศและนำมาซึ่งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

3.2 เพศหญิง เป็นปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ แสดงว่านักเรียนหญิงบางคนมีทัศนคติที่ไม่ดีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งในปัจจุบันเพศหญิงกล้าแสดงออกทางเพศมากขึ้น เช่น การแต่งตัวของเด็กที่หือหาว เช็กซีสวมใส่เสื้อเกาะอก ชุดกางเกงรัดรูป ชุดแนบเนื้อ ที่เน้นสัดส่วนสรีระ บางรายใส่เสื้อแขนกุดโชว์สะดือ กางเกงขาสั้นจู้ ซึ่งการแต่งตัวของวัยรุ่นสาวช่วงเป็นแพชั่นที่แต่งตัวไม่ค่อยเหมาะสม (ขจิตรัตน์ ปูนพันธุ์ฉาย : www.dmh.moph.go.th/news) สอดคล้องกับ การศึกษาของ พรทิพย์ ศิริภักตราชัย (2539 : 146) ที่ศึกษาพฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำนวน 390 คน ตามตัวแปรเพศ ผลการศึกษาปรากฏว่า เพศหญิงมีการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างจากเพศชาย โดยพบว่านักเรียนชายมีการปฏิบัติตัวที่ถูกต้องกว่านักเรียนหญิง และนักเรียนหญิงบางคนมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ นักเรียนหญิงจะมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมโดยมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความเป็นคนไทย ซึ่งในสังคมไทยพฤติกรรมของเพศหญิงไม่ว่าจะอยู่ในวัยใด จะต้องมีความประพฤติที่ดี เช่น การรักษานวลสงวนตัว การไม่ซิงสุกก่อนห้ามและรักษาพรหมจารีก่อนแต่งงาน เป็นต้น

3.3 รายได้ของผู้ปกครอง 5,001 บาท / เดือน ขึ้นไป ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว แสดงว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว กล่าวคือ การที่ผู้ปกครองบางคนมีรายได้ของผู้ปกครอง ระดับที่ดี อาจจะทำให้ให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดี เนื่องจากนักเรียนไม่ต้องมีความกังวล เกี่ยวกับค่าใช้จ่าย ในครอบครัว หรือรายจ่ายส่วนตัว ทำให้การทำกิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปอย่างเรียบร้อย ไม่มีอุปสรรค และส่งผลต่อสุขภาพจิตของนักเรียนด้วย และผู้ปกครองบางคนที่มีรายได้ดีอาจทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งในปัจจุบันค่านิยมเกี่ยวกับความเจริญด้านวัตถุอยู่ในระดับสูงและการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนที่นิยมใช้สินค้าฟุ่มเฟือย เช่น กระเป๋าราคาแพง โทรศัพท์รุ่นใหม่ ๆ ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม โดยการมีเพศสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนเป็นเงินมาเพื่อซื้อของฟุ่มเฟือย โดยไม่คำนึง ความถูกต้องเหมาะสม ทำให้เกิดปัญหา เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศตามมา

3.4 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า ไม่สัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ แสดงว่า ผู้ปกครองที่มีความรู้ในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าบางคน อาจจะทำให้นักเรียนมีทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนไม่ดี เป็นในแนวทางที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากไม่กล้าถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศแก่บุตรหลาน ด้วยวิธีการที่ทำให้บุตรได้เรียนรู้ และมีเกิดทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ และทำให้ไม่สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม ผู้ปกครองคาดหวังให้โรงเรียนเป็นผู้ให้ความรู้เท่านั้น จึงละเลย เกี่ยวกับการให้ความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้อง และผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าบางคน สามารถสร้างทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ดีได้ โดยการเป็นตัวอย่างที่ดีแก่บุตรหลาน ซึ่งจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันการสอนเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากสำหรับผู้ปกครอง เนื่องจากพูดถึงเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ต้องค่อนข้างละเอียดอ่อน ผู้ปกครองที่เคยได้รับการปลูกฝังเกี่ยวกับเรื่องเพศ ในสมัยก่อนอาจจะตกอายที่จะต้องสอนให้บุตรเข้าใจในธรรมชาติ เพราะฉะนั้น เมื่อผู้ปกครองมีความรู้ที่ดี มีใจกว้าง ยอมรับ การเปลี่ยนของสภาพการเรียนรู้เรื่องเพศและการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของบุตรในวัยรุ่นแล้ว ก็สามารถที่จะถ่ายทอดความรู้นี้ให้บุตรเข้าใจได้โดยง่าย เพื่อให้บุตรปรับตัวให้เหมาะสมและเกิดทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศด้วย

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย เรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{10}) ความเชื่อมั่นในตนเอง (X_9) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{14}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15}) ซึ่ง ตัวแปรทั้ง 4 นี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ได้ ร้อยละ 55.8

4.1 ลักษณะมุ่งอนาคต ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ของนักเรียน เป็นอันดับหนึ่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตที่ดี ย่อมส่งผลให้มีพฤติกรรมที่ดี ตามมา เนื่องจากนักเรียน จะมีแผนในการดำเนิน ชีวิตมีความอดทน เพียรพยายาม เพื่อมุ่งไปสู่อนาคตที่ดีที่รออยู่ข้างหน้า โดยการเลือกที่จะกระทำสิ่งใดนั้นย่อมอยู่ใน ความเหมาะสม ดีงาม และมีแนวทางในการแก้ปัญหาที่ดี เหมาะสมกับสถานการณ์ ซึ่งสอดคล้อง กับ จูเลียพร กันดาธนวัดน์ (2546 : 62) ที่ศึกษาเกี่ยวกับจิตลักษณะบางประการที่มีความสัมพันธ์กับ การป้องกันการเสี่ยงทางเพศและการใช้ยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสระบุรี พบว่าการมุ่งอนาคต และการควบคุมตนเอง ส่งผลต่อ การป้องกันการเสี่ยงทางเพศ และการใช้ยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 ความเชื่อมั่นในตนเอง ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ของ นักเรียน เป็นอันดับสอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 แสดงว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนวัยรุ่น มักจะเชื่อมั่นในความคิดของตนเองมากเกินไป และมองสิ่ง ต่างๆ อย่างแคบๆ เนื่องจากยังขาดประสบการณ์ มีความคิดเพ้อฝัน ที่จะแก้ไขปัญหาต่างๆใน สังคมตามอุดมคติ ยากที่จะ ยอมรับว่าความคิดเห็นของตนไม่ถูกต้องหรือแตกต่างจากผู้อื่น (ego centricity) ทำให้เกิดความ ขัดแย้งกับผู้ใหญ่ ซึ่งความคิดยึดมั่นนี้จะค่อยๆลดลงเมื่อวัยรุ่นมี ประสบการณ์มากขึ้น (ศิริไชย หงษ์สงวนศรี : Adolescence วัยรุ่น.htm (สืบค้นเมื่อ 31 ส.ค. 2548))

4.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ของนักเรียน เป็นอันดับสาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 แสดงว่า ความต้องการของ นักเรียนที่ต้องการเรียนรู้เกี่ยวเรื่องเพศ เพื่อให้ตนเองสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม ซึ่งในวัยนี้ มีความสับสนกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายค่อนข้างมาก จึงจำเป็นต้องได้รับการสอนเรื่อง เพศ จากบุคคลรอบข้าง แม้ว่านักเรียนจะมีการควบคุมตนเองอยู่ก็ตมก็ยังจำเป็นต้อง ได้รับความรู้ เพื่อได้แนวทางในการปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวเรื่องเพศ ผู้ปกครองที่มีความรู้ความเข้าใจในระดับหนึ่ง สามารถถ่ายทอดความรู้พื้นฐานแก่นักเรียนได้ และครูซึ่งเป็นบุคคลสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ได้ ดี และชัดเจนมากกว่าใคร ที่สำคัญนักเรียนส่วนใหญ่จะมีความเคารพและเชื่อฟังในความเป็น ครูผู้สอนมากกว่า และครูผู้สอนต้องอาศัยกระบวนการเรียนการสอนที่เป็นระบบสามารถทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และ เข้าใจได้ง่าย และชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังนั้นนักเรียนที่มีทัศนคติเกี่ยวกับ พฤติกรรมทางเพศที่ดี อาจสืบเนื่องมาจากผลการได้รับการเรียนรู้ จากการสอนของครู ซึ่งครูผู้ที่จะ สอนเกี่ยวเรื่องเพศต้องเป็นผู้มีบุคลิกภาพ อ่อนโยน เป็นกันเองที่นักเรียนสามารถเข้าไปปรึกษา พุดคุยเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ได้ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาส่วนตัวหรือปัญหาการเรียนก็ ตามและนอกจากนี้ ครูที่สอนเกี่ยวเรื่องเพศก็ต้องมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับ ผล การทดลองของจินตนา พิงโพธิ์ (2547 : 75) ที่ศึกษาเกี่ยวกับผลการสร้างความตระหนักในเรื่อง เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรที่มีทัศนคติทางเพศในการรักษาวงศ์ของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะ มุ่งอนาคตและการควบคุมตน และวัฒนธรรมในด้านความสัมพันธ์ทางเพศแตกต่างกัน พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ได้รับการสร้างความตระหนักในเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร มีทัศนคติทางเพศในการรักษาวลสงวนตัวมากกว่านักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ได้รับกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ของนักเรียน เป็นอันดับสี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นวัยที่ต้องมีการการยอมรับจากสังคมเป็นอย่างมากโดยเฉพาะจากเพื่อนในวัยเดียวกัน สัมพันธภาพที่ดีย่อมส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเมื่อ นักเรียนวัยรุ่นต้องการให้เพื่อนเกิดการยอมรับก็มักจะมีพฤติกรรมที่เลียนแบบเพื่อนในกลุ่มเดียวกัน ทั้งการแต่งกาย การคบเพื่อนต่างเพศ การไปมาหาสู่เพื่อนต่างเพศอย่างเปิดเผย เพื่อให้เพื่อนได้รับรู้พฤติกรรมของตนซึ่งส่วนใหญ่แล้วเป็นพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ให้เกิดกับวัยรุ่นไทยแทบทั้งนั้น แต่การที่นักเรียนจะมีทัศนคติที่ดีนั้นไม่เพียงเฉพาะปัจจัยด้านสัมพันธภาพจากเพื่อน เพราะตัวที่ร่วมพยากรณ์ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมีทั้งปัจจัยทางด้านครอบครัว ปัจจัยด้านส่วนตัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สกล วรเจริญศรี (2545: 65) เรื่องการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า การใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อน เป็นปัจจัยที่มีน้ำหนักความสำคัญในรูปแบบคะแนนมาตรฐานและค่าเปอร์เซ็นต์ส่งผลเป็นอันดับ 4 เนื่องจากวัยรุ่น กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลและมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะวัยรุ่นต้องการการรวมกลุ่ม และอยากให้เพื่อนในกลุ่มยอมรับ

ซึ่งปัจจัยทั้ง 4 ตัว มีค่าน้ำหนักที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศได้ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ตามลำดับ—ซึ่งค่าน้ำหนักสูงสุด ของตัวพยากรณ์ทั้ง 4 ตัว ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์ได้ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 คือ ร้อยละ 55.8

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหาร ผู้เกี่ยวข้องที่มีอำนาจหน้าที่ รวมถึงครอบครัว และสังคมของนักเรียน ที่จะได้ทราบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 มี 4 ตัวแปรเรียงลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต ความเชื่อมั่นในตนเอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ซึ่ง ตัวแปรทั้ง 4 นี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ได้ ร้อยละ 55.8 สามารถพยากรณ์ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ได้ โดยนำไปใช้พัฒนาเพื่อเปลี่ยนแปลง

ทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ให้สามารถปรับตัวอย่างเหมาะสมในสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ได้อย่างเหมาะสม

1.2 ควรพัฒนาการควบคุมตนเอง โดย การฝึกการจำแนกแยกแยะสิ่งเร้าต่าง ๆ ว่า สิ่งใดเหมาะสม หรือไม่เหมาะสม สิ่งใดที่ดี หรือสิ่งใดที่ไม่ดี ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจและเกิดการ เรียนรู้ว่าสถานการณ์ใดควรปฏิบัติตัวเช่นใด

1.3 ควรพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ เพื่อนและสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น กิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น

1.4 ควรพัฒนาลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน ซึ่งสามารถทำได้โดยการ จัดสถานศึกษา ให้น่าสนใจ ดึงดูดให้นักเรียนอยากเข้าร่วมกิจกรรม อยากเข้ามาค้นคว้าหาความรู้ ทำได้โดยการศึกษาสภาพปัญหาและศึกษาความต้องการของนักเรียน และจัดการ สร้างสิ่งที่ยังขาด และปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่ ให้สนองตอบความต้องการที่แท้จริงของนักเรียนได้

1.5 ควรพัฒนาลักษณะมุงอนาคต โดยการจัดประสบการณ์ให้กับนักเรียนเกี่ยวกับการ รู้จักการวางแผนเพื่อ และฝึกการคาดการณ์ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเพื่อนักเรียนจะได้มีแนวทาง ในการดำเนินชีวิต และรู้จักการแก้ปัญหาด้วยตนเอง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆเพิ่มเติม นอกเหนือจากปัจจัยดังที่กล่าวมา เช่น ปัจจัยด้านสื่อ ข่าวสาร ข้อมูล เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนในระดับอื่น ๆ เช่น ระดับช่วงชั้นที่ 2 เป็นต้น

2.3 ควร พัฒนาการควบคุมตนเองของนักเรียนเพื่อให้มีทัศนคติทางบวกเกี่ยวกับ พฤติกรรมทางเพศ โดยมีการแสดงออกอย่างเหมาะสม ทั้งเพศหญิงและเพศชาย โดยเฉพาะเด็ก เล็กโดยคำนึงถึงความรู้ ความพร้อมในการเรียนรู้ของนักเรียนด้วย โดยการใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น การปรับพฤติกรรม เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ อุ่นใจ. (2535). ผลของการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอด วิทยาคม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ปรินิพนธ์
นิพนธ์ (กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- กองสุขศึกษา. (2541). แนวปฏิบัติเพื่อสนองนโยบายสาธารณสุขในการดำเนินงานสุขศึกษาและ
พัฒนาพฤติกรรมสุขภาพสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข : แนวคิด หลักการ และวิธี
ดำเนินงานสุขศึกษาและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติ. นนทบุรี :
กองสุขศึกษา.
- กิ่งกาญจน์ กาบเครือ. (2546). ปัจจัยทางพุทธศาสนาต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ (กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนคริน
ทรวิโรฒ.
- ขจิตรัตน์ ปูนพันธุ์ฉาย. (2548) “แฟชันอันตราย”, สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต
กระทรวงสาธารณสุข. สืบค้นเมื่อ 2 พฤษภาคม 2548 www.dmh.moph.go.th/news .
ความเป็นมาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 (2548). สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2548,
<http://www.obec.go.th/loei/area2>.
- จรัญ พรหมอยู่. (2523). สังคมและวัฒนธรรมไทย (สังคม 102). กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- จักรวาล ภูวนันท์. (2537). ผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน
สถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ (กศ.ม.
(จิตวิทยาการแนะแนว)). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จินตนา พึ่งโพธิ์ (2547). ผลการสร้างความตระหนักในเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรที่มี
ทัศนคติทางเพศในการรักษาวงสวนต์ของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและการ
ควบคุมตน และวัฒนธรรมในด้านความสัมพันธ์ทางเพศแตกต่างกัน . ปรินิพนธ์
(กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จุฑามาศ นุชนารถ. (2539). การมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ ในจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ
: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ฐิยาพร กันดาธนวัฒน์. (2546). การศึกษาเกี่ยวกับจิตลักษณะบางประการที่มีความสัมพันธ์กับ
การป้องกันการเสี่ยงทางเพศและกาใช้ยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน
โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสระบุรี. ปรินิพนธ์ (กศ.ม. (การ
วิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ดารุณี ภูษณสุวรรณศรี. (2540). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษา
ผู้ใหญ่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ (วท.ม.) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นิมิต มั่งมีทรัพย์. (2526). ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่น.
ปริญญานิพนธ์ (กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เนตรชนก พุ่มพวง. (2546). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุงอนาคตของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. ปริญญา
นิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประกายทิพย์ พิชัย. (2539). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร.
ปริญญานิพนธ์ (กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปราณี รามสูต. (2528). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาการ.
- พรทิพย์ เจนจริยานนท์. (2542). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุงอนาคตของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษาจังหวัดตรัง. ปริญญานิพนธ์ (กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรทิพย์ ศิริภัทรราชย์. (2539). พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา
(สิงห์ สิงหเสนี). ปริญญานิพนธ์ (กศ.ม. สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ.
- พิมลพรรณ อีสรรภักดี. "วัยรุ่น พฤติกรรมทางเพศและเพศศึกษา," ประชากรและการพัฒนา.
22 (4) : 1-2.
- มยุรี สิงห์ไทรราช (2536). ความสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตนและสภาพแวดล้อมในโรงเรียน
ตามการรับรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
เชียงใหม่. ปริญญานิพนธ์ (กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ.
- มานพ คณะโต (2541). พฤติกรรมทางเพศ. [นนทบุรี] : กรมการแพทย์.
- มาริษา นาคทับที. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้นำแบบประชาธิปไตยของนิสิต
คณะวิศวกรรมศาสตร์วิทยาการชลประทานจังหวัดนนทบุรี. ปริญญานิพนธ์ (กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2532). พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ-ไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน.
[กรุงเทพฯ] : ราชบัณฑิตยสถาน.
- ลักขณา สิริวัฒน์. (2545). สุขวิทยาจิตและการปรับตัว. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

- วันทนี วาสิกะสิน. (2526). ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วารุณี เจริญรัตนโชติ. (2543). แนวโน้มหรืออิทธิพลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความเชื่อมั่นใน
ตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบปฏิบัติการทดลอง. ปรินิพนธ์
(กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). " ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้,"
ข่าวสารการวิจัยการศึกษา. 18(3) : 8-11.
- วีณา ถาวรโลหะ. (2546). ความฉลาดทางอารมณ์กับความเชื่อมั่นในตนเอง บุคลิกภาพและการ
สนับสนุนทางสังคมของนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา. ปรินิพนธ์ (กศ.ม. (จิตวิทยา
พัฒนาการ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศศิพันธ์ ทรงสัจย์. (2542). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่. ปรินิพนธ์ (กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริไชย หงษ์สงวนศรี. (2548). Adolescence .สืบค้นเมื่อ 31 ส.ค. 2548, [http://
bp50.com/sara/d.asp?detail_id](http://bp50.com/sara/d.asp?detail_id)
- สกล วรเจริญศรี. (2545). การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น
ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมจิตต์ เพิ่มพูน. (2532). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการ
สอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ.
- สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม. (2521). จิตวิทยาในห้องเรียน = *Psychology for the
classroom*. [กรุงเทพฯ] : โอเดียนสโตร์.
- สุนันทา แผนพรหม. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่โรงเรียนนวมินทราชูทิศ หอวัง นนทบุรี . ปรินิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุมาลี วงศ์ปลุกแก้ว. (2526). ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียน
ความรู้สึกับผิดชอบและความเชื่อมั่นในตนเอง. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุพัตรา สุภาพ. (2536). สังคมและวัฒนธรรมไทย : ค่านิยม ครอบครัวศาสนา ประเพณี.
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

- สุพงษ์ ชูเดช (2534). ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยกับจิตลักษณะที่สำคัญของนิสิต. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สายสุนีย์ อุดมณา. (2541). ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เหม ทองชัย. (2523). ทศนคติเชิงเสมอภาคของเยาวชนเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อนงค์ ชีระพันธุ์, ปัทมา เมือกพันธ์และสำเริง จันทรสวรรณ. (2544). "ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น", *มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ มข.* ปีที่ 19, ฉบับที่ 2 (ม.ค.-มี.ค.44) หน้า 26-34.
- อาภากรณ์ เตชรัตน์ (2546). พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Dworetzky, John. (1999). *Psychology*. Pacific Grove : Brooks/Cole Pub. Co.
- Hurlock, Elizabeth Bergner. (1974). *Personality development*. New York : McGraw-Hill.
- Foster, Wayne K. (1955). "Cooperation in the Game and Sport Structure of Children : one Dimension of Psyclosocial Development," *Education*. 150 : 201-215, Winter.
- McGrath, T.Joseph. (August, 1991) " The Associations Between Student' Perceptions of School Organizational Climate, Self – Concept, and Attendance in Connecticut Middle Schools," *Dissertation Abstracts International* 52(2) : 371A.
- Rathnawardana Guruge. (2005) *Sexual Behavior among Adolescents in Wattanakorn District, Sakaeo Province*. Retrieved May 2 2005
[http://www.aihd.mahidol.ac.th/journal/sexual Behavior.pdf](http://www.aihd.mahidol.ac.th/journal/sexual%20Behavior.pdf).
- Scheier, M.F., & Carver, C.S. (1988). "A Model of behavior self – regulation : translating Intention into action, " in L. Berkowitz, L. *Advances in Experimental Social Psychology*. V.21. p.303-346. New York : Academic Press.
- Steinberg, Danny D. (1993). *An introduction to psycholinguistics*. London : Longman.

ภาคผนวก

ที่ ศธ 0519.12/5548

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๕ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนชุมชนบ้านผานกเค้า

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุณิสา คำบึงกลาง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร มณีศรีขำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุณิสา คำบึงกลาง ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-5303030 ต่อ 530

ที่ ศธ 0519.12/๕๕๕๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๕ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านวังไทรโนนสมบูรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุณิสา คำบึงกลาง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร มณีศรีขำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุณิสา คำบึงกลาง ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-5303030 ต่อ 530

ที่ ศธ 0519.12/5557

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖๖ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านนาอ่างคำ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุณิสา คำบึงกลาง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลข เขต 2” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร มณีศรีขำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลข เขต 2 ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุณิสา คำบึงกลาง ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-5303030 ต่อ 530

ที่ ศธ 0519.12/๕๕๕๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๗ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านไร่พวยมิตรภาพที่ 18

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุณิสา คำบึงกลาง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร มณีศรีขำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุณิสา คำบึงกลาง ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-5303030 ต่อ 530

ที่ ศธ 0519.12/ ๕๕๕๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๖ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านแก่งศรีภูมิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุณิสา คำบึงกลาง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร มณีศรีจำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุณิสา คำบึงกลาง ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-5303030 ต่อ 530

ที่ ศธ 0519.12/ ๕๕๕๔

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๕ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนภูกระดึง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุณิสา คำบึงกลาง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร มณีศรีขำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุณิสา คำบึงกลาง ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-5303030 ต่อ 530

ที่ ศธ 0519.12/๕๕๕๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๕ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านนาโก

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุณิสา คำบึงกลาง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร มณีศรีขำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุณิสา คำบึงกลาง ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-5303030 ต่อ 530

ที่ ศธ 0519.12/5552

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๗ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านวังแท่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุณิสา คำบึงกลาง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร มณีศรีขำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุณิสา คำบึงกลาง ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-5303030 ต่อ 530

ที่ ศธ 0519.12/ 5551

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๗ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านวังสะพุง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุณิสา คำบึงกลาง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร มณีศรีจำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุณิสา คำบึงกลาง ได้เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จิระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-5303030 ต่อ 530

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/5734

วันที่ ๕ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวสุณิสา คำบึงกลาง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร มณีศรีขำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และ อาจารย์พาสนา จุรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสุณิสา คำบึงกลาง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความร่วมมือเพื่อการวิจัยและ
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

แบบสอบถาม

ชื่อเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ซึ่งทุกท่านสามารถแสดงความคิดเห็น หรือความคิดได้อย่างอิสระ คำตอบของทุกท่าน ไม่มีข้อถูกหรือข้อผิด และไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด และคำตอบของทุกท่านทั้งหมด จะเก็บไว้เป็นความลับ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ซึ่งแบ่งออกเป็น 9 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามการควบคุมตนเอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ

ขอความกรุณาทุกท่าน โปรดตอบคำถามให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด และโปรดตอบทุกข้อ

น.ส.สุณิสา คำบึงกลาง
นิสิตปริญญาโท จิตวิทยาการศึกษา (ภาคพิเศษ)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำ

เครื่องหมาย ✓ ลงใน () และเติมข้อความลงไปในช่องว่าง ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

คำชี้แจง จากข้อ 2 – 4 คำว่าผู้ปกครอง หมายถึง บิดามารดาของนักเรียน หรือบุคคลที่ให้การดูแลนักเรียนทั้งทางด้านส่วนตัว และการเรียน

2. รายได้ของผู้ปกครองรวมกัน

() ต่ำกว่า 2,000 บาท / เดือน

() 2,001 – 5,000 บาท / เดือน

() 5,001 บาท / เดือน ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

() ประถมศึกษา

() มัธยมศึกษา

() ปริญญาตรี หรือสูงกว่า

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
 จริง หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
 จริงบ้าง หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	การพูดหน้าชั้นเรียนเป็นเรื่องที่ยากมาก เพราะข้าพเจ้าจะสั่นและประหม่า					
2.	เมื่อมีปัญหาข้าพเจ้าชอบปรึกษาเพื่อนมากกว่าที่จะตัดสินใจด้วยตนเอง					
3.	เมื่อต้องทำงานที่ยากข้าพเจ้าจะหาคนช่วยเสมอ					
4.	ข้าพเจ้ากลัวพูดหรือบอกเพื่อนในเรื่องที่เราคิดไม่ตรงกัน					
5.	ข้าพเจ้า มักพูดคำว่า " อะไรก็ได้ " เมื่อต้องสั่งอาหาร เสมอ					
6.	ข้าพเจ้าไม่ชอบไปไหนตามลำพัง ต้องมีผู้ปกครองไปด้วย					
7.	ถ้ามีการคัดเลือกตัวแทนกลุ่มในการทำงาน ข้าพเจ้ามักจะเสนอตัวเองเป็นตัวแทน					
8.	ข้าพเจ้าพร้อมที่จะเผชิญปัญหาที่เกิดขึ้น แม้รู้ว่าปัญหานั้นจะร้ายแรง					
9.	ข้าพเจ้าชอบทำงานเดี่ยวมากกว่างานกลุ่ม					
10.	ข้าพเจ้าจะยกมือถามทุกครั้งเมื่อสงสัยในบทเรียน					
11.	เมื่อทำผิด ข้าพเจ้าพร้อมยอมรับผิด แม้รู้ว่าจะถูกลงโทษ					
12.	ข้าพเจ้าไม่ค่อยกล้าคุยกับคนที่ไม่ค่อยสนิทสนม					
13.	ข้าพเจ้าไม่พอใจที่เพื่อนแนะนำให้ข้าพเจ้าแก้ไขงานประดิษฐ์ที่ข้าพเจ้าทำขึ้น					
14.	ข้าพเจ้าไม่กล้าเตือนเพื่อนที่ทำความผิด เพราะกลัวเพื่อนจะไม่พอใจ					
15.	เมื่อเพื่อนชวนไปเที่ยว ข้าพเจ้าไม่กล้าปฏิเสธ แม้ว่าไม่อยากไป					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
 จริง หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
 จริงบ้าง หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	ข้าพเจ้าจะหยุดการทำงานบ้านไว้ก่อน หากมีเพื่อนมาชวนไปเล่น					
2.	ข้าพเจ้าจะเก็บเงิน เพื่อซื้อของเล่น ที่ข้าพเจ้าชอบ					
3.	แม้ว่าเพื่อนที่นัดกันไว้จะมาช้า ข้าพเจ้าอดทนรอได้					
4.	หากมีงานทำที่ได้เงินดี ข้าพเจ้าจะลาออกไปทำทันทีแม้จะเรียนยังไม่จบก็ตาม					
5.	ข้าพเจ้าสับสนเมื่อมีการบ้านต้องทำเยอะ					
6.	เมื่อเรียนจบชั้น ม.3 ข้าพเจ้าวางแผนการเรียนต่อไว้แล้ว					
7.	แม้จะได้เวลาอาหารเย็นแล้ว แต่หากข้าพเจ้ายังทำงานไม่เสร็จ ข้าพเจ้าจะทำงานจนเสร็จก่อนแล้วค่อยไปรับประทานอาหารที่หลัง					
8.	ข้าพเจ้ายังไม่ตั้งใจไว้ว่าอยากทำอาชีพอะไรในอนาคต					
9.	เมื่อเล่นวิดีโอเกมส์หรือเกมส์คอมพิวเตอร์หนึ่ง ข้าพเจ้ามักจะเล่นจนกว่าจะชนะ					
10.	ครูสั่งการบ้านมามากมายเหลือเกิน ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าจะเลือกทำวิชาใดก่อน					
11.	ข้าพเจ้าไม่ปล่อยเวลาว่างไว้ให้เปล่าประโยชน์ จะหาอะไรทำที่จะทำให้เรามีความรู้เพิ่ม					
12.	หากรู้ว่าวิชาใดอ่อน ข้าพเจ้าจะยังตั้งใจเพื่อให้ได้คะแนนที่ดีขึ้น					
13.	หากเจอของเล่นที่ถูกใจ ข้าพเจ้าจะรีบซื้อทันที ถ้าภายหลังเงินไม่พอล่ะก็คิดกันอีกที					
14.	ข้าพเจ้าถือคติที่ว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น”					
15.	ข้าพเจ้าจะรู้สึกหงุดหงิดเมื่อต้องเข้าแถวรอสิ่งที่ต้องการ นาน ๆ					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการควบคุมตนเอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริง หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก

จริงบ้าง หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	แม้ว่างนอนเพียงใด ข้าพเจ้าจะอดทนเพื่อทำการบ้านให้เสร็จเพื่อส่งให้ทันตามที่ครูกำหนด					
2.	ข้าพเจ้าจะไม่ซื้อขนมมั่วยากินเพียงใด เพื่อเก็บเงินไว้ซื้อของเล่นที่ตั้งใจไว้					
3.	ข้าพเจ้าปฏิเสธทันทีที่เพื่อนชวนให้ลองสูบบุหรี่					
4.	แม้ว่าง่วงมาก ข้าพเจ้าอดทนอ่านหนังสือเตรียมสอบจนจบ					
5.	ข้าพเจ้าจะไม่กินอาหารตอนดึก แม้จะหิวมากเพราะกลัวความอ้วน					
6.	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าพูดอะไรออกมา แล้วมานึกเสียใจภายหลังในคำพูดของตนเอง					
7.	เมื่อข้าพเจ้าโกรธ ข้าพเจ้าจะตอบโต้ทันที					
8.	เมื่อนึกจะทำอะไร ข้าพเจ้าจะทำโดยทันที					
9.	ข้าพเจ้าออกกำลังกายเป็นประจำ เพื่อสุขภาพที่แข็งแรงและรูปร่างดี					
10.	ข้าพเจ้าสามารถพูดหน้าชั้นจนจบเรื่อง แม้ว่าเพื่อนจะไม่ค่อยสนใจฟัง					
11.	ข้าพเจ้าไม่เห็นความจำเป็นในการทำตามกฎระเบียบต่างๆ ของโรงเรียน					
12.	เมื่อผู้ใหญ่ตำหนิ ข้าพเจ้าก็ไม่ได้อตอบ					
13.	เพื่อนๆ มักพูดเสมอว่า เวลาที่ข้าพเจ้าโกรธพวกเขาจะรู้ได้ทันที					
14.	ข้าพเจ้าได้เถียงกับเพื่อนทุกครั้งที่มีเรื่องไม่พอใจ					
15.	ข้าพเจ้าจะไม่อดทนกับการทำงานที่ไม่ชอบ					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริง หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก

จริงบ้าง หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	<u>การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง</u> ข้าพเจ้าจะเล่าให้ผู้ปกครองฟังทุกครั้ง ทุกเรื่อง เมื่อทะเลาะกับเพื่อน					
2.	ข้าพเจ้าโกหกผู้ปกครองเพื่อจะได้ออกไปเที่ยวกับเพื่อน					
3.	ข้าพเจ้าตัดสินใจไปเที่ยวกับเพื่อน แม้ว่าผู้ปกครองจะไม่อนุญาต					
4.	ข้าพเจ้าได้ตอบผู้ปกครองทันที เมื่อรู้สึกไม่พอใจ					
5.	ข้าพเจ้าเชื่อฟังที่ผู้ปกครองสอนเกี่ยวกับการคบเพื่อน					
6.	ข้าพเจ้าจะเข้าไปปรึกษาเกี่ยวกับการเลือกที่เรียนต่อที่กับ ผู้ปกครองก่อนที่จะตัดสินใจ					
7.	เมื่อข้าพเจ้ารู้สึก ห่อแค้น ผิดหวัง ข้าพเจ้าไม่แสดงออกผู้ปกครอง รู้					
8.	<u>การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน</u> ผู้ปกครองอยู่เป็นเพื่อนเวลาที่ข้าพเจ้าต้องอ่านหนังสือสอบตอน ดึก					
9.	ผู้ปกครองไม่รู้จักเพื่อนของข้าพเจ้า					
10.	ผู้ปกครองไม่ถามถึงการบ้านของข้าพเจ้า					
11.	เมื่อเพื่อนมาที่บ้าน ผู้ปกครองต้อนรับเป็นอย่างดีและให้ความ เป็นกันเอง					
12.	ผู้ปกครองและข้าพเจ้าจะโอบกอดกันเสมอ					
13.	ข้าพเจ้าเห็นผู้ปกครองทะเลาะกัน					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
14.	ผู้ปกครองมีของขวัญพิเศษแก่ข้าพเจ้า เมื่อเป็นโอกาสพิเศษ					
15.	ผู้ปกครองให้อิสระในการดูและเลือกรายการ โทรทัศน์ข้าพเจ้า ชอบ					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
 จริง หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
 จริงบ้าง หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	<u>สถานที่</u> ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวก ไม่ร้อน อบอ้าว					
2.	ในบริเวณโรงเรียนมีถังขยะไม่เพียงพอ					
3.	ในโรงเรียนจัดสถานที่ต่าง ๆ อย่างเป็นสัดส่วน มองเห็นชัดเจนและมีทางเดินที่สะดวกแก่การเข้า ไปใช้					
4.	ในโรงเรียนไม่มีสนามกีฬา ให้นักเรียนเลือกเล่น ได้					
5.	มีบริเวณที่นั่งเพียงพอ ให้นักเรียนพักผ่อน หย่อนใจ					
6.	ในห้องสมุดมีหนังสือไม่เพียงพอสำหรับนักเรียน ค้นคว้า					
7.	ที่โรงเรียนมีห้องคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัยให้นักเรียน สามารถเข้าไปใช้ได้สะดวก					
8.	อาคารเรียนและห้องเรียนมีความแข็งแรง ปลอดภัย ไม่ผุพัง					
9.	<u>สื่อวัสดุ อุปกรณ์</u> อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับ รายวิชา					
10.	สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ชำรุดง่าย					
11.	สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ไม่ตรงกับเรื่องที่ เรียน ,					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริง น้อย ที่สุด
12.	มีการผลิต สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนด้วยวัสดุ จากธรรมชาติ					
13.	สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน มีจำนวนไม่ เพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
14.	สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน เก่ามาก					
15.	สื่ออุปกรณ์การเรียนห้องปฏิบัติการมีความทันสมัย					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึงข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริง หมายถึงข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก

จริงบ้าง หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึงข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึงข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	<u>การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู</u> ข้าพเจ้าเคารพ เชื่อฟังครูทั้งต่อหน้าและลับหลัง					
2.	ข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมในห้องเรียนกับเพื่อน ๆ ทุกครั้งที่ครูสั่งงาน					
3.	ข้าพเจ้าแอบคุยกับเพื่อนเวลาที่ครูสอน					
4.	ข้าพเจ้าไว้วางใจครูและเชื่อว่าครูจะไม่บอกใคร ในเรื่องส่วนตัวที่ข้าพเจ้าเข้าไปปรึกษา					
5.	ข้าพเจ้าไม่กล้าซักถาม ในเวลาเรียน เพราะกลัว ครูดุ					
6.	ข้าพเจ้าทำตามที่คุณแนะนำ ในการปรับตัวให้ เข้ากับเพื่อน ๆ ในห้องเรียน					
7.	ในเวลาเรียนข้าพเจ้าจะคุยกับเพื่อนเป็นประจำ เพราะต้องการอ่านเองเมื่ออยู่คนเดียว					
8.	<u>การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน</u> ครูรู้จักชื่อนักเรียนทุกคนที่สอน					
9.	ครูดูแลและช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ทั้ง เรื่องเรียนและเรื่องส่วนตัว					
10.	ครูมีเวลาน้อย ในการให้คำปรึกษาเรื่องส่วนตัว					
11.	ครูลงโทษนักเรียน อย่างไม่เหมาะสม					
12.	ครูรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ					
13.	ครูดู จนนักเรียนรู้สึกไม่อบอุ่น					
14.	ครูส่งเสริม สนับสนุนในการฝึกความถนัดเฉพาะ ตนของนักเรียน					
15.	ครูทำทางเข้มข้ม นักเรียนไม่กล้าเข้าไปทักทาย					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
 จริง หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
 จริงบ้าง หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึงข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1.	เพื่อนช่วยอธิบายบทเรียนที่ข้าพเจ้าไม่เข้าใจฟังทุกครั้ง					
2.	มีการแข่งขันกันเรียนระหว่างเพื่อนในห้อง					
3.	ข้าพเจ้าเคยไปค้างบ้านเพื่อน					
4.	ในห้องเรียนมีเพื่อนกลุ่มย่อยหลายกลุ่ม					
5.	ข้าพเจ้าอายุที่จะปรึกษาเรื่องส่วนตัวกับเพื่อน					
6.	เพื่อนเคยไปเที่ยวที่บ้านข้าพเจ้า					
7.	ข้าพเจ้าไม่กล้าตกใจตอนที่เพื่อนทำตัวไม่เหมาะสม เพราะกลัวเพื่อนโกรธ					
8.	เมื่อเกิดปัญหาส่วนตัวข้าพเจ้าจะได้รับคำแนะนำที่ดีจากเพื่อนเสมอ					
9.	ข้าพเจ้าและเพื่อนแลกเปลี่ยนของขวัญในวันสำคัญให้กันและกันในวันสำคัญ					
10.	ข้าพเจ้าไม่สนใจที่จะขอความช่วยเหลือจากเพื่อน					
11.	ข้าพเจ้าให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกที่เรียนต่อ เมื่อเพื่อนขอความคิดเห็น					
12.	ข้าพเจ้าไว้วางใจ เพื่อนในทุกเรื่อง					
13.	เมื่อความคิดเห็นไม่ตรงกันกับเพื่อน ข้าพเจ้าจะโต้เถียง					
14.	ข้าพเจ้าเป็นห่วงเมื่อรู้ว่าเพื่อนมีปัญหา					
15.	ข้าพเจ้าเห็นว่าเพื่อนไม่ชอบคุยกับข้าพเจ้า					

ตอนที่ 9 แบบสอบถามทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

ก.ด้านความคิด

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านแล้วโปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () ในข้อที่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด โดยแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึงข้อความนั้นตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด

เห็นด้วย หมายถึงข้อความนั้นตรงกับความคิดของท่านมาก

ไม่แน่ใจ หมายถึงข้อความนั้นตรงกับความคิดของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง

ไม่เห็นด้วย หมายถึงข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของท่านมาก

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึงข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1.	ข้าพเจ้าคิดว่าการไม่มีคู่นอนในวัยเรียนเป็นเรื่องน่าอาย					
2.	ข้าพเจ้าคิดว่าการที่ผู้หญิงเริ่มต้นสร้างความสัมพันธ์กับผู้ชายก่อนเป็นเรื่องปกติ					
3.	ข้าพเจ้าคิดว่าการแต่งตัวที่ไม่รัดกุมเช่น สายเดี่ยว เกะอวก ทำให้เกิดการยั่วเย้าทางเพศ					
4.	ข้าพเจ้าคิดว่าการแต่งตัวที่ไม่รัดกุมเช่น กางเกงเอวต่ำ ทำให้เกิดการยั่วเย้าทางเพศ					
5.	ข้าพเจ้าคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ ในวัยเรียนเป็นเรื่องปกติ					

ข.ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ในข้อที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุดโดยแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

มากที่สุด หมายถึงข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

มาก หมายถึงข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านมาก

ปานกลาง หมายถึงข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านจริงบ้าง ไม่จริงบ้าง

น้อย หมายถึงข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านบ้างเล็กน้อย

น้อยที่สุด หมายถึงข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ข้าพเจ้าพอใจเกี่ยวกับความเป็นหญิงหรือความเป็นชายของตนเอง					
2.	ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับ การกำหนดอายุต่ำกว่า 18 ห้ามเข้าสถานเริงรมย์					
3.	ข้าพเจ้าเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียน กระทำลงไปเพราะความรัก					
4.	ข้าพเจ้าเห็นว่าการแสดงออกซึ่งความรักของคู่หนุ่มสาว เช่น โอบกอด จูบ คवरกระทำในที่ส่วนตัวเท่านั้น					
5.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณหญิงไม่ควรเริ่มต้นจีบผู้ชายก่อน					

ค.ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ในข้อที่ตรงกับ
แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของท่านมากที่สุด โดยแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

เป็นประจำ หมายถึงข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของท่านทุกครั้ง

บ่อย หมายถึงข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของท่านเกือบทุกครั้ง

บางครั้ง หมายถึงข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง

น้อยครั้ง หมายถึงข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของท่านน้อยครั้ง

น้อยครั้งที่สุด หมายถึงข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของท่านน้อยครั้งที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคย เลย
1.	ข้าพเจ้าไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศสองต่อสองในเวลากลางคืน					
2.	ข้าพเจ้าไปมาหาสู่กับเพื่อนต่างเพศอย่างเปิดเผย					
3.	ข้าพเจ้ามีความสัมพันธ์ทางเพศที่ลึกซึ้งกับเพื่อนต่างเพศ					
4.	เมื่อเกิดความรู้สึกทางเพศ ข้าพเจ้าจะหาทางปลดปล่อยความรู้สึกนั้นทันที					
5.	ข้าพเจ้ากอดจูบกับเพื่อนต่างเพศ					

ภาคผนวก ค
คุณภาพของเครื่องมือ

ตาราง 8 ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.256	9	2.393
2	3.821	10	5.426
3	2.553	11	2.668
4	4.815	12	2.251
5	4.207	13	4.303
6	3.716	14	5.342
7	5.105	15	2.824
8	3.052		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8494

ตาราง 9 ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.961	9	2.743
2	4.424	10	2.742
3	3.306	11	2.763
4	2.646	12	3.120
5	4.191	13	4.888
6	4.384	14	3.930
7	3.821	15	3.882
8	5.106		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8938

ตาราง 10 ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการควบคุมตนเอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.508	9	2.505
2	3.864	10	2.301
3	4.878	11	3.333
4	5.593	12	2.393
5	2.410	13	2.820
6	4.865	14	4.824
7	3.886	15	4.571
8	2.346		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8050

ตาราง 11 ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.656	9	2.464
2	3.335	10	4.188
3	3.362	11	4.277
4	4.486	12	4.204
5	2.368	13	5.371
6	2.276	14	2.414
7	3.325	15	3.785
8	2.593		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7243

ตาราง 12 ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ
ของโรงเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.994	9	5.461
2	2.762	10	4.249
3	3.727	11	3.862
4	2.976	12	3.120
5	5.263	13	3.789
6	4.366	14	4.333
7	2.923	15	4.870
8	2.489		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8430

ตาราง 13 ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง
นักเรียนกับครู

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.815	9	4.491
2	6.148	10	3.458
3	4.563	11	2.868
4	2.668	12	4.366
5	4.276	13	2.665
6	4.615	14	3.410
7	2.390	15	4.578
8	6.148		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8379

ตาราง 14 ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.147	9	2.260
2	2.763	10	3.556
3	2.821	11	3.564
4	2.323	12	2.646
5	5.218	13	4.441
6	2.986	14	5.785
7	2.604	15	2.464
8	3.139		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8240

ตาราง 15 ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.592	9	5.996
2	2.467	10	2.309
3	4.965	11	2.442
4	4.162	12	2.961
5	3.461	13	2.915
6	4.952	14	4.950
7	5.640	15	3.624
8	5.763		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7707

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวสุณิสา คำปึงกลาง
วัน เดือน ปี เกิด	30 มิถุนายน 2520
สถานที่เกิด	จ.ขอนแก่น
ที่อยู่ปัจจุบัน	60 หมู่ 4 ต.น้ำพอง อ.น้ำพอง จ.ขอนแก่น 40310

ประสบการณ์

พ.ศ. 2544

ครูบรรณารักษ์

โรงเรียนอนุบาลสุดิมา

พ.ศ. 2545

ครูบรรณารักษ์

- ปัจจุบัน

โรงเรียนสองภาษาลาดพร้าว

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2538

มัธยมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน

พ.ศ. 2544

กศ.บ. บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พ.ศ. 2548

กศ.ม. จิตวิทยาการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ